

Megillah

מגילה
מגילה

Year 12, Number 53

Published by the Mashadi Youth Committee

Av 5756, July 1996

Megillah
Mashadi Youth Committee
91 Cutter Mill Road
Great Neck, N.Y. 11021

Non-Profit Org.
U.S. Postage
PAID
Great Neck, N.Y.
Permit No. 7
Time Value

بهناز کمالی

متخصص در خرید و فروش و اجاره

املاک مسکونی، کاندو و زمین

با مناسبترین قیمت و بهترین صورت خواسته های شما را تأمین می نماید.

**Northhills Condo's, Roslyn, Flowerhill
Manhasset Hills, Searingtown, Albertson,
Easthills, Old Westbury, Brookville & More...**

برای سریعترین نتیجه، منزل خود را با ما «لیست» نمائید.

*Call Behnaz Kamali, a professional
who can handle all your real estate
needs, whether buying or selling.*

جهت ارزیابی رایگان ملک خود با ما تماس بگیرید.

**East-Brook
Realty, Inc.**

East-Brook a household name

BEHNAZ KAMALI

Residence: (516) 365-6530

For Buying or Selling Call Behnaz at:

Tel: (516) 621-4336 H: (516) 365-6530 Fax: (516) 625-2668

86 Glen Cove Road, East Hills, N.Y. 11577

Editorial

Swans on the Shore

By: Natascha Nassimi

It is no secret. Not to our neighbors in Great Neck nor the people who come to Shaare Tova for Shabbat services, not even to Tehranis or other Jews who have tried to mingle with us: the Mashadi community is seclusive and Mashadis don't accept strangers in their midst. This is no secret either: we feel secure in our shell, but when we have to step out of it, we turn awkward like a swan who loses his grace when he steps out of the water onto the shore. Our unease outside of our sheltered world signalizes how much we lack beneath all the pomp and ardor.

We maintain, however, that this is not so bad. Even today, after we have comfortably settled in the United States, there are reasons - valid reasons - for excluding the world and secluding ourselves. We fear that our community values, our heritage and common identity will somehow be diluted through association with non-Mashadis. Ultimately, we fear intermarriage. Indeed, a legitimate case can be made for all of this (even if our gene-pool could use a little refreshing from time to time).

But to grow and mature as a healthy community, we cannot continue rejecting others. Exclusivity is a good defense for now, but it will not be constructive for the long-term future. If we continue to restrict our contact to the outside world, we will not advance within the society at large and we will stunt our own growth. Ironically, this creates a double bind. On the one hand, we do not want to lose our unity. On the other hand, we need to promote integration in order to lay a strong foundation for our future. The community has to allow for Mashadi individuals to interact with non-Mashadis and associate with other communities, even marry other Jews, without ostracizing them from the community. But, by the same token, the community also has to control the extent of this integration so that common core does not disintegrate.

An essential ingredient of any community's success is respect from others. Mashadis have such close binds and friendships among themselves that they often forget to nurture that respect. On page 28 of this edition of Megillah, we published a letter a young student at the North Shore Hebrew Academy sent us. She describes her attempts to make friends with some Mashadi girls in her class who will not admit her to their group. We must bear in mind that if years from now our neighbors don't respect our community, our children will not respect themselves. Many of them might abandon the community.

Community organizations such as the Central Board or the Youth Committee will have to take the lead. For big changes to become acceptable, they have to come from above. Our community organizations can promote social, educational or cultural activities to bring our people together with, say, the Tehranis or Syrians, other Jewish communities who have traditions similar to ours. This will give us a chance to get to know them more closely and distinguish who has lifestyles (and religious standards) similar to ours.

*To grow
as a healthy community,
we cannot continue
rejecting others.
Community organizations
such as
the Central Board
and the Youth Committee
will have
to take the lead.*

It is essential to understand that in the not-so-distant future, one or two generations down the line, "being Mashadi" cannot mean being of purebred Mashadi descent and associating only with Mashadis. Instead, as we ease into American culture, "being Mashadi" will redefine itself as being connected with the Mashadi heritage and values and feeling affiliated with those Jews who once lived in Moslem Mashad, emigrated to Tehran and then to America, Israel, England, Italy or Germany, whatever the case may be. "Mashadi" will probably include those who are not of direct Mashadi descent, but other Jews who marry somebody from our community and accept our ways and customs.

We will not maintain our unity by teaching our children to be exclusive. We have to teach them pride, grounded in our customs and values. True strength comes from within. In this issue of the Megillah Viewpoints, some of our youth recapture their history and what it means to them today. By bringing our past up to date, we make it an inextricable part of ourselves.

The world does not solely consist of the ghetto or assimilation. There are different degrees and forms of integration, the so-called shades of gray between black and white. We must not fear that we will lose our heritage through association with the outside world, including marriage to non-Mashadi individuals. If we do it right, we have so much to gain.

Central Board Report

By: Edward Nassimi

The Central Board is continuing to set the proper organizational foundation for the performance of its duties. The following are some of the highlights of its activities during the last three months:

Mashadi Jewish Center of Great Neck

A major effort was made by the Central Board and the Fund Raising Committee to get the Fund Raising Program for the Mashadi Jewish Center of Great Neck underway. A comprehensive brochure presenting a detailed overview of the building's history, features and the Fund Raising Plan was prepared and mailed to the entire community.

Pledges were received for most of the allocated spaces in the building and a drive was started to collect pledges from the entire community. We are pleased to report that this Fund Raising Drive has enjoyed great support in the community.

The pace of the construction has picked up considerably. The necessary contracts have been signed and as of this writing, masonry and roofwork was well under way.

The construction schedule has been set so that, with G-d's help, the Center can be opened by Rosh Hashannah of 1997.

Meeting with Congressman Schumer

On April 28, 1996, the Central Board was invited to meet Congressman Charles Schumer to discuss matters of interest to our community. Congressman Schumer expressed his full support and assistance for our community and his admiration for our values and heritage.

As a result of this meeting, Congressman Schumer has intervened with the Department of Transportation to address the dangerous traffic situation in front of Congregation Shaare Tova.

Sport & Social Club for the Youth

In conjunction with CMPA and MYC, the East Coast Athletic Club was

rented for five Sunday nights and a recreational athletic program was made available to our community's youth.

This program was very well received and the feedback from the participants is being evaluated for consideration in future Youth Center projects.

Meeting with Synagogue

The Central Board is holding periodic meetings with the Boards of our Synagogues to develop closer cooperation.

The Central Board has expressed its intention to Congregation Shaare Tova and Shira Chadasha to finalize arrangements for the unification of our community's institutions before the high holidays.

Meeting with Congressman Schumer

In This Issue:

Article	Page	Article	Page
Editorial: Swans on the Shore	1	Higher Education Committee Report	12
Central Board Report	2	Health & Medicine	14
Youth Committee Report	4	Reducing Risk as a Travelling	
Talmud Torah Report	6	Jewelry Salesperson	16
Community News	8	News from Israel	18
Mazal Tov	10	Megillah Viewpoints	19-35
Megillah International	11	MYC Financial Report for 1995	39

Cover Photographs:

- Participants in the Israel Day Parade: May 12, 1996
- Mashad, 1925: Molah Yousef Dilamani and a group of his students

Wills, Trusts & Estate Planning Seminar

A Seminar was held by the Central Board's attorney, Robert Bichoupan, and an Estate Planning Expert to inform our community on tax and estate matters.

Due to the enthusiastic reception of our community, seminars will be held again in the future.

Central Board's Position Regarding Proposed Community School

The possible formation of a community school has been the cause of a lot of discussions in our community. While no final decisions have been made by the Central Board, we felt it would be useful to submit an interim report to the community on this issue.

History

About two years ago, the Mashadi Sephardic Hebrew Academy (MSHA) was started by some concerned individuals in our community as a Pre-School. The previous Central Board approved the formation of a Pre-School up to the level of Kindergarten, for an eighteen month trial period. According to the Community By-Laws, the MSHA operates as an independent organization under the umbrella of the Central Board. Due to start-up costs, small class sizes and other reasons, the school had a budget deficit in this current year of about \$60,000. At the request of the school, the Central Board approved that a fund raising dinner to cover this year's budget deficit be held.

Current Situation

The demand for such a school has increased because North Shore Hebrew Academy is filled beyond its capacity and is turning down many students. The

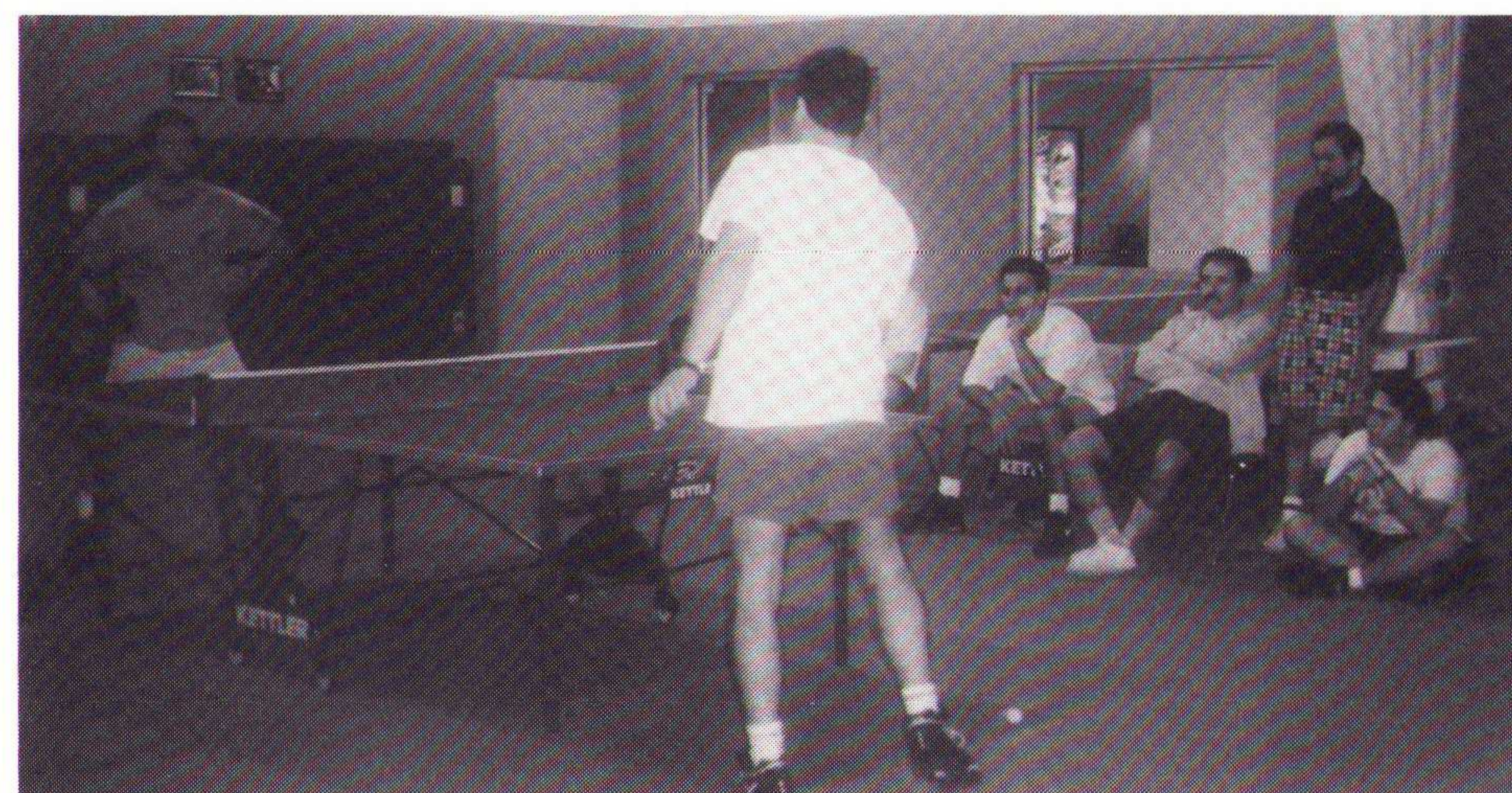
time is approaching to make major fundamental decisions about this school. Once a first grade is started, a commitment has to be made to the parents and students to provide facilities all the way up to the eighth grade. Therefore, a complete feasibility study must be made before such a major step is taken.

Central Board's Position

A school for our community should be guided by the following principles in order to be reflective of and sensitive to the community's wants and needs:

- A balanced and moderate religious level of practice and instruction, compatible with our Mashadi heritage and tradition.
- The curriculum should include Zionism, Mashadi heritage and Hebrew language.
- Financial self-sufficiency of the school, i.e., Tuition should be set at a level to pay for the operating cost of this school with scholarships made available for families in financial need.
- Maintaining a high educational standard comparable to other local schools, under the supervision of dedicated and able professional educators.
- Independently operated, overseen by an educated Board of Directors, balanced in its religious views.
- As the other Sephardic communities in Great Neck are also actively pursuing the creation of a Jewish Day School, every effort should be made to combine our resources with them in order to put this new school on a more solid foundation. We should not isolate our children in a purely Mashadi school.

We are very interested in hearing from the community on this important matter.

Ping Pong Tournament at East Coast Athletic Club

מגילה Megillah מגילה

מגילה נשריה אי אסט גרר אנטפא
אז אנטשארט:

כמיטה גוואנאן משעדי

ואיבטע צו סאזאמן יידישן און אונזערן
אדרס אנטפאט:

Mashadi Youth Committee
91 Cutter Mill Rd., Great Neck, NY 11021
Phone: (516) 829-3443, Fax: (516) 829-2822
המקארן און אונזערן אדרס:

סאדיראן:

מאנא אונזערן, יוסף אונזערן,
מישל אונזערן, אונזערן אונזערן,
אונזערן אונזערן, אונזערן אונזערן

אונזערן אונזערן:

אונזערן אונזערן, אונזערן אונזערן,
אונזערן אונזערן, אונזערן אונזערן

אונזערן אונזערן:

אונזערן אונזערן

אונזערן אונזערן:

אונזערן אונזערן
אונזערן אונזערן
אונזערן אונזערן

אונזערן אונזערן:

אונזערן אונזערן, אונזערן אונזערן,
אונזערן אונזערן, אונזערן אונזערן,
אונזערן אונזערן אונזערן:

אונזערן אונזערן

אונזערן אונזערן: אונזערן אונזערן

אונזערן אונזערן: אונזערן אונזערן

אונזערן אונזערן:

אונזערן אונזערן, אונזערן אונזערן, אונזערן אונזערן,
אונזערן אונזערן, אונזערן אונזערן, אונזערן אונזערן,
אונזערן אונזערן, אונזערן אונזערן, אונזערן אונזערן,
אונזערן אונזערן, אונזערן אונזערן, אונזערן אונזערן

אונזערן אונזערן אונזערן אונזערן אונזערן אונזערן אונזערן אונזערן
אונזערן אונזערן אונזערן אונזערן אונזערן אונזערן אונזערן אונזערן
אונזערן אונזערן אונזערן אונזערן אונזערן אונזערן אונזערן אונזערן

אונזערן אונזערן אונזערן אונזערן אונזערן אונזערן אונזערן אונזערן

Youth Committee Report

By: Daniel Benilevi

Yom HaShoah

The Mashadi Youth Committee held a commemoration for the victims of the Holocaust (Yom HaShoah) on April 16 in the Shaare Tova Ballroom. In memory of the six million Jews whose lives were taken by the Nazi army, the Academy Award winning movie "Schindler's List" was shown. Around 150 people of all ages attended.

MYC Yom HaAtzmaut Gong Show

On April 23, the Mashadi Youth Committee sponsored a Yom HaAtzmaut Gong Show to celebrate Israel's 48th year of independence. The event took place in the Shaare Tova Ballroom, where over 250 people attended. The night included dinner, entertainment and comic acts, as well as an encore presentation of Mashadi Feud. The winners of the Gong Show were Farid Aziz, Robert Khordian, and Shahrooz Rahmanan.

MYC Ping Pong Tournament

The Mashadi Youth Committee, in conjunction with the CMPA, sponsored a five week health club program at the East Coast Athletic Club on Sunday evenings through April and May 1996. Included were step classes, racquetball, basketball, and general exercises. In addition, a ping pong tournament took place, with Hertzal Hakimi as the winner, and a racquetball tournament, with Mehran Etessami as the winner.

MYC Elections

On Sunday, May 5, the MYC held its general elections in Shaare Tova Synagogue and Ahavat Shalom for the new term starting in June 1996. This will be an 18 month term, which will allow the MYC to fall into its election cycle in November 1997, as dictated in the UMJCA By-Laws. Fifteen new members were elected, along with 8 alternates (last position was a tie), who together will become officers and directors of the MYC subcommittees.

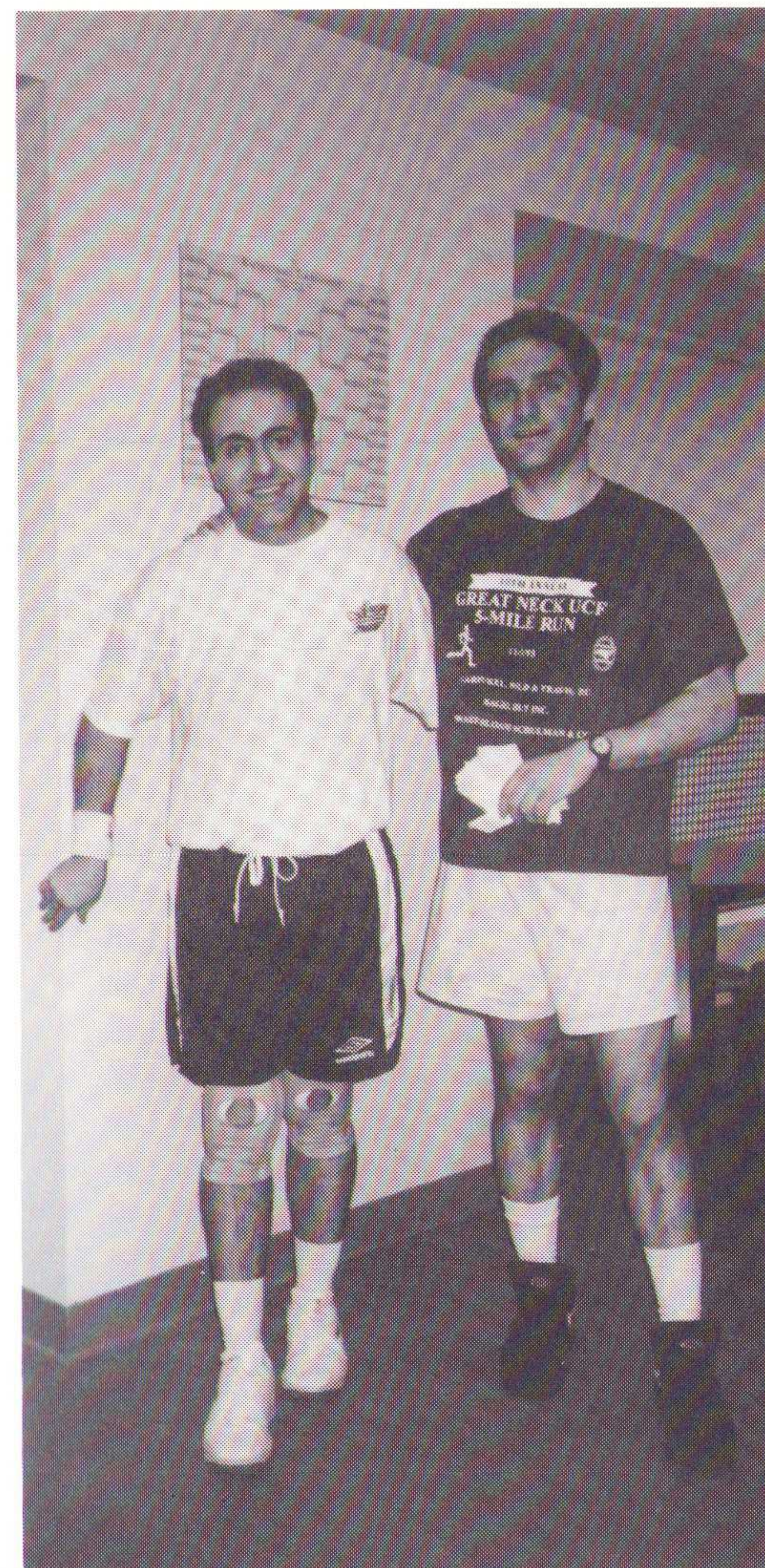
The 15 primary members are (in alphabetical order):

Jonathan Aminoff
Ava Bassalali
Afshin Bassali
Daniel Benilevi
Debbie Hakimian
Doron Hakimian
Shirin Hezghia
Kami Kalaty
Barbie Kashi
Anat Koren
Gabby Livian
Tara Namdar
Simon Nassimi
Pedram Shaer
Hooman Yaghoutiel

The 8 alternates are (in alphabetical order):

Behrouz Aziz Levid Hakimian
Eva Aziz Benny Hematian
Mehrdad Ebrani Eli Nassimiha
Peyman Hakimi Dana Rafinia

The MYC would like to thank Mr. Michel Dilamani, Mr. Robert Livi, and Mr. Avisar Levy for volunteering their time to supervise the elections. The MYC would also like to thank Mrs. Hanna Aminoff, Mrs. Dina Siouni and Mrs. Neda Behnam whose help allowed the elections to take place.

Ping Pong and Raquetball Tournament Winners

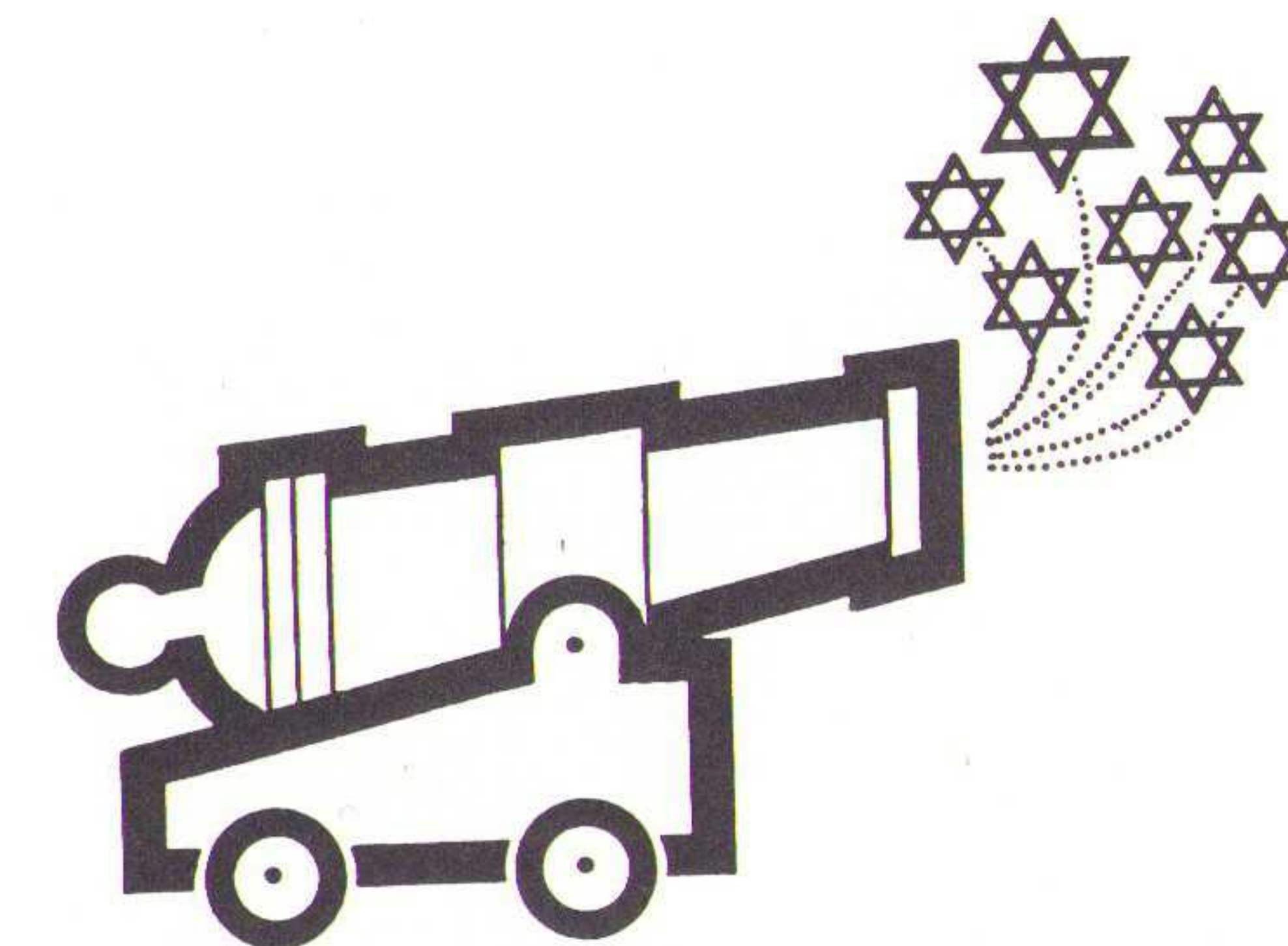

MYC's Shabbaton at Homowack

Salute To Israel Day Parade

The Salute to Israel Day Parade took place on Sunday, May 12 at the traditional 5th Avenue location. This year, the parade attracted a record number of youths from our community. Two buses left from Great Neck Synagogue and Shaare Tova Synagogue, along with chaperones and a sound system. The theme of this parade was "Sounds of Jerusalem" to mark the 3000-year anniversary of the city of Jerusalem. A spectator corner was also designated to our community.

The MYC would like to thank everyone who participated in and helped coordinate the event, especially Miss Sharona Aziz for contributing once again her artistic skills in creating our banner.

MYC-Aish HaTorah Discovery Seminar

The Religion & Heritage Subcommittee of the new MYC term sponsored a full day Aish HaTorah Institute seminar on Sunday, June 9, from 11:00 a.m. to 6:00 p.m. in Ahavat Shalom Synagogue. The program included lectures and presentations from two Rabbis covering topics such as Torah Codes discovered through the use of computers, consistencies within various groups of Jews through history, the verbal versus the written Torah, and other related subjects. Lunch was served, and nearly 30 people attended the event. The follow-up to this seminar will be a lecture and discussion seminar on relationships and dating. More information will be given in future announcements.

Talmud Torah Report

Talmud Torah Studies of Long Island

Report by: Rimona Yaghoubi, Principal

The second semester at the Talmud Torah program offered many exciting and interesting programs, specially designed for each class. It is my privilege to share them with you.

Trip to The Jewish Museum

The trip to the Jewish Museum was planned for our Bar/Bat Mitzvah students and it concluded our studies on *mezuzot*, *teffilin*, and *talit*.

On the bus to the museum we had an opportunity for a fascinating discussion on Jewish life, raising questions like: Who are the Jewish people? What do we believe in? How did we survive for 2000 years without land? The children participated with their knowledgeable answers.

We started our tour viewing different Sefer Torahs: old and new, Ashkenazi and Sefardic. We learned that a Sefer Torah is written by a scribe called "Sofer Stam" - סופר סתם. He writes each word of the Torah by hand, using a special pen and special ink.

We also learned the meaning of "Hiddur Mitzva" - הידור מצוה - by comparing Jewish ritual objects such as Torah crowns, *teffilin* cases, candle sticks, wine cups, etc. We realized that although Jews come from very different countries, we are all united and bound together by an ideology and the same laws written in the Torah.

Passover

Passover is a holiday of redemption. After years of slavery in Egypt, the Jews were redeemed by G-d. As a result, the holiday of Passover is celebrated with festive Seders, for which families get together to retell the story of "Yeziat Mizraim" - יציאת מצרים. In school, each class celebrated the holiday with its own "Class Seder", with *brachot*, songs, and food. I would like to thank all the teachers for teaching their students the special songs, *brachot*, and Mashadi traditions. I would also like to thank our devoted volunteers for purchasing, preparing, and serving the marvelous food. Each one of them is a true

"אשת חיל". (A very special thanks to Mrs. Farzaneh Hajioff for preparing the wonderfully delicious *haligh*!)

Trip to the Matza Bakery

On Wednesday, March 20, our Kindergarteners and First Graders took a fun trip to the "Matza Bakery" at the Lake Success Jewish Center. We all baked our own Matza and listened to the story of Passover. I would like to thank all the chaperones for accompanying us.

Yom HaShoah

On Sunday, April 14, we commemorated "Yom HaShoah" - Holocaust

Remembrance Day - with an outstanding performance by our Sixth Grade girls. We started the ceremony by lighting six candles in the memory of the six million Jews who died in the Holocaust. We wore the yellow Magen David badges as badges of honor. Through various songs, and a play which showed the contrasting lives of a 13 year-old today and a 13 year-old during the years of the Shoah, we all remembered the tragedy of the murder of one million Jewish children. My thanks to Morah Tamar and Morah Anna for preparing the students for this presentation. I also extend my thanks to Jonathan Hezghia, Andy Levian, and Tony Namdar for the candle lighting ceremony, and to Karen Dilmanian for the lovely solo performance of the song "Eli" by Hannah Senesh.

Salute to Israel Day Parade

Yom HaAtzmaut

The Fourth Grade students studied the Zionist movement, and the historical events that lead to the establishment of "The State of Israel". To complete this unit, on Sunday, April 28, we celebrated Yom HaAtzmaut, Israel's 48th Birthday and Independence Day. Morah Edna prepared a meticulous performance in which the children represented the debate and the United Nations vote for the establishment of the State of Israel. We concluded the program with old and new Israeli songs and the prayer: "To be a free people in our land, the land of Zion and Jerusalem" (from the Hatikva).

Israel Day Parade

On Sunday, May 12, our upper grade students marched proudly with the Youth Committee in the annual "Israel Day Parade" held on Fifth Avenue. This year the marchers celebrated Israel's 48th birthday as well as Jerusalem's 3000-year anniversary.

Yom Yerushalaim

"אם אשכנח ירושלים תשכח ימיני"

On Sunday, May 19, we celebrated "Jerusalem 3000" through a general assembly of the whole school. Our students from Pre-K to Seventh Grade sang various songs honoring the eternal capital, Jerusalem. We all sang "Yerushalaim Shel Zahav," "Sisu Et Yerushalaim," "Leshana Habah BeYerushalaim" and much more. It was a thoroughly delightful morning.

First Grade Siddur Ceremony

Our final event of the year was the annual Siddur Ceremony. Morah Kohavith and Morah Varda have been working tirelessly through the year to teach our First Graders Hebrew reading and the basic prayers, including "Modeh Ani" and "Shmaah Israel". All of this was put together in an exciting and lovely performance. At the conclusion of this ceremony, all students received a new Siddur which we hope will help them learn through their years of study in the Talmud Torah. We wish our youngsters Mazal Tov!

Contribution to the J.N.F.

Recently, as he had vowed to do when he was staying in the hospital, Mr. Haroun Kohanim made a generous donation to the Jewish National Fund to plant 220 trees in Israel in the name of all the students of the Talmud Torah Studies of Long Island. The parents, as well as the J.N.F. are grateful for this remarkable contribution.

Finally, we would like to thank Mr. and Mrs. Daniel Nikfarjam (Neck) for the generous donation of \$5000 to Talmud Torah and very special thanks to Helen Neek for serving as our most dedicated, tireless and consistent volunteer.

Yom HaShoah Commemoration

Talmud Torah of Shaare Tova

By: Sarah Karmely

Our classes are, thank G-d, continuing to run smoothly and successfully for nearly 10 years now. Attendance continues to grow and our classes have increased in size and number. We have utilized the latest hi-tech techniques to teach our children all the necessary subjects in our curriculum, such as Jewish history, *tefillot* and their meanings, Torah *parashot* and Haftorah, as well as the *chagim*, emphasizing our special customs. We honor parents, daily conduct and good manners. Our children start with little or no knowledge of the Hebrew alphabet, but are soon proficient in reading the Siddur fluently and understanding the meaning of the *tefillot*.

Our classes consist of:

Nursery / Kindergarten (3-4 year-olds)	
Pre 1-A	(4-5 year-olds)
Grades 1-3	(6-8 year-olds)
Grades 4-6	(8-10 year-olds)

Some projects we undertook were:

Purim Reading of the Megillah:

We had a special reading of the "Megillat Esther" for our children on Purim Day. This event was attended by

many parents and was followed by a lively party with refreshments, etc. Costumes were worn and both parents and children had a wonderful time.

Model Seder for Pessach:

A magnificent model Seder was held for Pessach for which we joined all the classes together to conduct a "rehearsal Seder." The children enjoyed first hand, practical experience of Pessach, with wine (grape juice), *matzot*, bitter herbs, and *haligh*, before Pessach even started!

Trip to the Matzah Bakery:

We took our Kitah Gimel (4th-6th graders) to the Matzah Bakery. This was not a model bakery, but a functioning one where the children had a chance to observe how hand-made *matzot* were made by professional bakers, using a real brick oven. They could see for themselves just how the round, hand-made "Shmura" *matzot* are made in such a fast, efficient way. They were impressed. This was, indeed, how are *matzot* were made in Iran, our Mashadi mothers and grandmothers tell us.

Tu B'Shvat:

On Tu B'Shvat, we gave our children fruit bags, courtesy of the Sisterhood,

which they took home to share with their families.

Some excursions were organized for the older Talmud Torah students. These were educational, yet fun trips that we hope to continue during the coming Talmud Torah year, so G-d will.

Pre Bar/Bat Mitzvah Classes:

Classes are also available for children (& adults!) who wish to continue their Jewish studies.

Special "mechina" classes are available with private tutors for children to "catch up" with their age level, so that no one should feel left behind his or her own grade.

The atmosphere in our classes is happy and relaxed, yet we have a high disciplinary standard which we are able to maintain thanks to the teachers, aides, etc. We are dedicated to continuously improving our level of knowledge and teaching skills to serve our dear community to the best of our ability. Our teachers are the finest professional educators presently teaching at the most prominent schools and we are proud to be able to work with them.

today) which commenced on November 17, 1965. This original Mashadi Board of Trustees consisted of the following members: Aghajan Abdollazadeh Moghdam, Lofollah Banilevi, Habibollah Dilmanian, Abdolrahim Etessami, the late Jamshid Ghassabian, Ebrahim Hakimian Haghighat, the late Abdolrahim Hakimian Iranian, the late Moussa Kamali, Azizollah Kordevani, Farajollah Levi, Hajimehdi Levian, Habibollah Nabavian, Dr. Moussa Rajabzadeh Hakimi, Abdolrahim Zar and Nourollah (Nooriel) Zeboolooni.

Megillah joins the World Organization of Iranian Jews in acknowledging Mr. Zeboolooni for his never-ending efforts and idealism.

Community News

Mashadi Activist Honored in Israel

On Sunday, May 26, the World Organization of Iranian Jews held a celebration in honor of Mr. Nourollah (Nooriel) Zeboolooni in Holon, Israel. Mr. Zeboolooni turned 104 this year and was renowned in the Iranian Jewish world as an Aliyah and absorption activist as well as a devout Zionist. Mr. Zeboolooni was an essential figure in the great Aliyah from Iran to Israel and made an immense effort to help all Iranians who settled in Israel.

Before making Aliyah himself, Mr. Zeboolooni was one of the members of the first centralized Mashadi organization in Iran (similar to our Central Board

Young Analyst Written Up in Business Week

Since Katrin Yaghoubi earned her MBA from Columbia University in May of 1994, she has been working as a financial analyst on Wall Street. Her first job, straight out of Columbia, was at one of the most powerful hedge funds on Wall Street. The fund handles investments from so-called "high net-worth individuals," starting at \$5,000,000.

Even though Katrin was an anomaly at her firm - she is a Jewish, Iranian woman who grew up in Hamburg, Germany, working in a firm dominated by WASP men - her dogged work and grass-roots research methods let her establish firm roots in her field. Recently the cover story in Business Week lauded her research methods: Katrin's ideas and methods are "an example of Tiger at its stock-picking best: smart ideas, grounded on exhaustive research, followed by a big bet." Katrin's first idea came about not because of a hot tip or from an industry report but by hands-on research. She started by putting together a list of every public sporting goods company. She talked to trade magazine editors, store owners, anyone who knew anything about sporting goods. "I kept asking, 'What's the next big trend?' They told me it would be roller hockey." Katrin then immersed herself in the roller-hockey world, even interviewing kids in Central Park. She soon found a company named Canstar which makes in-line skates. The stock went on to perform handsomely. To research another idea, Avon Products, she even became an Avon Lady. "To survive

at Tiger," Katrin says, "you've got to generate ideas. It's all about ideas, new ideas."

Eventually, Katrin realized that her gold-mine ideas would be more fruitful in a smaller hedge-fund. Katrin switched to a smaller company, Dawson Samberg Capital Management, where the minimum investment is \$500,000. She now works in an environment in which she feels more comfortable since she can pick stocks independent of the industry and the size of the company. Katrin's take on Wall Street is that the only way to make money on the stock market is through underresearched ideas. And the only companies that are underresearched are the small ones. At Dawson Samberg, Katrin found a niche for her field of specialization in retail and consumer products. She is the analyst responsible for the entire industry and she has the authority to make independent decisions. Currently, the largest holding in Katrin's portfolio is Gucci which has, to date, gone up from \$48 to \$70 on the stock market.

The recent story in Business Week was a breakthrough of sorts for Katrin. Although she was initially nervous about such high profile coverage, it has all but strengthened her reputation in the field. She received phone calls from all over the United States from people who want to invest with her and, reportedly, one business class at New York University has been known to teach the "Katrin Yaghoubi" method.

We wish Katrin all the best for her career and all her dreams.

Katrin Yaghoubi

Mashadi Community Elections in Milan (NOAM)

Recently we received a letter from the new Board of NOAM in Milan informing Megillah and the community of their recent elections result. The new members of NOAM are:

Mr. Manoucher Kashanian, President
Mr. Rahamim Zebuloni, Vice President
Mr. Robert Gorjian, Accountant
Mr. Itzhak Siony, Treasurer
Mr. Nuriel Bassali
Mr. Shmuel Sians
Mr. Yehuda Nourliely
Mr. Dani Loloi
Mr. Behzad Dilmani

We would like to take this opportunity to congratulate the newly elected Board members in Milan and wish the newly elected NOAM Board health and success.

Student Elected Honorary Alumna at NYU

"I remember learning about a philosopher who urges people to fashion their lives as artists fashion their works, to recognize something new and valuable in everyday experiences," Sonia Roubeni recently recalled during her graduation speech at the Gallatin School of Individualized Study at New York University. The School's faculty had selected Sonia from among the top students of the Class of '96 to be the Student Speaker and to represent the Class at the graduation ceremony. The lesson that marked Sonia's college years is to never stop questioning standard beliefs and expanding preset boundaries. "The only way to improve ourselves and the world is by continuing to challenge ideas and to permanently maintain a critical distance."

Sonia graduated from Gallatin (NYU) with a Bachelor of Arts (B.A.) in Music and Comparative Literature, with a concentration in Vocal Performance and Twentieth Century German and English Literature and a minor in the Classics. During her four years at NYU, she sang at numerous University and public recitals, many of them of music and songs in the Sephardic tradition. She also performed in a children's opera, *Chip and His Dog* by Gian Carlo Menotti, at the

Enchanted Forest Opera, which was one of the experiences that paved the way for the profession she has currently chosen. This year, Sonia has been offered a job at East Side Music Together, a school which teaches music to children of all ages. She is currently completing the school's training program and will start teaching her own classes by mid-summer. Sonia says that she could have never imagined how enlightening, joyful and difficult it can be to work with children. "They make you see so many things in a new light."

Congratulations to Sonia on being elected an Honorary Alumna and we wish her all the best for her future endeavors in the field of the arts.

A Visit to the Holocaust Memorial Museum

A group of parents from our community visited the Holocaust Memorial Museum in Washington in May with their children. This program, sponsored by Yeshiva Or Chaim, gave these parents and their children a chance to have a first hand look at the shocking photos, films and documents of the Nazi atrocities against Jews.

Similar trips have been arranged by the Mashadi Youth Committee and the CMPA in the past. The parents and the children who have seen the Museum strongly recommend to the rest of the Community. The experience is unforgettable.

ICRF Gala Dinner

The Great Neck Chapter of the Israel Cancer Research Fund (ICRF) will be holding a gala dinner in Great Neck honoring Dr. & Mrs. Yashar Hirshaut, Mr. & Mrs. Haroun Kohanim and Mrs. Vickie Damaghi on Tuesday, August 27. Mr. & Mrs. David Hezghia have kindly agreed to host the evening and Mrs. Malekeh Nassimi will be the Honorary Chairperson. The honorable Thomas Gulotta, Nassau County Executive, will be the evening's special guest.

Tickets for the gala are on sale until August 15, 1996. A cocktail and reception are scheduled for 7:30 p.m. Dinner will be served at 9:00 p.m.

Mazal Tov

Collected by Jasmin Livi

Births:

Sharon, daughter of Ilanit & Bahman Aziz
Julia, daughter of Simone & Touraj Hakimian
Shoshana, daughter of Linda & Larry Blatt
Emily, daughter of Nancy & Ronnie Hakimian
Rachel, daughter of Esther & Dariush Zar
Jamie, daughter of Roshanak & Alfred Kashinejad
Ryan, son of Linda (Manouchehri) & Farzan Adhami
Gavriel, son of Monika & Majid Zarovabeli
Itai, son of Mojdeh & Allen Hakimian
Yoel David, son of Caroline & Ronniel Levy
Benyamin, son of Ziva (Ghods) & Eli Besalel
Ariel, son of Esther (Dil) & Itzik Mushenayov
Itamar, son of Kathy & Isaac Kashizadeh
David Shlomo, son of Dalia & William Dilamani

Bar Mitzvahs:

Etan, son of Mitra & Khosrow Hakimi
Jason, son of Malinda & Hormoz Hakimi
Reuben, son of Aviva & Rafael Ben Jehuda (Milan)
Netanel, son of Rimona & Efraim Yaghoubi

Engagements:

Sandy Ghassabian & Raymond Mardkhai
Lily Aghajanooff & Ivan Kashanian
Monica Livian & Andre Hakimian
Rebecca Dilmanian & Rambod Hakimian
Arezo Hariri & Mehran Hakimian

Marriages:

Elena & Danny Lavian
Anita & Moshe Aziz
Dalia (Mordekhai) & Dr. Zev Brandel
Caroline & Igal Namdar
Caroline & David Nassimiha (Milan)
Bitta (Hakimi) & Farzin Fouladi

Megillah International

Un Viaggio A Tel-Aviv

By: Yehuda Nouriely

"Collina della primavera": questo il significato letterale del nome. La chiamano "città non-stop", perché non si ferma mai, come la grande New York. È la città in cui l'Europa incontra l'Asia, dove le note di Franz Schubert si incrociano con la musica araba, turca e greca.

Tel-Aviv è centro modernissimo: ospita quasi due milioni di abitanti. È capitale di cultura, commerci e affari. Vanta due università prestigiose e l'ospedale Tel-Hashomer, tra i più famosi al mondo.

Ma Tel-Aviv è, soprattutto, centro di divertimenti: Caffè, Pub, Ristoranti e Discoteche aperti fino alle cinque del mattino. Strade sempre illuminate, botteghe in piena attività e grande via vai per le strade commerciali del lungomare. Dopo aver cantato le melodie del folklore ebraico, si balla al ritmo delle musiche brasiliane; nella zona dei Pub, si balla sui tavoli al suono di musica dal vivo. Lungo le strade più affollate del centro, Dizingoff e Ben Yehuda, e nella zona pedonale di Nahalat Binyamin, si leggono poesie, si canta, si suona musica Jazz. Nella zona di Neve Zedek, il quartiere povero sulla strada per Yaffo, si improvvisano spettacoli di danza moderna. Nel vecchio centro arabo di Yaffo si mangia il pesce, aspettando il rientro dei pescherecci.

Dagli ostelli agli hotel 5-stelle, Tel-Aviv offre di tutto; chi desidera può anche alloggiare in appartamenti privati.

Quanto allo shopping, gli articoli più interessanti sono diamanti; pietre preziose, gioielli, antichità e.... costumi da bagno! oltre ai 4 enormi e nuovissimi centri commerciali; a Tel-Aviv è d'obbligo e divertente acquistare nei mercati: dallo Shuk Ha-Carmel allo Shuk Hapishpushim, nel quale si trova tutto, vestiti mobili, perfino resti archeologici; allo Shuk Bezalel, famoso per i suoi variopinti banchi alimentari dove ci si può far aprire una pita e riempirla di ogni bene, specialmente il falafel.

E ancora: arte e intrattenimento, decine di Musei ed Istituti culturali, il più famoso e singolare dei quali è il Museo della Diaspora (o Beth Ha-tafutsosh). I teatri Habima e Cameri, nei quali è possibile seguire gli spettacoli con traduzione simultanea.

Expenses for shipping Megillah to Milan, Italy have been donated by the families of Ben Yehuda in memory of:

Tutte le spese per la spedizione della Megillah a Milano, Italia sono state donate dalle famiglie Ben Yehuda In memoria di:

ראובן בן יהודה
חנה בת שמואל

Infine chi cerca libri e oggetti religiosi può trovarli a Bnei-Brak, situato a pochissimi minuti da Tel-Aviv.

Un Atto Di Solidarietà

Dal 4 al 12 giugno, la Commissione Autonoma Donne Noam ha ricevuto da Israele un gruppo formato da diciassette Signore vedove TZAHAL in età compresa fra 30 e 60 anni.

La Commissione ha organizzato l'alloggiamento delle Signore presso disponibili e facoltose famiglie; alcune di esse ne hanno ospitate perfino tre.

La settimana prevedeva oltre al soggiorno milanese, anche visite presso le Comunità Ebraiche di Venezia e Firenze le quali si sono dimostrate entusiaste nel poter condividere una tale e significativa iniziativa.

Non da meno, le gite a Rapallo e Stresa, brevi ma intense, perché sempre accompagnate da un folto gruppo di allegre donne milanesi che non mancavano occasione per creare e trasmettere una vera atmosfera di calore e simpatia.

L'ultima sera, come saluto d'arrivederci presto in Erez Israel, le gentili vedove sono state accolte con musica e danze nei saloni del Noam con la vivace partecipazione di tante amiche.

Pochi goirni trascorsi insieme possono creare comunque un sentito legame d'amicizia, poiché la solidarietà femminile non conosce limiti di spazio e di tempo.

Il nostro attaccamento a Erez Israel è vero e sentito, la nostra gratitudine verso chi ha pagato con la vita per la sua esistenza, non ha misura.

È stato bello esprimere questi sentimenti, anche con piccoli gesti.

PIZZERIA CARMEL

"Glatt Kashar"

پیتزا فروشی گلات کاشر «کارمل»

Piatti Tipici Israeliani

Specialità:

Falafel, Insalate e Paste varie

پیتزا، فلافل و غذاهای مطبوع اسرائیلی

Via San Gimignano 10, Milano

Tel: 02 - 416368

Higher Education Committee Report

Mashadi Children's Concert

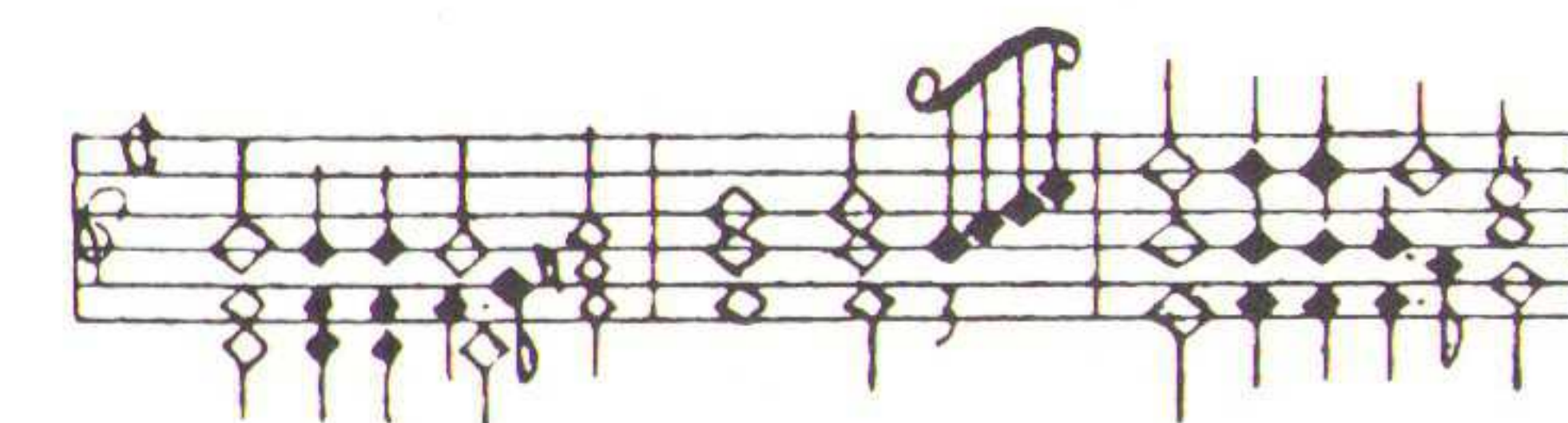
By: Farrokh Dilmanian, Ph.D.

The 1996 Mashadi Children's Concert was held Sunday afternoon, January 21, in the Shaare Tova Ballroom. The program was limited to young performers up to the age of 14. Mrs. Ruth Kamali was the Program Manager and the Mistress of Ceremonies, assisted by Mrs. Varda Banilivy and Mrs. Alice Kohanim. For the first time, the program included performances by the Talmud Torah Studies of Long Island Choir. All the songs performed by this choir were about Jerusalem, in honor of Jerusalem's 3000-year anniversary. The afternoon started with the National Anthem and continued as follows:

Mashadi Children's Concert

- Tiffany Shaer, piano, "Heart and Soul"
- Gabriel Kashi, piano, "Sonatina Clementi"
- Tanya Moradi, piano, Hebrew song
- Elana Banilivy, clarinet, "Tekkilah"
- Jessica Hakim, dance (choreographed by herself) to the music of Mr. Vain.
- Cheryle Aziz, violin, "The Saints go Marching In"
- Lauren Levian, flute, "Go Tell Aunt Rhodie"
- Brenda Levian, violin, "Mary Had a Little Lamb"
- Cheryle Aziz, Lauren Levian, and Brenda Levian, trio
- Desire Dounel, piano and singing, "Sunrise, Sunset"
- Nicole Gohari, Piano, "Jilla"
- Ayala Mordekhai, piano, "Golden Dreams"
- Elliot Levian, piano, "For Elise"
- Talmud Torah Studies of Long Island,

3rd Grade Choir, "Lach Yerushalayim,"
"Kirya Yefefiah"

Teacher: Ronnie Moskowitz

Music Teacher: Anna Samuhi

Participants:

Roxanne Davoodzadeh
Donna Dilmanian
Aaron Etessami
Phillip Etessami
Daniella Gohari
Brian Hakimi
Charlene Hakimi
Nicole Hakimian
Shawn Hakimian
Simon Hakimian
Jason Idjadi
Lauren Karmely
Hedy Kashimallak
Jasmine Livian
Bobby Moravati
Paulette Nabavian
Jonathan Neek
Stephanie Nematzadeh
Evan Rafinia
Jonathan Rahimi
Amanda Tousi (Bassalinejad)
Melody Zar

- Emanuel Kashi, piano, "Fiddler on the Roof"
- Shaili Hoshmand, keyboard, "A Land in Trinidad"
- Michelle Banilivy, piano, Israeli songs
- Randy Agadi, trombone, "Fiddler on the Roof"
- Lili Hakim, violin, "Russian Choal"
- Danny Hakim, guitar, "Largo," and "Back to the 50's"
- Jasmine Zar, piano, "Schindler's List"
- Pamela Levian, piano, "Memories"
- Talmud Torah Studies of Long Island,

4th Grade Choir, "Sisu et Yerushalayim,"
"Yerushalayim Shel Zahav"

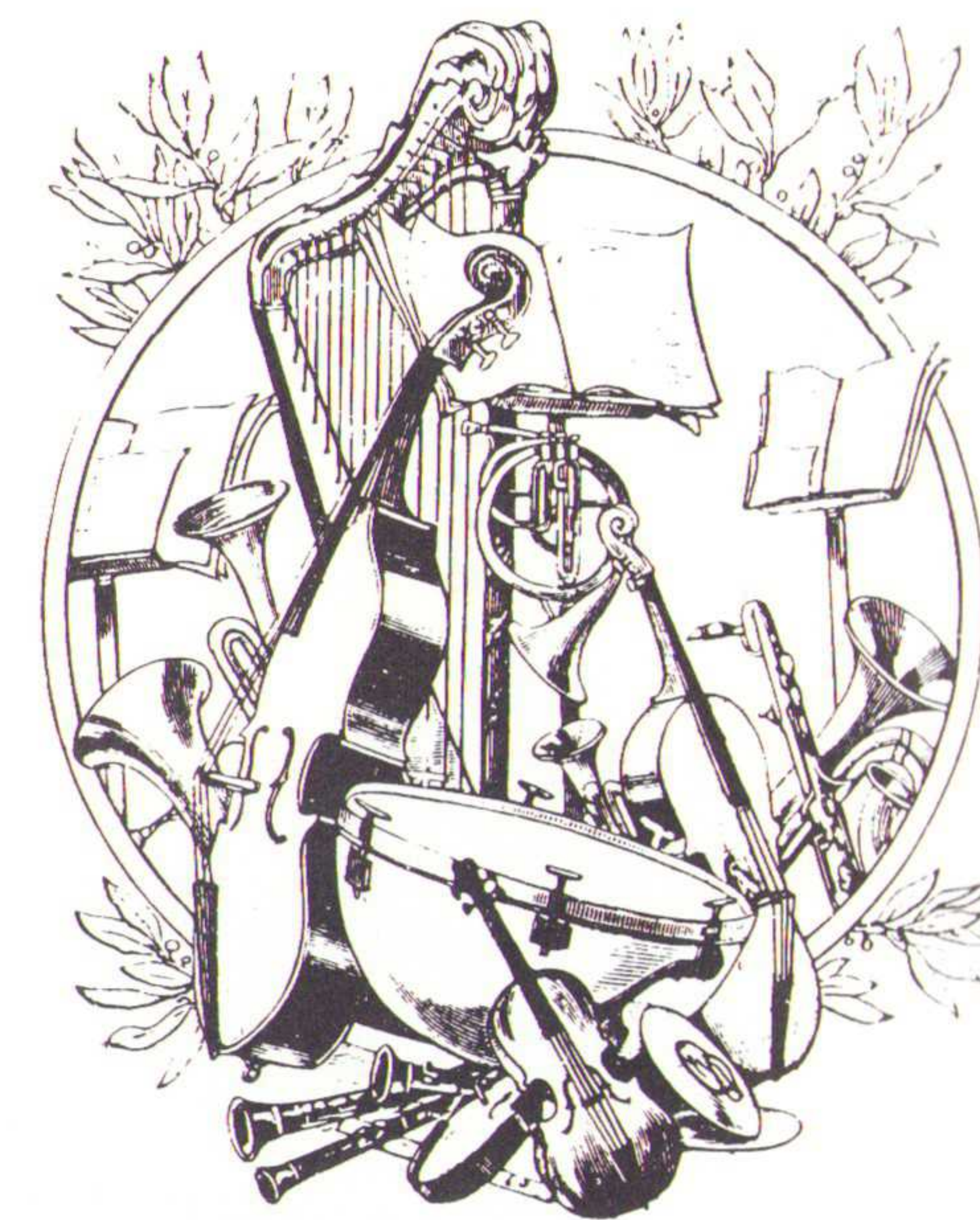
Teacher: Edna Flansberg

Music Teacher: Anna Samuhi

Participants:

Jessica Aziz
Cheryl Behnam
Jonathan Eliassi
Mellissa Elishoff
Jonathan Gohari
Lori Gross
Mark Hadjibay
Linda Hakim
Joshua Hematian
Sara Kamali
Sharon Kashimallak
Steve Kohan
Lauren Levian
Melanie Livian
Hagit Mordechai
Benjamin Nabavian
Tiffani Nassimi
Charlene Nassimian
Joseph Neek
Sacha Roubeni
Ashley Zar
Matthew Zeroobaveli
- Charlene Livi, piano, "Ashegh Shodam Man"

On behalf of the Higher Education Committee, Mr. Haroun Kohanim, Director of the Talmud Torah Studies of Long Island, awarded Mrs. Rimona Yaghoubi, the principal, a plaque of honor. At the end of the program, the Higher Education Committee presented bouquets of flowers to Mrs. Yaghoubi, the teachers, Mrs. Kamali, Mrs. Banilivy and Mrs. Kohanim, and certificates to the performers in the program.

The Higher Education Committee would like to thank the following colleagues whose assistance was invaluable to the preparation of the program:

Anna Aminoff
Aram Bakhshi
Danny Banilivy
Natasha Banilivy
Behnaz Dilmanian
Honey Ebrani
Leon Ebrani
Emilia Levian
Avisar Levy
Jasmin Livi
Juliet Livi
Kamyar Liviam
Danny Nassimi
Jack Rahmanan
Shahrooz Rahmanan
Fallah Zabih

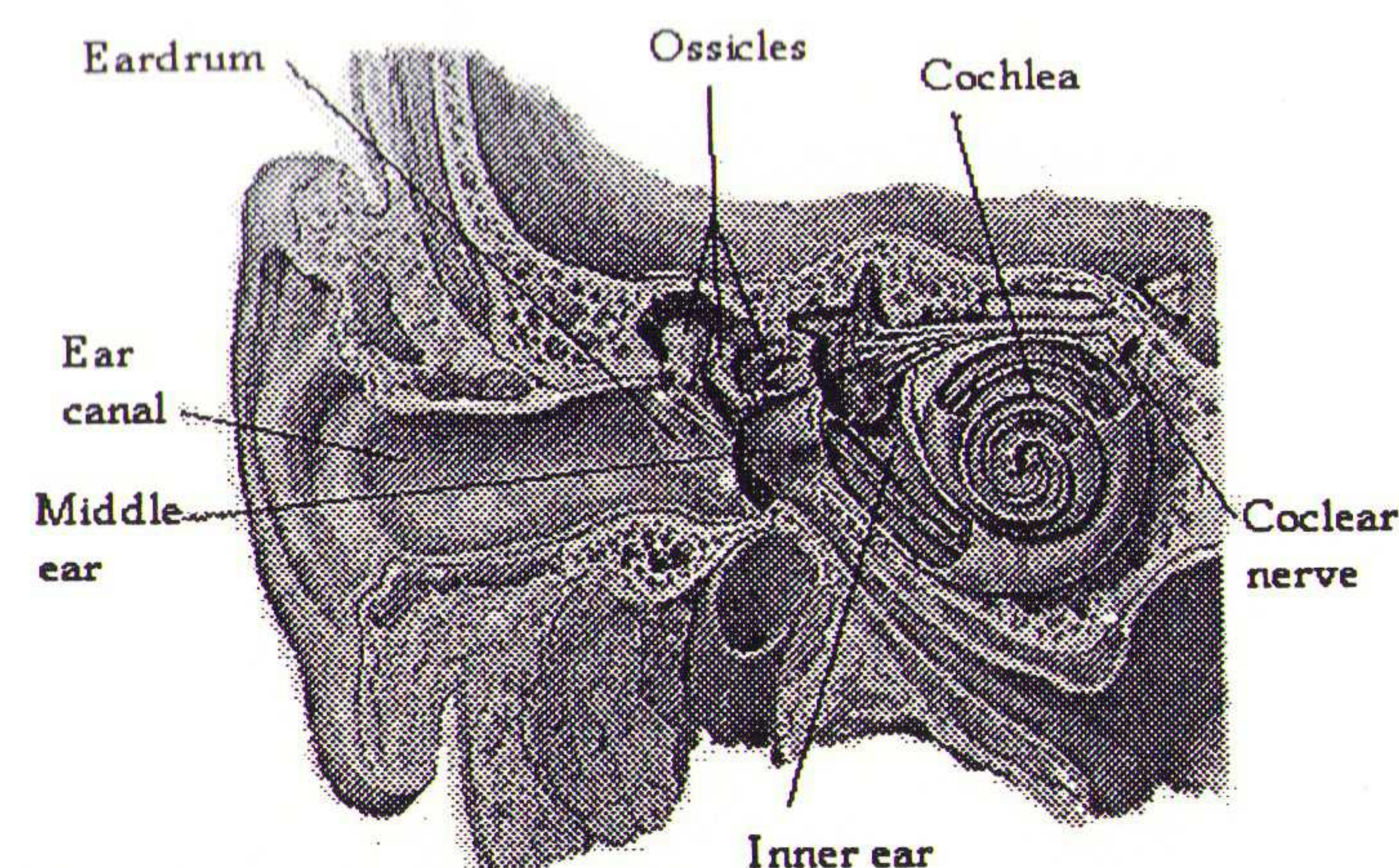
Hearing Loss

by Isaac Namdar, M.D.

Hearing loss is defined as a decrease in hearing ability compared with healthy individuals. This could range from "heavy ears" to complete deafness. Hearing loss is currently the second most common handicap in the United States, affecting 24 million people to various degrees. In this article I will attempt to describe the basic mechanism of hearing, various diseases affecting hearing, and the different treatments available for hearing loss.

Physiology

Sound is the propagation of vibrating air molecules around us. It is defined by amplitude (loudness, intensity) and frequency (pitch of voice, etc.). The human ear is equipped to receive and translate sound waves through its three components and make an understandable nerve stimulation. The external ear receives sound and amplifies it before transmitting it to the ear canal. The middle ear then receives the wave on the tympanic membrane (eardrum), and transmits it through a series of three small bones called ossicles to the inner ear where the cochlea (sensory organ) is located. From here specific nerve stimulations are carried to the brain, where they are recognized as sound (see illustration). A defect along any of the above steps could lead to the different types of hearing loss.

Conductive Hearing Loss

This type of hearing loss is the mechanical disruption of sound propagation in the external and/or middle ears. It could be due to simple reasons such as wax in the ears, or perforation of the eardrum. Invariably it arises from a build-up of fluids in the middle ear (in cases of ear infection). Alternatively any or all of the three ossicles could be fixated to the surrounding areas by the process of calcification.

Sensorineural Hearing Loss

This type of hearing loss deals with inadequate translation of soundwaves into nerve stimuli, or poor transmittal of the nerve signals to the brain. Sensorineural loss could be due to the process of aging, recurrent exposure to loud noises, trauma to the ears, infections of the ear, or meningitis (infection of the lining of the brain). Presbycusis is the type of hearing loss seen commonly in elderly people, where there is loss of hearing acuity in the higher frequencies.

Health & Medicine

Diagnosis

Working up hearing loss includes a detailed history of the course of disease and an examination of the hearing apparatus on both sides. Audiometry is frequently used: patients are exposed to pure tone sounds or speech patterns at different intensities and are asked to distinguish between them. In addition, a CAT scan or MRI may be needed to examine the structures of the middle and inner ear in detail.

Management of Specific Disorders

1. Complete Deafness (congenital or acquired) was traditionally treated conservatively. Patients were taught sign language, lip reading and other methods of communication. Recently, cochlear implants have revolutionized the treatment of complete deafness. A highly sensitive device which picks up external soundwaves with a sensor and translates it into nerve triggers is surgically implanted into the cochlea.

2. Otitis Media (middle ear infection) is commonly due to poor functioning of the tube that drains secretions into the nose (Eustachian tube). Patients generally feel pressure in the ear, and suffer hearing loss. Initial treatment is with antibiotics. If there is a protracted history of infections, ear tubes and/or tonsillectomy may be recommended.

3. Chronic Otitis Media is associated with a perforation of the eardrum and recurrent middle ear infection. Formation of a cholesteatoma (tumor of skin elements growing into middle ear structures) may ensue. Treatment is generally surgical and involves the repair of destroyed middle ear structures and evacuation of the tumor.

4. Otosclerosis is a generally hereditary condition involving the deposition of calcium salts in the vicinity of the ossicles. Patients suffer from a decrease in acuity of whispers and sounds from a distance; they often complain that everybody is mumbling. If left untreated, this condition may lead to social isolation and an inability to engage in a conversation. Therapy consists of a surgical procedure called stapedectomy, in which the ossicle(s) are replaced with a prosthesis.

5. Menier's Disease is associated with a fluctuating hearing loss generally on one side only. In addition, patients experience vertigo (dizziness) and tinnitus (hissing noise in the ear). They are treated primarily with rest, diuretic medications ("water pills"), or a surgical procedure called labyrinthectomy (destruction of the inner ear anatomy).

6. Acoustic Neuroma is a tumor of the nerve responsible for hearing. The hearing loss is, thus, on one side only. Patients complain of tinnitus, a sensorineural type of hearing loss, and a weakness of the associated facial expression nerve. Treatment is surgical: the skull needs to be entered to resect this tumor.

Hearing Aides

Hearing aides are designed to amplify the intensity of the surrounding sound. Thus, patients with a non-surgical hearing loss can achieve the necessary loudness to adequately stimulate their hearing apparatus. Hearing aides need to be prescribed by an Otolaryngologist (Ear-Nose-and-Throat specialist) and fitted

individually for the patient by an Audiologist.

Summary

Hearing Loss is a devastating handicap which impairs millions of people in the United States. If left untreated, the affected patient may unnecessarily withdraw from activities of daily

Eating Disorders

By: Jasmine Zar

An eating disorder is any type of abnormal eating habit. Eating disorders occur most commonly among adolescent females, but are also observed in older women as well as men. The disorders develop in connection with mental depression, peer pressure to lose weight, sexual temptations and sometimes the use of psychedelic drugs. The two most common disorders among young women are Anorexia and Bulimia, both of which have frightening effects on the body.

Anorexia is a mental and physical disorder caused by self-starvation. A patient will be diagnosed as anorexic if she or he weighs 15 percent less than her normal body weight, hasn't menstruated for at least three months, feels fat and is unwilling to gain weight, even when she is very thin.

Bulimia is an eating disorder where women alternately binge and then purge by self-induced vomiting, the abuse of laxatives and diuretics or severe fasting. A patient will be diagnosed as bulimic when her or his constant exercising

living. A person experiencing hearing loss is encouraged to make an appointment with an Otolaryngologist and undergo appropriate evaluation. Simple medications can often relieve the hearing loss; surgical intervention may alternatively be suggested.

and/or repeated dieting is accompanied by severe eating binges followed by purging, at least twice a week for three months in a row.

Because anorexia and bulimia are psychological in nature, the victim usually needs to seek the help of a qualified counselor.

Both disorders are life-threatening situations. If a victim does not get the required professional help, prolonged starvation or the binge-purge cycle can even shrink the brain and change the size of the heart.

Anorexia Danger Signals

- Losing a significant amount of weight; feeling fat, even after losing weight.
- Preoccupation with food, calories, nutrition and/or cooking; exercising compulsively.
- Slowed heart rate; lowered body temperature and blood pressure; slowed reflexes.
- Premature osteoporosis (bone loss)
- Loss of menstruation, as hormone levels drop without nourishment; inability to support a fetus.
- Fine downy hair on the skin (for body warmth); dry, brittle body hair, significant loss of hair on the head.
- Cool, grayish or yellowish skin.
- Mood changes, irritability, depression, anxiety, suicidal tendencies.

Bulimia Danger Signals

- Binging or eating uncontrollably.
- Purging by strict dieting, fasting, vigorous exercise, vomiting or abusing laxatives/diuretics; using bathroom frequently after meals.
- Depression or mood swings.
- Irregular menstrual cycle.
- Damaged and discolored teeth; swollen cheek glands, heartburn and/or bloating.
- Lung irritation (caused by choking while

vomiting).

- Muscle spasms, weakness, irregular heartbeat.
- Puffy eyelids, bloodshot or watery eyes from vomiting.
- Sores on the back of the hand from vomiting (where teeth scrape the skin).

Treatment

- Medical evaluation.
- Individual and/or group therapy to change misconceptions, lessen binges and improve relationships with others.
- Nutritional counseling; medication, such as anti-depressants, but relapse is common unless combined with therapy.
- Hospitalization is sometimes needed.

What Should I Do? - Guidelines For Friends and Relatives

There is no simple cause of eating disorders and certainly no simple solution or cure. Change is often slow and recovery typically includes lapses and setbacks. Both the person with the disorder and those who care about her (him) can feel frustrated and impatient with the pace of the process. Education about eating disorders and talking to others with similar experiences can be helpful.

- We may have no immediate power over

whether someone gets well, wants to get well, seeks help and stays well, but we can take some responsibility by expressing our concern.

- When we express our concern, we are wise to speak of our own experience rather than assume that we know what is true or best for the other person.
- Don't focus on eating and weight. It's important to remember that the person with an eating disorder needs people in her (his) world to respond to more than just her weight and her eating.
- It is important to let the person know you see the problem: "I know that you feel 'too fat' as you put it, but I want you to see you as painfully thin."
- Human company and empathy matter. But to empathize, we do not necessarily have to agree with the person's feeling or stance.

There is a place for challenge, advice, information, experts, pep talks, reassurance, distraction, jokes and confrontation. But that place is generally after a person feels that her (his) experience is understood and accepted for what it is.

Reducing Risk as a Traveling Jewelry Salesperson

(Adapted from Security Management Magazine)

When one site is secured, criminals seek an easier target. As jewelry stores have fortified their stores with alarms and closed-circuit TVs, those who sell jewelry to retailers have become the easy targets. Despite a general reduction of crime in the jewelry industry, attacks on traveling jewelry salespersons are up. There is also a tremendous increase in the frequency of violence. Today's criminals do not hesitate to use guns to separate a jeweler from his or her valuables when more common distraction methods fail.

A typical traveling jewelry salesperson carries from \$50,000 to \$1 million worth of jewelry during daily visits to jewelry retailers. Usually forced to travel with bulky sample cases or bags to transport the line and dressed to impress customers, the salesperson is easily targeted by cunning predators.

In 1989, the U.S. Department of Justice reported that Colombian nationals, together with Peruvians, Ecuadorians, and Chileans, had formed large-scale jewelry theft rings in the United States. Centers for these rings were identified in California, New York, and Florida. The traveling jewelry salesperson is their prey. The Jeweler's Security Alliance (JSA) has information concerning over a dozen active gangs in the United States and Canada, some with suspected memberships of over 100 individuals.

These jewelry theft organizations are structured along the lines of the early day Italian Mafia and operate with some of the same rules. In each organization, members know that any of three violations will cause their execution: not turning in all of the proceeds of a crime, informing the police, or having an affair with a girlfriend or wife of another member.

Most ring members, male and female, are recruited off the streets of South American cities at a young age. They are sent to a school established to provide them with training in various types of theft techniques, ranging from simple petty theft to shoplifting and theft by trickery or deceit. The school was first discovered through a thief turned informant.

Federal and local law enforcement previously believed that most of the stolen property was being shipped directly to South America shortly after being stolen. This may have been accurate in the past, but recent efforts have cast new light on this subject.

Confidential informants from Florida have identified major fencing operations in midtown New York who receive stolen jewelry from the southeastern United States. Gold is usually melted down immediately. Hard to identify diamonds and other gem stones are removed from their mountings and sold easily to so-called legitimate jewelers. These new revelations suggest that

the jewelry industry has a serious internal problem created by a few greedy jewelers who are comfortable doing business with criminals.

The groups that steal from jewelers follow two basic scenarios. One involves distraction thefts from retail jewelers. In this scenario, five or six ring members distract a clerk while one member steals jewelry from another area of the store. The second scenario involves targeting the traveling jewelry salesperson. Between eight and twelve thieves with as many as five vehicles use distraction techniques to make off with the jewelry.

The person who does the actual stealing of the property is known as the "pick" or the "cannon." The person assigned to transport the stolen property from the theft location is known as the "mule." Others are called "distracters" or "screens."

The workers generally do not receive a share of the criminally obtained proceeds but are merely paid for a day's work. It would not be unusual for a worker to steal \$500,000 worth of jewelry and be paid \$100 a day for his assistance.

Their favorite trick is to station themselves outside a jewelry store or a jewelry trade show and wait for a salesperson to appear. To confirm that a salesperson has just entered a retail jewelry store, a member of the ring may enter the store or watch through a display window and wait for the victim to reveal himself.

Once it is confirmed that an individual is a salesperson, the next step is to identify his or her vehicle. Members of the ring will attempt to disable the vehicle either by punching a small hole in the right rear tire with an ice pick or an Exacto knife. The vehicle may also be disabled by cutting the radiator hose.

When the tire goes flat or the engine overheats and the jeweler pulls over, some ring members distract the salesperson while others steal the line. The distraction can come in different forms, such as an attractive woman asking directions or someone offering to help with the tire change or offering to watch the car while the salesperson goes to a service station for assistance.

In over 70 percent of the cases during which a traveling salesperson lost his or her line, the jewelry was left unattended - often by distraction, usually by neglect. The salesperson will have left the line in the trunk of the car or, if in a hotel or store, on the floor next to his or her feet. The ring members simply pop the salesperson's trunk or snatch a sample case left on the floor while the salesperson's attention is elsewhere. It is hard to believe the ease with which they can steal valuable jewelry, literally right from under the noses of their victims.

Risk Reduction Strategies

- If a jewelry salesperson is confronted by armed robbers, he or she should be trained not to resist but rather to comply with the thieves' instructions. The traveling jewelry salesperson should never travel without a cellular phone. And whenever possible, he or she should consider shipping the line with an armed courier service.

- The line should never be left unattended in a vehicle. It should be kept in the trunk only while the salesperson is on the road with the car, and for extra security it should be secured with a chain and padlock on the trunk interior. The line is usually considered unattended by insurance carriers unless somebody is in the vehicle or physically touching the case.

- When the salesperson must stop in traffic, he or she should always leave ample room between his or her own vehicle and the car ahead to allow for a fast departure. He or she should also avoid self-service gas stations where the car must be left unattended to pay for gas. If self-service is the only option, the salesperson should take the line while paying.

- The salesperson should regularly check to see whether he or she is being followed. While on a major thorough-fare, the he or she should drive slowly in the right hand lane and note whether any vehicle is reluctant to pass. Before making a business call or going home, the salesperson should drive slowly around the block a couple of times. If a car appears to be following, he or she can call 911 on the cellular phone and notify the police.

- If the salesperson experiences a flat tire, he or she should assume that the problem is a tactic of ring members and avoid stopping. The salesperson should continue driving to a safe location such as a police station, toll booth, or busy gas station. Unusual mechanical difficulties, such as a leak from the radiator hose, should also raise suspicions. The same is true of a minor accident or car "bumping."

- Before stopping at a sales call location, the salesperson should survey the area and be alert for parked vehicles with occupants who appear to be watching the jewelry store. Traveling salespersons should also provide the client stores with their cellular phone numbers and ask that they watch them as they exit the store and return to the car to drive away. If they observe anyone following the vehicle, store employees can advise the salespersons directly by telephone.

- The salesperson should never take the line home. He or she should also avoid setting a pattern by staying in the same hotel each time a particular city is visited. It is not a good idea to leave the line in the hotel safe. It is better to use a vault company or leave the samples in a local retailer's safe overnight. The salesperson should, however, always clear this

procedure with the insurance carrier.

- The jewelry salesperson should never park in secluded areas of parking lots. If possible, he or she should use valet parking, but never give the sample case to a hotel employee to carry. Those persons are not security officers, and they may be thieves dressed as hotel staff. When checking in or out of the hotel and dealing with the desk clerk, salespersons should not leave the sample bag next to themselves on the floor. They should always maintain physical control over the line. They should also never leave the line unattended in the hotel room.

- A salesperson should avoid using the company name at the hotel or when making reservations if it identifies the salesperson as being in the jewelry business. Similarly, family members should be taught not to give out information concerning the salesperson's lodging plans or appointments.

- When traveling by air, the salesperson should never check the sample case as luggage. He or she should also request a private screening upon arrival at security check points. This can be arranged in advance with the carrier when purchasing tickets or making reservations. When salespersons must go through a metal detector, they should be certain that no one jumps in front of them after they have placed the line on the conveyor belt. They should also take care to remove all metal objects from their person beforehand, lest someone make off with the bag while they are being detained.

- Security managers associated with jewelry manufacturers, wholesalers, and retailers, as well as the jewelry salespersons themselves, can take security awareness training from the JSA. JSA offers seminars, lectures, and informal talks that point out vulnerabilities and educate attendees about methods used by the jewelry theft groups.

Looking for a job? Looking to hire someone?

See "Sima" first!

Sima's Employment Agency

F/T or P/T

Persian, Americans, Orientals

secretaries, bookkeepers, sales-people, sorters, etc...

Sima Khorsandi 516-365-6874

آیا در جستجوی کار دلخواه خود میبایید؟ آیا احتیاج به کارمند دارید؟

سیمای خرسندی کار ویا کارمند مورد نیاز شما را

چه ایرانی، آمریکایی ویا اهل خاور دور برای شما پیدا میکند.

No fee for employer.

News from Israel

A story from Chechnya

By: Bernard Kimberg, UJA-Federation

I recently had the privilege of accompanying two leaders, Gwen Greene and Arlene Wittels, on the second mission to rescue the Jews from Chechnya and the surrounding areas. The opportunity to learn of their travails and witness their trip to Israel was a humbling, yet most inspirational experience.

By sharing the stories of two families, I hope to convey the miracle that occurred; one that we, the staff and volunteers of UJA-Federation make possible.

The Dovidoffs are a family of five - an 84 year-old grandmother, who actually lived in Israel and came back to Chechnya to bring her family out, a father, mother and two boys, Sergey, 14, and Pavel, 21. The family lived in a home in Grozny, the capital of Chechnya. The father worked in construction, the boys went to school, played soccer, basketball and so on. Their life was as normal as any. When the Civil War broke out, they chose to stay in Grozny since they did not want to leave their home and friends. One year ago, the grandmother returned from Israel to convince them to leave. But she got caught in the War and, along with the family, was forced to live in the basement of their home in Grozny. The fighting intensified and the family was fearful of the bombs and of the Chechnyan and Russian soldiers, either of whom could take the boys from their home by force and press them into serving in the army.

The Dovidoffs waited too long and missed the first rescue operation which took place in mid-January. But somehow, they got word out to the Jewish Agency that they had to leave, so arrangements were made and people were bribed. The Dovidoffs were smuggled out in the back of a truck driven by a Russian worker. They were put up in temporary quarters through the Jewish Agency in an area 60 miles away from the warfare. The Jewish Agency made the necessary arrangements for this three-generation family to fly to Israel with us on February 13. The family later learned that their home had been ransacked and leveled by artillery.

The Styopen family is made up of a mother, a father, and three boys aged 17, 19 and 22. This family decided to send the two older boys to Israel first, while the younger son and parents stayed behind. The father is legally blind and the mother wants to work four more years to earn a pension. The Jewish Agency representative tried in vain to convince all five to leave.

The mother and the two sons, Constantin, 19, and Demetri, 22, went to the airport with us. In broken English and some sign language, the mother begged us to "take care of her treasures." Less than a mile from the airport, we were stopped at a checkpoint manned by Russian soldiers. This was a fairly common occurrence. Usually our driver from JAFI gets out, pays a bribe and is waved ahead. However, this time the soldiers wanted our passports and pulled Constantin and Demetri out of the van. We were only minutes from the airport. The terror in

the mother's eyes was obvious, and we were instructed not to say anything, look out the window, or try to intervene in any way. After what seemed like an eternity, the boys were allowed back on the bus. More money was exchanged.

At the airport, the terror we saw in the mother's eyes was replaced by tears of sadness and joy - joy that her sons were "being given a chance to live." She hopes to "live to see them reunited with their brother in Israel."

The stories of the 22 *olim* whom we accompanied to Israel had one common theme. Life in Chechnya and life in the surrounding areas was increasingly more dangerous. The Jewish Agency professionals - modern day heroes - coaxed, encouraged, yelled, begged and educated them to the problems that lay ahead and the future that Israel holds. With nothing more than 90 pounds of belongings, these courageous people, most acting on "blind faith" that Israel was the place for them to "begin the rest of their lives," took a three-hour flight, arrived in their new homeland and were greeted as Israeli citizens.

This article does not do justice to the miracle we witnessed, nor to our Jewish Agency colleagues who are modern day Mordechais and Esthers. No words can capture the shouts of delight, the smiles, the spontaneous applause and the tears of happiness as the plane touched down in Israel.

Unfortunately, not all stories have a happy ending. Another family from Chechnya was scheduled to go on this flight to Israel. They, too, had fled Grozny and were in temporary housing arranged by the Jewish Agency. The night before we were to leave for Israel, this family and another one took their belongings to the airport to be processed. The mother and father went into their car, and their only child - a boy aged 17, chose to go in the car with the other family. The parents' car skidded off the snow-covered mountain road and they died instantly. The boy - suddenly orphaned - stayed behind to bury his parents. There was a member of the Jewish Agency with him immediately and will stay with him until he goes to Israel next week. This boy - Igor - is an orphan, but he is not alone. He will be taken care of and given the necessary support by our network of agencies in Russia and Israel.

The handshakes, the hugs, the tears, the pleas to watch over the children, the outpour of appreciation goes to each and every one of us - staff, volunteers, donors, who make these "modern day miracles" happen.

Arlene, Gwen and I look forward to sharing our stories with you, our leaders and the Jewish community. Never before had we felt the need for a strong UJA-Federation or recognized the true meaning of the saying, "All of Israel is responsible one for the other," (Shervot 39A) as vividly as we did these past 72 hours.

Megillah Viewpoints

Issue No. Twenty Two, July 1996

Published by the Mashadi Youth Committee

Back In Mashad

Apparently "being Mashadi" is not as clear-cut and well-defined as we'd like to believe. Even "Mashad" means different things to different people. Judging by the amount of articles we received on this subject, it still means a lot to many of us. And yet, when we first suggested the topic, everybody complained, "Why Mashad? Aren't you sick of discussing what it means to be Mashadi?" But we had to have it our way.

Despite the complaints, we were overwhelmed with a deluge of articles. Our writers took a variety of approaches: Miriam, Shahrouz and Michael go back to the roots and dig up

some historical facts about the lives of our ancestors; David and Farhad conjure up their personal memories of Iran; Debbie, Levid, Vivian and Vanessa think about being Mashadi in America; Tina indulges in the Iranian arts and Iwan kicks a typically Iranian habit. We're really proud of the results. Read on and enjoy.

In conclusion, a few mandatory words of wisdom: "You must know the past to understand the present and move toward the future." That's why Mashad.

Natascha N.

MORE Viewpoints... (In the Next Issue)

The Dating Game

Sometimes it seems as though everybody around us is either dating somebody, looking for somebody to date or talking about people who are dating. Yup, everybody does it and everybody hides it, too. But, honestly, what's really wrong with it? Young people in other orthodox Jewish communities - even Hassidim - date freely, so why can't we?

Our elders like to glorify the good old days when everybody had it easy: your parents arranged a little deal with

their friends or relatives and, before you knew it, your future was underway. But: easy as arranged marriages may sound, we know that they hardly happen these days. Dating seems to be the only practical way to meet people and get to know them for what they are.

The next op-ed issue of *Megillah* will be dedicated to this touchy topic. To help evaluate where the youth of the community stands on this issue, we prepared a questionnaire (sorry, no

juice). Please fill it out and send it to the *Megillah* crew. Let's see what everybody really thinks.

As usual, we look forward to receiving your articles, stories, words of wisdom or artwork, anonymous or not. What do you think? What experiences have you had? What have you learned from those experiences? Are you dying to introduce your date to your family? Outraged? This is your call... What's your **Viewpoint**?

Send your articles to:
Megillah c/o MYC
91 Cutter Mill Road
Great Neck, NY 11021
Fax: (516) 829-2822
e-mail: MYCny@aol.com

P.S. Look out for the MYC seminar on dating. (To be announced).
P.P.S. If only you were older...

How It All Started

By: Miriam Eteessami

My grandfather said that the Jews are very honest people. I don't know if that is true, but I do remember that when we still lived in Gasvin the Moslems liked us. I'm only ten years old and I don't know much about anything; however, I think that maybe the Jews just have to be honest because they cannot risk having enemies among the Moslems. Although the Jews have been living in Persia since the destruction of the First Temple, they are still considered "guests" by the population, and there is always somebody willing to blame them for every little mishap.

When Nader-Shah conquered India, he brought back with him many treasures. He then built a fortress entirely dedicated to the conservation of the treasures, Kalat-Naderi. The Shah was a conservative Sunnite, and he could not trust even his own courtiers, especially the fanatic members of the Shiite sect. Therefore, he decided to give the greatest honor to the Jewish community of Gasvin; he assigned them the task of living in Kalat-Naderi and guard the treasures. I remember that my family, like many others in the Jewish community of Gasvin, didn't like the idea of moving and having to start a new life among strangers. However, we didn't have much choice, we could not refuse the Shah's offer.

We left Gasvin in a caravan of 40 families on a journey that would last several months. That was the scariest experience of my life; hundreds of camels, horses and people traveling in the hot sun of the desert. We were attacked many times by the thieves of the desert; and many of the people I knew were killed.

When we arrived only some of us went directly to Kalat; my family and I went to a city called Sabzevar; and the rest of us went to what was then the capital of Persia, Mashad. However, the same year that we finished our journey, the Shah was assassinated. That was the beginning of very hard times for us. We had come all that way, and suddenly we had no recognition whatsoever, and no source of living. Integrating in the population was not easy.

It was at that point that many families, mine was among them, left Kalat and Sabzevar and went to Mashad. Most of these families started to do what many Jews have done throughout history: they started trading. My grandfather explained to me that this occupation leaves freedom of

movement so when Jews are sent away from one place, as it often happens, they can soon start their lives somewhere else.

Trading is a very risky job because the transport of goods from one city to the other always requires few months of traveling and is subject to attacks and loss of people or goods. Nowadays, the main trade is done with the Turkemen tribes who provide skins, wool, and cashmere. As I was told, there is always some kind of connection between the different Jewish communities in different cities and this also proves useful for trading purposes. In this particular case, the Jewish community of Mashad had a good relationship with the Jewish community of Bukhara, where the Turkemen lived.

In few years, the Jewish families of Mashad established themselves again and were acknowledged as a community by the Moslems. Finally our excellent behavior has confirmed our fame as honest people. In fact, many Moslems trust us so much that they would rather trade with us than with other Moslems.

Sometimes I wish we didn't have to be so perfect in order to be accepted. I wish religion would no longer be an issue for discrimination, and that people would no longer look at us as different. However, my grandfather said that maybe it is better this way. He believes that as long as we feel the need to prove ourselves to society, we will be better people. My grandfather also thinks that very soon the day will come when Jews will be welcome wherever they live, and they will forget that they indeed were "chosen" to be different. I suppose that it is only then that we will be able to see whether the Jews are really honest people or they just have to be.

Note: This article is a fictional interpretation of historical events which occurred six or seven generations ago.

Test your Mashadi Vocabulary

<i>adam shabande</i>	a prominent and respected individual
<i>aghneh</i>	grandmother
<i>ayar zadan</i>	to worry
<i>adah oussul</i>	tarof
<i>alagh palagh</i>	tastelessly colorful

آدم شبنده	آدم سرشناس و با اصل و نصب
آقنه	مادر بزرگ
آیر زدن	جوش و حرص زدن همراه با تعجب
ادا اصول	تعارف
آلق پلق	رنگارنگ و تند و زننده

Hakimi Family - A grandfather with his son and grandchildren, Mashad, circa 1920's

Letter to My Children

By: Shahrouz Rahmanan and Vanessa Rahmanan

My Child:It is the evening of Ordibehesht 1, 1294 (April 1915).

I am certain that by the time you read this, Mashad and Iran will not be the way I see them today. For this reason, I will try to provide you with the relevant background to paint a picture of what our lives look like. I beg you to forgive my longwindedness.

In today's society, it is very uncommon for a man to write to his unborn child. But the events that I witnessed in the past month force me to do so.

About a month ago, I had the chance to set foot outside Iranian soil, accompanying Nasseraldinshah, the King of Iran, to Paris. I had fully expected to see strange people, exciting places, and new cultures. And still, I was overwhelmed.

Upon my return, I told my family and friends about the wonders I saw in France. When we rode to town to buy wood and food, I told them about horseless carriages that just move by themselves. When we were setting up mattresses to sleep on the balcony, I told them that in Paris you can enter a room

at night, touch the wall and turn darkness in to light. I told them that there are small boxes that you can touch to produce music. No one believes me. The more I insist, the more they are convinced that my entire trip was dreamed up by me. Even though your mother did not dare to disagree with me, she hints that the foreign food and water may have effected my perceptions.

I know what I saw. I just have to share it with someone. I only hope that what I wrote sounds absurd when you read it. It would only mean that 40-50 years from now, Iran has acquired the modern tools and civilization currently enjoyed in Europe. Lord willing, I might be able to enjoy these modern tools with you, your brother and sisters, and your children.

I wish you well from now on. I am leaving this letter among my personal papers with the instructions to open it one year after my death.

(Translated from Farsi)

Ordibehesht 1, 1334 (April 1955)

My Children:

Enclosed is a preserved copy of a letter written by your grandfather exactly 40 years ago today. Please read his letter before you continue with mine.

I intentionally waited until today to write this. Your grandfather's original letter was passed on to me by my mother, as per his instructions, a year after his death. Your grandmother cannot read Farsi because women her age were simply not allowed to attend school. She would not admit it now, but I think she is proud that I had a chance to learn how to read and write. Maybe that is why she chose me, instead of my older brothers, to share your grandfather's letter.

As I mentioned, one year after his death, she summoned me to her house. She took out the letter, and asked me to read it for her. She said that she felt the letter meant a lot to her husband and asked me to keep it. That is why I have decided to continue the tradition started by my father. I think I

will be longwinded also, in order to present a clear picture of progress in Mashad and Iran over the last 40 years.

I am happy to announce that your grandfather did enjoy the "European Culture and Civilization" he briefly experienced in Paris.

Nasseraldinshah's Ghajariyeh Dynasty was overthrown by Reza Shah. I was a child during most of the years he ruled Iran with an iron fist. I heard once that he could stop a charging lion by staring into its eyes. He was feared by all his ministers and subjects. Reza Shah is responsible for bringing Iran into the 20th Century. He taxed common items such as sugar and tea in order to build railroads and bridges. Moslem women are supposed to cover their body and faces with the Chador. Reza Shah ordered that women must drop their Chadors and join the work force. He would build a road or a bridge and kill the engineer and the contractors if the construction did not meet his quality standards. He would inspect a military post at midnight without advance notice.

During World War II, the British forced him to step down and brought his son, Muhammad Reza, to power who is trying to follow his father's footsteps in ruling Iran. He has survived assassination attempts and a coup d'etat. The general feeling is that he is good to the Jews and life is good.

Today, in Mashad, we have electricity, automobiles, airplanes, trains, cinema, refrigerators (the earlier models were gasoline powered), and a center for telephone and telegraph. It is common for Mashadi men to travel abroad for business, or even to finish their education there.

The way technology is advancing, I can imagine that 40 years from now there will be a telegraph machine or a telephone in every house and store. Right now, some say we can soon see a film in our own house. Like my

father, I hope that I sound absurd in 40 years.

I remember reading works by Jules Vernes about U-boats, electricity, rockets, and trips to the moon. They must have seemed like fantasy back in late 19th Century when he wrote them. Right now, U-boats, electricity and rockets exist. 40 years from now, Mashadis could have moved to the moon! We already have Mashadis in Israel, Germany, Italy, Switzerland, America, and London. Some are even moving to Esfahan, Shiraz and Tehran. I am writing a copy of this letter for each of my children and including a copy of my father's letter. I wish that my children will share these letters with their children. I request that my oldest grandchild continue the tradition in 1374 wherever he or she may be. (Translated from Farsi)

New York, July 1996

My Children:

In keeping with our family tradition, I, as the oldest grandchild in the family, am writing this letter to tell the story of our generations. My grandfather left me two letters - one he wrote 40 years ago and one his grandfather wrote 40 years earlier, in which they described the circumstances of their lives. On a humorous note, my grandfather suggested that the Mashadi community could have "moved to the moon" by the time it is my turn to write a letter. Our life in the United States could seem that way to him!

Your grandmother moved to this country in 1979 as a refugee from the Revolution in Iran. It was a scarring experience for our Mashadi community which ultimately managed to emerge in fairly good shape because we all helped one another. The Shah of Iran, Mohammad Reza Pahlavi, was removed from the throne and sent to exile in Europe by the Shiite Moslems and their leader, Khomeini. Khomeini had brainwashed the Moslems and promised them the world. Everybody believed his lies, and everybody supported him as he turned Iran's calender back several decades. Gradually, all members of Mashadi community, threatened by the increasingly fanatic Moslems, packed their suitcases and left their homes.

Your grandfather, however, had come to this country in 1970, like many other young Mashadi men who sought a

better life and enrolled in American universities. During college, your grandfather had to work as a waiter in restaurants, hotels and airports to earn a living. He completed a degree in Chemical Engineering. Eventually several families (including your grandfather's) who had sons abroad left Iran and moved to America to see the family together again.

In the large scale of things, I am fairly fortunate because I live in a country where I don't wake up to bombs exploding during the night. My father, your grandfather, never ceases to remind me how easy we have it. I hear that people in Iran have to queue up for two hours to buy a loaf of bread and some milk. Today owning a car is a necessity, back then in Iran it was a luxury. To communicate with others nowadays I can sit in front of the computer or chat on the telephone. I also play games on the computer, do research using my CD-ROM encyclopedia and send messages by fax or electronic mail. My father says he used to think the "Slide Rule" was revolutionary!

My dear children, you have heard how our lives have changed over the years. I hope you will share this letter with your children and that you continue to record the story of our family every 40 years.

Note: The first two letters in this story are fictional. The third letter is actual, written by Vanessa, age 11, the eldest grandchild of her generation.

Mashadi Vocabulary...

bamot	visibly upset, stern	عبوس و گرفته	بامُت
batoolak	the girl (used when talking about somebody in specific)	دخترک	بتولاک
baziah	vodka	عرق آشامیدنی (ودکا)	بَزیَا
bi chengo par	uncapable, clumsy person	بی عرضه - بی دست و پا	بی چنگ و پر

Mashadi Vocabulary...

pahche khizook	flirt, playboy	نا اهل، ایش	پاچه خیزوک
par oftadan	to lie down, conk out, snuggle up	دراز کشیدن و وارفتن	پر افتادن
parparak kufan	playing pranks, being up to no good, mischievous	شوخی و شیطنت کردن	پرپرک کوفتن
peshang	to spray, splatter	ترشح	پَشَنگ

The More Things Change, The More ... by: Michael M. Mardkha

Have you ever stopped to wonder what life was really like for the Mashadi community back in the real Mashad? How did they manage everyday activities like cooking and cleaning, going to work or school, caring for the sick, etc. Turn of the century Mashad was not such a friendly social climate for Jews and, for those of you who may be wondering, it still is not! But the one indisputably significant and fundamental question remains: *What did they do for fun on a Saturday night?*

I am sure that many members of the Mashadi community have qualified firsthand knowledge about this subject because they were there. I am equally certain that if asked, ten different people will have as many stories to tell. Recently I had the privilege of listening to my family members reminisce about times past. Transplanted in Little Mashad (Great Neck), over Friday night dinner with friends and family, these tales have a tranquil tone and a humorous scent. Yet it is clear that at the time and place the events occurred, they were far from tranquil or humorous.

The city of Mashad, for those of you with geography- phobia, is in northern Iran. The Mashadi Jews predominantly lived in a nicer section of town in private houses. At the turn of the century, there was no running water and each house had its own *ab anbar* or water storage tank. Every couple of weeks the water would come down these small canals along the streets called *joob* and was then redirected to fill the water tanks. To filter out some of the impurities, they would put chunks of charcoal in the tanks. The water was then pumped out for its many different uses, including drinking, cooking and bathing. If you had the means, you could buy special drinking water from merchants who carted the water from its source by donkeys, similar to the Poland Spring water which is brought to your house by GM trucks.

Each house had its own bathroom facilities which was generally separated from the main house and which was basically a deep hole in the ground. If you had to go, you had to carry your own water with you, which, in the dead of winter, with heavy snow on the ground, was not very pleasant. You could not leave the water in the bathroom because it would freeze. So most people would place a metal container of water (the *aftabe*) under the *coursee*, the heating system for the house, which was a square table with a blanket placed over it. Under the table was a bed of pre-heated charcoal and ashes which kept the residents warm for 24 hours at a time. Conveniently enough, the container of water would also remain warm just in case of a bathroom emergency.

Every house had its own kitchen, complete with charcoal heated ovens or *ojagh*, made out of mud mixed with leftover

straws of wheat and corn. The pots and pans were mostly made of stone or cast iron. The oil needed for cooking was extracted from butter for dairy and sheep fat or *dombeh* for meat. The butter would be heated to a frenzy until the rich oil surfaced and was extracted. The sheep fat would also be heated, but for much longer and its oil would be used to cook its meat into a jerky-like state with heavy salt. The meat would then be stored in containers underground to keep it cool until it was needed.

At the turn of the century, there were no major diseases, or at least they were not prevalent or identified at the time. If you were unlucky enough to run a fever, you were faced with every homemade remedy from every household in the community. It all started with cleaning your system first which meant "Milk of Magnesia" if you were a progressive family, or else it was the dreaded enema with hot water and salt. Remember, this is the same water that came down the *joob* for hundreds of miles. Afterwards you were drowned in chicken soup and you had to swallow this fish oil extract, which I guess was a form of protein. Most of the viral and communicable diseases came after the occupation of Iran by the Allied forces during World War II, and along with that came penicillin and appropriate modern remedies.

The main means of travel was the train which had three classes of "comfort" similar to economy, business and first class service today. For inner-city travel you had a choice of walking, bicycle or a carriage drawn by some four-legged animal. Most everybody walked, whether it was to the bazaar or school. That meant a 30-45 minute walk four times a day, even in heavy snow. The bicycle was the trendy item to have and I understand there was heavy competition on who had the most expensive and the best. I suppose a shiny red bike would have been the equivalent of an expensive sports car today and probably cost as much.

The Moslems in Mashad called the Mashadi Jews the "Jadid-al-Islam" or the New Moslems, hence the name "Jadid." The Mashadis were forced to convert to Islam in those early years. So, unbeknownst to the Islamic authorities, the Mashadi community started a kind of reverse sting operation. Moslem names were adopted and some even made a pilgrimage to Mecca, the holy city of Islam, which earned them the title "Hadj." To prevent the Moslems from marrying their daughters, they started to officially promise their newly born daughters to boys at birth. The name *nam-zad* literally means the "name is stuck" (that is, out of circulation).

This sting operation continued until the second day of Passover of 1947. On that day the Moslems of the City of Mashad were

stirred up by the newly-arrived Christian missionaries who spread stories about how Jews kill children and use their blood to cook *matzah* for Passover. The agitated Moslems started to gather in the Jewish neighborhood and a riot with deadly consequences was about to begin. After bribes were paid to the local magistrate, the police and, last but not least, the local clergy, the riot was put to rest. The local clergy came to the site of the riot and stood on top of his donkey. He proclaimed that the wife of anyone who kills the Jadid would become, for lack of better word, unkosher to him. All those who wanted to be spared were to follow him out of the neighborhood in a single line behind the donkey. A befitting end for the ignorant crowd to follow a donkey which was probably laughing at them. Within two months, most of the Mashadi

Jewish community left Mashad for Tehran.

All considered, the Mashadi community has not changed all that much. The means and methods have changed, but the essence is remarkably the same. The bulk of the community has emigrated from Mashad to Tehran and now to Great Neck, a definite step up. Except for a few black sheep, most everyone is engaged in commerce and trade very much like before. Chicken soup is still considered a good remedy, (no enemas please!) and social recognition is based on cars and houses. Social interaction is still very much restricted to within the community. And I still haven't figured out what people did for fun on Saturday night, then and now. It seems that the more things change, the more they stay the same.

Reminiscing...Life in Tehran

By: Farhad Hakimi

How could I possibly write about life in Mashad, I thought to myself. The only stories I could possibly come up with are the ones I had been told in the past. After all, almost all of the young people in the community grew up in Tehran and hardly know the real Mashad. *How about life in Iran?... Nah... I left Iran before I was nine; how much could I possibly remember? There isn't enough to write about.* These were some of the thoughts that were running through my head. But before I knew it, some of the most wonderful memories were rushing back.

As children, we experience so many things that will be forever forgotten; but, for some reason, no matter how young we may have been, certain experiences and activities, however mundane, will always stay clear and fresh in our minds as though they occurred yesterday.

It's funny that I suddenly remember a store, like a little five-n-dime, about ten minutes from my house. This store must have sold everything, from food to school supplies. One of my favorite hobbies was to go there and buy cardboard, glue, markers, etc., with which to make things or to draw or whatever else I could think of. I can't remember the owner's name but I do remember that he knew my name and expected me to come by every Friday afternoon. I must have been only seven years old, but I didn't think of myself as so young. Although we were living in a Moslem country, it seems that there was a sense of security and comfort in Tehran which allowed parents to let their children play out on the street (which was customary) or take their bikes out for a ride. Unfortunately, these days, even in free America, parents are skeptical to let their children out to do as they will. In a way, life was simpler in Tehran. For example, going to

"Chattanooga's" for ice cream or *cafe glasse* (kafeh gilasseh, in Farsi) on Saturday afternoons. The whole world must have been there! It was like going to "Classico" in Great Neck. As far as I am concerned they had the best ice cream in the world! I can actually remember the taste of fresh pineapples and cherries in their ice cream or the whipped cream on the *cafe glasse*. There are several foods I reminisce about and definitely miss from time to time. I am sure that you also long for *zoghalakhteh*, *gojeh sabz* with salt and *chaghaleh badoom*. My mouth is watering as I am writing these words, sort of like Pavlov and his dogs (but there is no bell ringing).

Many of the so-called typical Mashadi activities we partake in have their roots in Tehran, and presumably in Mashad. One such activity was going to the area of Shemran where the water was fresher and cooler. For example, I remember going to Parkeh Shahanshahi on Saturday afternoons and taking my skateboard. The terrain in this park was not the most favorable. I could tell because I kept falling off...ouch! I don't mind admitting that I probably didn't know how to skateboard, but all that mattered was that I had an American invention with me and that was the place to show it off. This tradition was kept with our immigration to the United States: our community chose Christopher Morley Park as a favorite pastime on Saturday afternoons and Swensen's as the apres-Park hangout.

Although I was very young when I left Tehran and lived there for only a fraction of my life, those few years were enough to influence my childhood and, fortunately, have left me with many wonderful memories which I will cherish forever.

Mashadi Vocabulary...

<i>palahpisseh</i>	to do something in a disconcerted and hurried manner
<i>taghaltih</i>	to imitate
<i>tamoneh akhar</i>	to become weak and frail

پلاپيسه	سراسيمه ، دسپاچه
تَقَلَّتِي	تَقْلِيد
تَمُون آخِر	ناتوان و ضعيف

Mashadi Vocabulary...

<i>jerto ghooz</i>	a weird and flashy person, (<i>jelf</i>)
<i>jon kanesh</i>	being out and about, overindulgent and shady
<i>chaidehmon</i>	to have a cold
<i>chombeh</i>	clumsy, inept

جرت و قوز	متظاهر
جون كَنَش	شيطنت
چايدمون	سرما خوردگی
چمبه	بی عرضه و بیكاره

What Happened to My Iran? By: David Payam Dilmanian

The year is 1978. I'm a confused nine year old in Teheran. The city is in constant turmoil because the Shah of Iran is being ousted by Khomeini.

Growing up in Iran was great. I was never bored. Every afternoon after school, I would go to the park and climb the walls, play on my skateboard and run around. We played hide-n-seek or rode our bicycles. I remember when I got my first bike, I was so proud and happy to be able to go anywhere at a whim. The best times I had was playing soccer at school and in the streets. That's all we played, two or three times a day. There was one movie theater near us which screened American movies. My cousins and I would buy sunflower seeds and catch the newest movie. We always left behind a puddle of the seeds underneath our feet. Once a year we celebrated *Chaharshanbe Souri*. Always on Wednesday. The tradition was burning bushes in the streets and jumping over them. We put explosive powder under rocks and stepped hard on them - makeshift firecrackers.

But suddenly, like a flash out of nowhere, there was great confusion and chaos mixed with fear and panic to leave the country. Shah supporters were being executed; usually shot to death by a firing squad. The headlines showed pictures of men and women shot to death. I got used to it after a while because that's all I saw. People were often chanting "MARG BAR SHAH" and painted the slogan all over the city. I didn't know which side to take. Since I attended a public school, my friends were mostly Moslem. Their brothers were in the army and would come home every day toting guns. Even the voices on the radio were against the Shah. One afternoon, I remember saying something terrible about the Shah. My dad scolded me and said that he was a good man. Nevertheless, most of the country was against him.

I used to climb on top of my roof with my neighbors every day. We trapped pigeons inside wooden cages and petted them. Occasionally we would find an injured bird and help her heal. During the winter of 1978-79, we witnessed many fires in the streets which men had set to buildings from our lookout point. One particular afternoon, my brother and I counted 12 burning buildings in the distance during our rooftop vigil. I will never forget the sight of burning buildings.

My brother and I woke one morning to get gas. We walked more than 30 minutes and waited on line for three hours. The prices were very expensive and we needed to ration our supply. There was little electricity so I would often run to the store to get candles and matches. The streets were empty and the city had turned into a ghost town within a few weeks.

People were against the old regime and riots were often seen on television and

in the street. They wanted change and reforms, so rebellion was the way to go. Youngsters were dragged out of school to fight the cause. One time my cousin and I found two live bullets in the Shahanshahi Park near Chattanooga Restaurant. They were three inches long and we got a real kick out of that. We had curfews, blackouts, and no school for several months. What happened to my Iran?

This went on every day for more than three months. Iran was a war zone; it still seems like a dream when I look back. Everything was happening too fast. We sold our furniture, stove, refrigerator and all my toys, even the presents I got from uncles in New York in order to flee the country.

March 13, 1979, I turned ten. The same week my brother and I left for Rome. It took us two weeks to get our student visas. Next stop was Kew Gardens, New York.

Mashadi Vocabulary...

haroom haras	to waste	اسراف و ریخت و پاش	حَروم حَراس
khazendeh	a suitor's dispatch	خواستگار	خازنده
khereh keshidan	to work excessively hard, (khar-hamali)	خر حمالی، بیگاری	خَره کَشیدن
dada	big sister	خواهر بزرگتر	دادا
darah tunah	wealthy	پولدار، ثروتمند	دارا تونا

Tarof: Catch 22, Persian Style By: Iwan Nassimi

"Would you like some cake?"
"No, thank you. I don't want any."
"No, really, have it. I don't want it."
"Honestly, I'm really full."

In fact, I'm not. I could be starving for that matter, but it's socially unacceptable for me to take the piece of cake without declining the offer once, twice, even ten times first. It would not be possible for me to tell the truth only once. I have to continue to lie for as long as I live. This unfortunate situation is a dominant part of our culture. Welcome to the world of TAROF.

The custom is known to every Persian, disliked by most and not comprehensible to an outsider. Despite all, everyone does it. But tarof is not as simple as just declining an offer when you get it. Going back to the initial example, the person offering the cake could be tarofing as well. He could really want the cake for himself but would still feel obliged to offer it to me. In which case, both of us would be tarofing, both would be lying.

I'm always very delighted to see somebody tarof with an outsider who doesn't know this custom. The outsider will, without a doubt, take the cake if he is hungry. The one who offered it (and actually wanted it for himself) will be caught the sucker. Tarof fails! This is a mistake frequently made by those who actually think tarof is right and should be applied to the whole world.

In spite of reason, some people truly and firmly believe in tarof. They have created an art and perfected it. They will use the "no tarof ploy":

"Have some chocolate,"
"No thank you. I don't want any."
"Now don't tarof with me."
"I'm not, I don't even know how to!"

In this situation the one who is offering the chocolate knows very well that the other one is not being truthful.

Saying, "Don't tarof" is like saying, "I see right through you, you're going to have to do better than that." The "I don't even know how to" in response is the ultimate tarof. The person saying it knows how to very well and is trying to outwit the other one.

In fact, both the offerer and the recipient assume that the other is not being truthful. Yet, both continue with their ploys and, from an outsider's point of view, both continue to lie. From the Persian point of view, tarof is not a lie, not even a white lie. It's merely a harmless bluff.

Tarof is not a matter of lying, it's a matter of lifestyle. It's not acceptable to lie but it is acceptable, indeed required, to tarof. And it is important to play along. If someone untruthfully offers you a good or service, you have to decline, no matter what. It is not essential, yet common, to offer someone something without wanting to give it away. Obviously, this way of living is not chosen by, but rather

imposed on most people.

Even though tarof may seem like an insignificant fact of life, it's not. It symbolizes Persian culture like no other attribute does; Persians are extremely sceptical of other people. Distrust is more common than friendship. Therefore we feel that we are obliged to conceal our desires so that we cannot be read and, consequently, used. This forces us to lie. We feel more secure if nobody else knows what we really think. Tarof is a shelter for insecure people.

Persians are very concerned about "what the neighbor thinks." They constantly have to show their generosity by always being friendly. This may sound very commendable but the fact is that honesty and true goodwill are lost somewhere in the process.

In my eyes, tarof is nothing more than an antiquated cultural antic. It is like the common cold: nobody really wants it and it is extremely difficult, if not impossible, to cure. Moreover, it is highly contagious: by the laws of tarof, you have to respond with tarof if somebody tarofs you - Catch 22, Persian style!

Mashadi Vocabulary...

dim	face	صورت	دیم
dim pak'kon	towel	حوله صورت	دیم پاکن
rasteh zahi	when a mother gives birth to a beautiful girl and an ugly boy	دختر زیبا و پسر زشت زائیدن	راسته زائی
chapeh zahi	when a mother gives birth to an ugly girl and a beautiful boy	دختر زشت و پسر زیبا زائیدن	چپه زائی

Friendship

By: Vivian Ariel (Mehdizadeh)

There is a saying that goes, "If something is not worth doing well, it is not worth doing at all." For a while now, I have faced a challenge that I don't think I can beat.

It all started when I sat at my usual lunch table at school. For quite a while I had been sitting with the same girls. I looked over at the other table and thought to myself that it was time for a change. I wanted to sit and talk with people I had something in common with, the Persians. I suggested to one friend that we sit at the next table and she agreed.

The next day we sat at our new table. I thought that it could be wonderful if we could all be friends, not only for this year, but for the years to come as well.

I guess that I knew from the very beginning that it wasn't going to be easy to "fit in." I mean, we did become friends, but after a while it didn't feel like a friendship. These three girls have been friends for who knows how long, and for me to pop in all of a sudden - I understand it doesn't work that way. I mean, I know I haven't been among the Mashadis, but is that a reason for me not to be accepted as a person?

But anyway, I felt weird, so I decided to show them that I could be as much a friend as any person they've known and loved for seven years. But wait a minute. What is a friend? My dictionary defines *friend* as "a person whom one knows and likes well." Isn't that what I tried to be? I think so!

This is where the saying comes in. Sometimes I think that all my effort isn't doing me well. I feel totally rejected. It's not worth trying to prove myself to these girls (and it isn't only these girls, it's a great deal of people). They should like me for who I am, not the city in which my parents were born!

We as Jews are one people. It shouldn't make a difference if a person is from Mashad or Tehran, or Kerman, for that matter. There has to be unity among our people. Persians, in particular Mashadis, tend to think that people who are not Mashadi, or Persian in some cases, are not equal. My point being: it is not a sin to be friends with a non-Mashadi or a non-Persian.

In conclusion, I would like to state that I am not the only person who feels this way. I hope that the people who have read this article realize that some of the ways they act toward other people are improper, and I hope they will learn from their mistakes.

Back in Iran

By: Debbie Hakimian

She had a small place inside where she stored her self. It was full of distant memories of a young girl who was not sure who she was, or why nobody could pronounce her last name correctly. In a fifth grade classroom filled with students of various ethnicities and religions, she seemed to be different, an anomaly. From a distance they were all the same, children, limbs and bones topped with red, brown, or blond locks of hair. But they all played in different groups in different corners of the class. They somehow managed to create a hierarchy within those four walls and the children on the bottom wrung of that social ladder usually had to play alone. She could never understand why the fact that she was Persian mattered any more than the fact that the girl who sat next to her was Polish. Or why the other eight-year-olds called her "Hakimimian" or "Hakimaniac."

I wasn't born in Iran. I have never visited the country. My mother grew up in Italy and my father had moved to the United States when he was sixteen. Yet from the first day of Kindergarten I knew that I was different from every other student in that classroom. I was fully American, yet my fellow kindergartners labeled me "the Persian girl." The fact that I was of Iranian descent seemed to overshadow every other quality I embodied. It was a part of me, but only a small part, made even less significant by time and long distances. I was a Jewish, American female, who happened to have Iranian ancestry. My only real connections to that land lay in the images on my television screen and the stories my grandmother told me.

For my eight-year-old self Iran was merely a country, two oceans away, from which most of my relatives fled a few years before my birth. On the television screen I saw frightening pictures of a war-torn nation, oppressed by a sadistic, self-proclaimed demi-god. I saw no connection between myself and the women in long, black gowns who covered their heads and peered out of two small eye slits. They seemed to long for something, a freedom, which I was granted at birth. My entire family watched CNN's coverage of Khomeini's funeral. As we sat in our living room cheering, the people at his funeral sobbed longingly for their beloved leader. They ardently supported him in spite of all the harm he had brought upon their nation.

Before she died, my grandmother would tell me stories of her life in Iran. In her words it was a "behesh" or paradise. They lived in a beautiful home with a pool and vacationed in the mountainside. Extended families lived together, and so cousins practically became siblings. Each story seemed like a fantasy. Yet I couldn't help recognizing the disparities between the images she

created for me and those I saw on the television screen. I understood that Iran had changed after the revolution, but I couldn't believe that the country she described to me was the same wasteland I saw on the television screen. At the time, I brushed off her stories as the delusions of a woman who missed her country dearly and was beginning to lose her memory.

Today I cherish my Grandmother's stories. They have become the only connection between the person I am and my heritage. I have learned to accept my identity, because I realize that my Persian ethnicity has no relation to the country Iran has turned into. The voices of those fifth graders who called me "Hakimaniac" or, "the Persian girl" still ring clearly in my ears. But today when someone mispronounces my name I simply say, "My last name is Hakimian."

Set My Feet Upon a Rock

By: Levid Hakimian

"I'm Mashadi." That's how I answer anyone who asks me where I'm from. If a non-Persian asks, I respond that I am a Persian Jew. Unfortunately, 15 years from now, the younger generation of Mashadis may respond differently.

Let's discuss the irony. Why am I Mashadi? I wasn't born there. I've never actually seen the village to which we owe our identity. Let's take this concept a step further. Why am I not an American Jew as opposed to a Persian Jew? I have spent all of my adult life in America, all my ideas and viewpoints are pretty much acquired from this society. So what makes us Mashadi Jews? An even more pertinent question is how do we maintain this ideology for generations to come?

To answer the first question, we have to expand upon the idea of nature vs. nurture. Is it sensible to assume that just because our generation (which is the first in this country) has maintained its identity, the future generations will do the same? When my parents talk about Mashad, the one constant idea is that everyone was close. All of the families lived in one house or courtyard. There were very few outside influences because they closed themselves off to outsiders. Fear of the Moslems expressing interest in their children forced them to marry them off at a young age. The threat was tangible: they were Jews living amongst the enemy. People grew up in a sort of vacuum and thus became apathetic to the society around them. This isolation gave them an "us against them" mentality which brought them closer together.

Our parents always tried to raise us under the same influences by persuading us that we are different from others.

Today, our lifestyle in America provides so many freedoms for us that we see no obvious danger in intermingling with others. We no longer live in a society that wants to destroy us because of who we are.

But that precisely is the evil in disguise. The sense of security we have in this country lulls us to sleep; before we know it, our community could become just like any other ethnic group that came to this "land of freedom." It is very naive and ignorant of people in this community to think that they are *the one* group that won't assimilate, that our Mashadi heritage is enough to keep us together. History suggests that many ethnic groups which came to the United States assimilated after a few generations. Today we even see some Sephardic communities starting to disperse.

We will have the same problems in the future. We can't expect to continue living in close proximity to one another. Young people can not continue this torrid pace of living in Great Neck. Thus our children won't be in the same schools, they will have different friends and different lifestyles.

This leads us to the second question: how do we instill our heritage and belief system in our children? The only answer is religion. It is one of the only things that differentiates us from other people. It is why we stayed together in Mashad. Religion can be one of the few things that will bring a family closer together. In this society with its "anything goes" mentality, religion gives us restrictions and values. As a community we know that our strength and foundation is completely based on the strength and closeness of the family units that comprise it.

Religion has become the cause of a rift between the very religious and the semi-religious in our community. We need to avoid the sense of elitism that has become associated with this issue. The only answer is to educate people. Hold events which people will come to see and learn from while they are having fun.

It's wonderful that we are spending millions of dollars on a synagogue, but will this synagogue keep our community together, or will it just become another symbol of our excesses? Why not invest our money in a Mashadi Jewish Yeshiva instead? Maybe we should have the foresight to create a place where our children can not only learn about religion, but also about their Mashadi heritage. This way they can grow up together and help keep this community in tact.

If it weren't for a wonderful community like ours to live in, our lives would be so boring. We couldn't spend hours talking about "Who is she going out with..." and "Did you hear what so and so did..." I personally don't want to deprive my children of this entertainment. DO YOU????

Mashadi Vocabulary...

zahrengah	whine	نالہ و زاری	زارنجہ
zaghnabood!	nasty, ill-tempered, used to curse somebody	تلخ و بد علق - یکنوع متاک	زغنبوت
sattar zadan	to blow your money out the window	بر باد دادن، نفله کردن	ستار زدن

Mashadi Vocabulary...

shoteh	crazy, insane	خل، دیوانه	شوتہ
tool-vatool	to take too long to do something	معطل کردن	طول و اطول
alam tamon	very much	خیلی زیاد، بیشتر از حد معمول	عالم تمون
eynoot	ugly, gross	زشت و بدترکیب	عینوت
ghaltaneh omadan	impatient	غلت زدن و بخود پیچیدن	غلتنه آمدن

The Traditional *Radif* of Persian Music

By: Tina Namdar

Traditional Persian music is intimate, expressive, complex, and somewhat difficult to appreciate. Classical music is "reserved for connoisseurs," and thereby not suited for large, uneducated audiences which supposedly cannot discern true art from mere amateurism. By performing in large concert halls, the artist lowers himself to the level of a *motreb* (a performing musician), a status lower than his audience. This paradox leaves only two options for the artist. He can either completely renounce public concerts, or else hope the public will educate itself to be able to appreciate true artistic mastery.

The repertory of Persian classical music consists of nearly four hundred ancient pieces that have been passed down orally, and whose authorship is unknown. This collective body of music is known as the *radif* (row) of Persian music, and is traditionally divided into twelve groupings called *dastgah* (organization). Of these twelve *dastgah*, five are derivatives of others; the derivatives are known as *avaz* (chant). Each of these *dastgah* is, in turn, comprised of a series of individual musical pieces known as *gushe* (corners), each with its own title.

The performance of a *dastgah* follows a specific sequence, and lasts about thirty minutes. An introduction, or *daramad*, is followed by a series of related *gushe* that have a traditional and not necessarily logical order. In addition to the ancient oral tradition of *radif*, a genre of compositional forms arose as a byproduct of Western musical influences at the turn of the twentieth century. The *pishdaramad* is an ensemble pre-introduction. The *chaharmezrab* is a solo instrumental section.

The *tasnif* is a vocal solo with instrumental accompaniment. Lastly, the *reng* is an ensemble dance piece. These forms contrast greatly with the *radif* in that they possess clear melodic and rhythmic structures, and in that they are composed by known individuals.

It is essential to clarify that the *meye* (melodic form) of a *gushe* and its rhythmic structure are never clear and tangible;

rather, they constitute a skeletal idea upon which the performer improvises, based on his experience. Rhythmic improvisation is so free that it eliminates any sense of pulsation, resulting in what Western musical terminology would refer to as free rhythm. The melodic improvisation, however, is really more of an interpretation of a flexible framework than a creation of new melodies. The most important factors in determining what directions his rendition will take are the performer's own musical taste and his mood, helping the music fulfill its goal of being

contemplative, emotional and expressive.

Classical Persian *radif* find their origins in ancient Persian court cultures. However, information on the musical system of this age is scarce. The first preserved musical system dates back to the Sassanian period (224-642 CE), a time of great musical flourish during which musicians held an exalted status at the court. Emperor Khosrow II (590-628), who maintained many musicians in his court, is credited with the organization of a unique musical system.

The Seventh Century invasion of the Arabs marks a turning point for the culture of the Persian Sassanian Empire. In Iran,

the Arabs found a culture that was in every way superior to their own and thus borrowed various elements from the Iranian culture unreservedly. The Abbasid Dynasty (750-1258) moved the seat of the Muslim Caliphate to Baghdad, bringing Persian scientists, scholars, and musicians into the forefront of the establishment of so-called Islamic culture. Dispersing throughout the Muslim Empire, Persian musicians imported their music all over the Middle East and North Africa.

The Sixteenth Century witnessed a severe decline in Persian musical scholarship. Although both the Safavids (1501-1722) and the Qajars (1785-1925) supported many musicians at their courts, the religious and social atmosphere throughout this time was not conducive to musical growth. Much was written, but nothing was of the caliber of music in the Classical Age (Ninth-Centuries).

The Nineteenth Century saw the development of the present day system of twelve *dastgah*. At the same time, Persian music began to experience Western influence in the form of an Imperial Persian Military Band created by the French in 1856. The French used European wind instruments and established a music school teaching Western notation, instrumentation, and theory. The Persian classical tradition began to gradually adopt Western notation and grew more interested in Western music itself in the 20th Century. Despite its distinction from Western musical forms, classical Persian music was quick to accept Western musical notation as the basis for writing down a tradition that has until recently been primarily oral.

The most important development out of the 16th-20th Century decline, however, was a shift in the focus of Persian classical music overall. Music developed into a mere art of performance. Up until this shift, Persian music had been slow and lengthy, with complex rhythmic cycles used in fixed compositions. Persian classical music quickly shifted to more private, personal performance, which grew to emphasize solo playing and improvisation in an age of little musical scholarship and composition. Above all else, this turning point in Persian musical focus helps to explain the current value placed in humility, along with the low status associated with *motreb* and large concert performance.

These Western-influenced compositional forms combine with the large body of traditional *radif* to form an extensive repertoire for classical Persian music. The surface goal is to entertain the audience, but underneath this lies a more personal, individualized goal of creating music that is contemplative, expressive, and emotional. Westerners often complain that Persian music is primarily melancholy and

languid, that it does not incorporate enough joyful, energetic styles. One Persian master justifies this phenomenon well by explaining that the Persian musician must perform what he feels, not what the audience wants to hear. His music will fulfill its goals of being expressive, contemplative, and emotional, but only if it is not contrived or artificial. When Persian society begins to experience less suffering and sadness and more joy and frivolity, only then can the music begin to express these more lively, cheerful emotions.

The classical Persian musical tradition clearly portrays a musical system which is bound up completely in its cultural context. By probing into the social, religious, cosmological, and cultural history of Iran, we can come to a closer understanding of the still ambivalent, paradoxical perception of music and musicianship in Persian society. The development of the classical music tradition of Iran over the years exemplifies a society of dichotomies, a culture of conflicting forces. The struggles in Persian society between tradition and modernization, between religion and moral laxity, between precedent and innovation, between humility and conceit, between familiarity and surprise, between equality and hierarchical individuality and between idealism and realism all play themselves out in Persian culture. Specifically in the realm of classical Persian music, these dichotomies manifest themselves as tensions between composition and improvisation, between repetition and elaboration, between public and private domains, and between metric and free rhythms. Only by exploring the many paradoxical tensions within the larger Persian culture can we come to understand Persian music better. And, as we explore the structures of classical Persian music, we invariably learn more about the culture that has shaped its traditions.

Mashadi Vocabulary...

<i>ghod</i>	stubborn, one-track minded	یکدنده، سمج	قُد
<i>ghelghelat</i>	to cheer for something, loud display of joy	آوای شادی	قلقلات
<i>katalak</i>	a stool	چهار پایه کوتاه چوبی	کتاک
<i>koh-koh khordan</i>	to be hassled, when something becomes a drag	ویلان و سرگردان شدن	کُو کُو خوردن

Mashadi Vocabulary...

<i>keyvanooh</i>	to be good in the household, good housewife	کدبانو، خانه دار	کیوانو
<i>ganjife</i>	cards	ورق بازی	گنجیفه
<i>gondel</i>	chubby and cute	تپل و شیرین	گُندل
<i>lamasht</i>	shlumpy, untidy, dirty, used for people, esp. children	شخص کثیف و نامرتب	لَمَشْت

Think Mashad!

Visit With the Past By: Natascha Nassimi

Ima is the Hebrew word for mother. Ima is actually not my mother, but my mother's grandmother, which makes her my great-grandmother and very, very old. Ima moved to Israel from Iran in 1979, the year the Shah was overthrown and Iranian Jews dispersed throughout the world. She packed her pots, linens and rugs and fled to Tel Aviv to live with her daughter, my great-aunt Ameh.

I remember the first time I went to Ima and Ameh's apartment in Tel Aviv as a young girl. The living room was

shady because Ima was afraid of burglars and never opened the windows or curtains. The air was a musty brew of old age and "Bouquet of Roses" air freshener which Ima's visitors sprayed when she wasn't looking. An Arab program flickered on the TV screen. For lunch Ima made us rice and chicken soup with big, discolored globs of fat floating on it. I stared at my plate and wondered what else had fallen into the pot while she was cooking. Lifting her head from her bowl, Ima wagged her knucky finger at me and croaked, "Finish your food so you can grow up and wear a white wedding dress."

Until last year, when I moved to Israel and visited Ima for lunch every week, I dreaded standing in front of Ima's door, listening as she got up from her chairs by the window, found a walking stick and shuffle-shuffle-clicked to the door. I knew I had to wait for the door to open slowly and for Ima's tiny forehead to peek through the crack, "Are you Mahnaz's daughter?" I was used to this question by now. Bending down to kiss her cheeks, I ritually answered that my mother would

come to see her soon. Then we sat down for lunch. The old table had round burn marks all over the surface where Ima or Ameh had placed hot pots. While I picked the white hairs out of my plate, Ima soaked a chunk of bread in her soup and slurped on it until she finished her meal.

After I cleared the dishes, we moved back to the chairs by the window where Ima bickered with Ameh and repeated the old story of her childhood. When she was eleven, her father told her to get dressed because her family was coming over for her engagement party. She got a glass of rosewater punch and sat on her fiancée's lap. As soon as she had her first period, she was married. She wore a beautiful white wedding dress.

Ima told the same stories differently every week. When she got tired, she placed her forehead on her lap and fell asleep just before the part where she counted her miscarriages or remembered the big man in the store who touched her when she shopped for groceries.

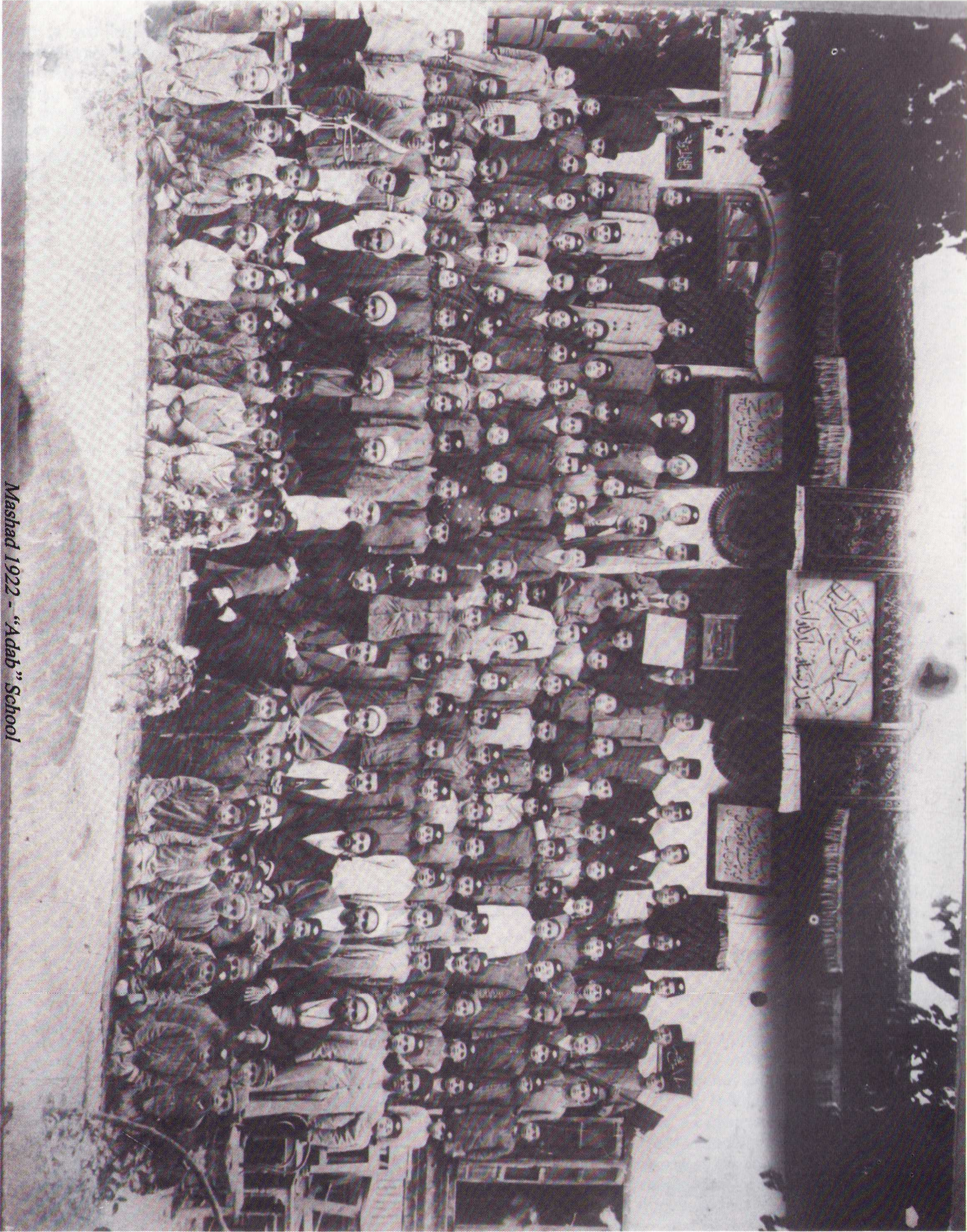
One afternoon, Ima didn't tell us her story. Her glossy eyes clouded over and she placed her forehead in her lap for a minute. She sat up and explained in that old dialect of Mashad which I am not used to hearing that G-d shows people how big His love is by showing them many generations of their family in their lifetime. If I got married and had children soon, G-d will have given her great-great-grandchildren from her first great-granddaughter. Ameh smiled quietly and whispered that Ima had said this once before, to my mother on a static-y line from Tehran to Hamburg the day after I was born.

Several months later, my mother came to Israel and we went to Ima's for lunch. Ima was not sitting in her usual chair. At first I didn't see her because she was lying on the couch, shivering under three layers of blankets under which her frail body was hardly a bulge. My mother knelt down on the floor beside her, kissed both of her cheeks and then her hand. Ima pointed her knucky finger in my mother's face, "Are you Natascha's mother?"

The next time we visited the apartment, the windows were wide open. Ima had passed away. Ameh beckoned to me from her armchair by the window and held me tight with her large arms, "Ima taught us the journey of age," she said, "It passes from one generation to the next and it enriches each life with its stories as it moves along. Take them, for you are nothing that Ima was not."

Mashadi Vocabulary...

<i>nezimon</i>	when something takes ages to happen	شديد، زیاد	نزیمون
<i>verchass zadan</i>	to kiss with a lot of noise	بوسه صدا دار	ورچ، ورچس زدن
<i>haleh maleh</i>	normally, generally	معمولا، به آسانی	هله مله

Mashad 1922 - "Adab" School

In Reply

Moderating Alcohol Consumption

By: Rodney Rahmani

Even though the terms "drugs and alcohol" always seem to be attached to sociological discussions about our community, they are two very different subjects that must be examined separately. Opinions about drugs are usually clear-cut and one-sided. It would be difficult to find individuals who downplay the harm that drugs can cause. But alcohol consumption is a far more cloudy and complex issue for a tight-knit Jewish community like ours.

Young people do not consider alcohol consumption as inherently evil as drug use. Children grow up witnessing the Sabbath *kiddush* being recited over wine. They see their parents enjoy an occasional alcoholic beverage over dinner or at social gatherings. We all see our friends and family toast their most joyous affairs with alcohol. In fact, our Yeshiva children learn that it is a *mitzvah* for an adult to become intoxicated in celebration of Purim. Children see firsthand that alcohol consumption is socially acceptable for adults. The hypocrisy grows even larger when our educated children hear about the new medical studies that find moderate consumption of alcohol to be beneficial for the heart. Obviously, children get confused when their parents tell them to avoid alcohol.

Because young people are constantly exposed to all the positive aspects of alcohol use, its negative elements don't stand out. The youth does not readily think about the future, thus they do not consider the long term health risks alcohol abuse may pose. Furthermore, they can easily rationalize any evident risks because most do not consider themselves heavy drinkers. Any remaining medical and health concerns seem to be psychologically nullified by the new positive medical studies.

So how should the parents in our community deal with the subject of alcohol abuse and make sure that their children do not get out of hand? To begin with, parents need to be realistic about alcohol consumption. It is not completely evil and it can not be compared to drugs. Whether the time comes

at age 25 or 55, eventually every individual will have to drink socially. In this respect, alcohol and drugs are very different. Once this concept is understood it will be easier for our youth to relate to and accept the guidance of their parents. Furthermore, the youth will more readily understand the negative effects of alcohol abuse.

The drunk driving epidemic has shaken up the American society. This particular alcohol related problem has become one of the leading causes of death amongst teenagers. Drunk driving is so widespread that the American education system has incorporated the issue into their curriculum. Therefore any family conversations about this particular aspect of alcohol abuse will be effectively reinforced in school.

Another negative aspect of drinking that may be very real to our kids is the embarrassment that intoxication can cause. Many of our young adults can remember at least one episode that they have witnessed where someone got drunk in public. Acting silly or getting sick from alcohol can cause embarrassment for many years. In our close-knit community, this side-effect is a strong deterrent.

As is the case with many other social problems, an individual's peers have a strong effect on their decision to drink. It is difficult for a single person to avoid drinking when his friends are free to do so. Therefore, it is important that parents make a group effort to insure their children don't drink.

Above all else, the issue of alcohol use is a matter of responsibility. If parents teach their children overall responsibility, the issue of alcohol is much easier to deal with. Banning alcohol at social events is entirely ineffective, because children have access to alcohol in many other ways. However, if one were to effectively teach his/her children responsibility, they would be wary of alcohol or any other trouble that is offered to them. Teaching responsible behavior does not only address the issue of alcohol in the Mashadi Community, but it can also act as a remedy for most other social problems that our youth face today.

The Dating Questionnaire - How "Shady" Are You?

So what's the big secret anyway? Everyone does it. Why can't we talk about it? Well, we're about to. Anything you've ever wanted to know about dating in our community will soon be published right here in the Meg. So just answer the questions anonymously, tear out this page and send it in to the MYC office. And please be honest. The results of the questionnaire will be evaluated and discussed in the "Megillah Dating Special."

-The Meg. Staff

1. Sex: Male/Female (circle one)

2. Age?

3. Status:
Married/Engaged/Single/Other

4. What is your height?! Weight?!
Ha, Ha...

5. Your highest degree:
- high school
- B.A.
- Masters degree
- Ph.D.

6. To what extent have you received religious education?
- Yeshiva
- Hebrew school
- Sunday school
- no formal religious education

7. Do you think dating is acceptable?
- definitely!
- only to find spouse
- not sure
- haven't thought about it

8. Do you always date with serious intentions?
- Yes
- No
- Depends (On What?)

9. Would you date somebody who's dated many people?

10. Are you secretive about your relationships?
- Yes
- No
- I only tell friends
- I only tell family

11. Do you like this secrecy? Do you think we should be more honest and open up?

12. Would like to be able to take friends home? Comment:

13. Top reasons for breaking up?
Number in order of importance (most to least):
- parental pressure
- not right for each other
- influence of friends
- fear of commitment
- rumors
- afraid of losing other opportunities
- other-give your reasons

14. Are you comfortable speaking to the person you're dating in public?

Are you comfortable with facing that person after you've broken up?

15. What do you look for in somebody you'd be interested in dating:
Number in order of importance (from most to least):
- personality
- sense of humor
- appearance
- family reputation
- wealth
- reputation among your peers

16. Would you date somebody who is significantly more or less religious than yourself? Why or why not?

17. How much of an effect do your friends' comments have on your opinions of somebody?
- a major effect
- some effect
- very little effect
- I make up my own mind

Would you not give somebody a chance because your friends don't like him/her?

18. Do you automatically believe it when you hear rumors that two people are dating?

Would these rumors prevent you from approaching one of them?

Send To: (You can use the envelope in the center of Megillah)
Mashadi Youth Committee
91 Cutter Mill Rd.
Great Neck, N.Y. 11021

עיריית ירושלים
Municipality of Jerusalem

ראש העיר
Mayor of
Jerusalem

January 4, 1996
12 Tevet 5756

Mr. Jack Harounian
32 East 31st Street
New York, New York 10016

Dear Jack:

As Mayor of Jerusalem and on behalf of the Jerusalem Municipality, I am officially vesting my power to award you the highest order conferred upon a non-Israeli -

"Trustee of the City of Jerusalem".

Your extraordinary work and efforts for the Shaare Zedek Medical Center, as well as many other institutions that strengthen the eternal capital of the Jewish people, entitles you to be recognized as a distinguished Trustee.

During this special year, when we celebrate the 3000th anniversary of King David's establishment of Jerusalem as our holy city, I can think of no more deserving recipient than yourself.

Therefore, it is a great personal privilege for me to be present at the Gala Celebration, Saturday evening, September 7, 1996, in the Grand Ballroom of the New York Hilton -- and to present you with the Jerusalem Trustees Medal, sash and scroll. This momentous event will be recorded in Jerusalem's history.

I also look forward to personally making a presentation to you, together with other international Jewish leaders, in Jerusalem, in 1997, at the closing festivities of the Jerusalem 3000 celebrations.

With best wishes and congratulations.

Sincerely yours,

Ehud Olmert
Mayor of Jerusalem

כ"ב ספרא ז. ת.ד. 775 מיקוד 91007, טלפון 02-297997

1 Safra Sq. P.O.B. 775, Jerusalem, 91007, Tel.02-297997

עיריית ירושלים
Municipality of Jerusalem

چهارم ژانویه ۱۹۹۶

آقای ژاک هارونیان
نیویورک

دوست عزیز آقای هارونیان:

ראש העיר
Mayor of
Jerusalem

بعنوان شهردار اورشلیم و از سوی شهرداری اورشلیم بر اساس اختیارات رسمی که بمن داده شده عنوان «امین شهر اورشلیم» که بزرگترین عنوانی است که بیک غیر اسرائیلی داده میشود بشما اعطا مینمایم. بر اساس گزارش آقای موريس تالانسکی به کمیته مربوطه در مورد فعالیت های فوق العاده شما در مرکز پزشکی «شعره صدق» بخاطر این کوششها عنوان و لقب «امین شهر مقدس اورشلیم» بشما داده میشود.

در طول برپائی جشنهای سه هزار ساله اورشلیم کوششهای ما از دو جنبه مهم برخوردار است. جلب توجه و درک جهانیان نسبت به اورشلیم، پایتخت جاودانی ملت یهود و نیز تقویت و تحکیم سازمانهایی چون مرکز پزشکی «شعره صدق در اورشلیم» که از عوامل هم بستگی شهر و بهبود وضع بهداشت از طریق بالا نگهداشتن سطح بهداشت شهروندان آن میباشد. این بالاترین قدردانی است که شهرداری اورشلیم میتواند از یک فرد غیر مقیم اسرائیل بعمل آورد و هیچکس دیگر به اندازه شما استحقاق دریافت این عنوان را ندارد. با کمک شما «مرکز پزشکی شعره صدق» بعنوان یکی از مهم ترین مراکز درمانی در آمده که خدمات آن در کل این منطقه باعث ایجاد آرامش خاطر میباشد. اهداء اخیر «مرکز قلب جلسون» و پروژه جدید «مهد مادر و کودک» از عوامل اطمینان دهنده ای هستند که اورشلیم آماده رویارویی با نیازهای قرن بیست و یکم میشود. جشن سه هزار ساله اورشلیم، یکی از بزرگترین پایتخت های تاریخ جهان در سال ۶۰۰۰ هم برگزار خواهد شد.

در طی قرن بیستم بزرگترین تراژدی که قلم و زبان از گفتن آن عاجز است برای ملت ما اتفاق افتاد و یک سوم یهودیان در آن جان باختند و مردم ما در پائین ترین درجه قهقرائی قرار داشتند. اما ملت یهود از خاکستر برخاست تا سرزمین ملی خود را باز سازی کند و شهر داود را پایتخت ابدی خود اعلام دارد. بنابراین، برای من باعث نهایت افتخار است که در این جشن حضور یافته و مدال، حمایل و لوح افتخار «امین شهر اورشلیم» را که در تاریخ اورشلیم به ثبت خواهد رسید بشما تقدیم نمایم. من از موريس تالانسکی متصدی هم آهنگ کننده امور بین المللی شهرداری اورشلیم خواسته ام تا این مراسم را هر چه زودتر در نیویورک برگزار نماید.

علاوه بر مراسمی که در نیویورک برگزار خواهد شد، کلیه کسانی که از اطراف دنیا مفتخر بدیافت این مدال شده اند در اورشلیم در مراسم پایان جشن های سه هزار ساله در سال ۱۹۹۷ شرکت خواهند جست و مهمان ما خواهند بود تا پس از یک سلسله مراسم جالب و بی نظیر که برای جشن های سه هزار ساله اورشلیم خواهد شد، نشانهای افتخار مزبور به آنان اعطاء گردد.

با تقدیم گرمترین شادباشها از اورشلیم، شهر ابدی ما، شهر داود، شهری که پرچم اسرائیل در آن در اهتزاز است.

دوستدار صمیمی شما

ایهوت اولمرت - شهردار اورشلیم

כ"ב ספרא ז. ת.ד. 775 מיקוד 91007, טלפון 02-297997

1 Safra Sq. P.O.B. 775, Jerusalem, 91007, Tel.02-297997

The Publication of "Megillah" is made possible by the generous contributions of our supporters. Megillah would like to thank all of those who responded to our request in the past issues by sending in their contributions. The names of contributors appear below in alphabetical order within each category. Contributions of \$50 or more will be recognized for one year in Megillah.

\$500 and above

Mr. & Mrs. Fred Hakim
Mr. Khosrow Hakimian (Mortezazadeh) & Family
Mr. & Mrs. Fatollah Hemanian
Mr. Babajan Hezghia & Family
Mr. & Mrs. Aghajan Nassimi
Mr. & Mrs. Parviz Roubeni
Anonymous donor (Hamburg)

\$260 and above
Mr. & Mrs. Behshid Hakimian
Mr. & Mrs. Parviz Hakimian
Mr. & Mrs. Khosrow Hakimian
Mrs. Yafa Hakimian (Mortezazadeh) & Family
Mrs. Rahel Kamali & Family
Mr. & Mrs. Aminagha Khordian
Mr. Sadegh Livi & Family
Mr. & Mrs. Mansour Zar

\$100 and above
Mr. & Mrs. Khosrow Banilivi
Mr. & Mrs. Lotfollah Banilevi
Mr. & Mrs. Shlomo Bassalely
Benny's Wall To Wall Carpeting
Mr. & Mrs. Solomon Cohen
Mr. & Mrs. Isaac Dilamani
Mr. Shaban Hezghia & Family
Mr.' & Mrs. Changiz Hakimi
Mr. & Mrs. Jacob Ismaili
Mr. & Mrs. Eshagh Kashimallak
Mr. & Mrs. Freydoun Kashimallak
Mr. & Mrs. Houshang Rafinia
Mr. & Mrs. Jalil Roubeni (Milan)
Mr. & Mrs. Yosef Siouni

\$50 and above

Mr. & Mrs. Amin Aziz
Mr. Moussa Banilivi & Family
Mr. Aram Bakhshi
Mrs. Hanna Klapper
Mr. & Mrs. Aghajan Davoodzadeh
Mr. & Mrs. Fereidoon Dil
Mr. & Mrs. Ebrahim Dilamani
Mr. & Mrs. Firouz Dilmanian
Mrs. Khavar Ghafarian & Mr. Behzad
Mr. & Mrs. Amir Gorjian
Mr. & Mrs. Lotfollah Hakimian (Javadoff)
Mr. & Mrs. Parviz Hakimian (Mortezazadeh)
Mr. & Mrs. Phillip Hakimian
Mr. & Mrs. Danial Ilian
Mr. & Mrs. Farajollah Kashimallak
Mr. & Mrs. Moussa Kashimallak
Mrs. Malekeh Namdar (Pouladian)
Mr. & Mrs. Nourollah Rajabzadeh (Hamburg)
Mr. & Mrs. Mehdi Tavazo
Mr. Joseph Vessal

Under \$50

Dr. Farrokh (Avraham) Dilmanian
Mr. & Mrs. Amir Elian

۵۰۰دلار و به بالا

خانم و آقای امین خنزیر
آقای موسی بنی لیوی و خانواده
آقای آرام بخشی
خانم حنا کلاپر
خانم و آقای آقاجان دارودزاده
خانم و آقای فریدون دیل
خانم و آقای ابراهیم دیلمانی
خانم و آقای فیروز دیلمانیان
خانم خاور غفاریان و آقای بهزاد
خانم و آقای امیر گرجیان
خانم و آقای لطف اله حکیمیان (جوانف)
خانم و آقای پرویز حکیمیان (مرتضی زاده)
خانم و آقای فیلیپ حکیمیان
خانم و آقای دانیال ایلیان
خانم و آقای فرج اله کاشی ملاک
خانم و آقای موسی کاشی ملاک
خانم ملکه نامدار (پولادیان)
خانم و آقای نوراله رجب زاده (مامبورگ)
خانم و آقای مهدی تواضع
خانم و آقای یوسف وصال

زیر ۵۰ دلار

دکتر فرخ دیلمانیان
خانم و آقای امیر ایلیان

چاپ و نشر «مگیلا» فقط با کمک مالی و تشویق افراد جامعه امکان پذیر است. مگیلا بدینوسیله از اشخاص زیر که به تقاضای ما جواب مثبت داده و هدایای مالی خود را به ما ارسال کرده اند، صمیمانه تشکر می نماید. این اسامی در هر قسمت به ترتیب الفبای انگلیسی می باشد. اسامی کسانی که بیشتر از ۵۰۰ دلار کمک کرده اند برای یک سال در مگیلا درج خواهد شد.

مگیلا Megillah

۵۰۰دلار و به بالا

خانم و آقای فریدون حکیم
آقای خسرو حکیمیان (مرتضی زاده) و فامیل
خانم و آقای فتح اله همتیان
آقای باباجان مرزیا و فامیل
خانم و آقای آقاجان نسیمی
خانم و آقای پرویز روبنی
نام محفوظ (آسمان)

۲۶۰ دلار و به بالا
خانم و آقای بهشید حکیمیان
خانم و آقای پرویز حکیمیان
خانم و آقای خسرو حکیمیان
خانم یافا حکیمیان (مرتضی زاده) و فامیل
خانم راحل کمالی و فامیل
خانم و آقای امین آقا خوردیان
آقای صادق لیوی و خانواده
خانم و آقای جلیل روبنی (میلان)
خانم و آقای یوسف سیونی

۱۰۰دلار و به بالا

خانم و آقای خسرو بنی لیوی
خانم و آقای لطف الله بنی لیوی
خانم و آقای شلومو بصلانی
شرکت فرش و موکت « بنی »
خانم و آقای سلیمان کهن
خانم و آقای اسحق دیلمانی
آقای شعبان مرزیا و فامیل
خانم و آقای چنگیز حکیمی
خانم و آقای جگوب اسماعیلی
خانم و آقای اسحق کاشی ملاک
خانم و آقای فریدون کاشی ملاک
خانم و آقای موشنگ رفیع نیا
خانم و آقای جلیل روبنی (میلان)
خانم و آقای یوسف سیونی

کمیته جوانان مشهدی Mashadi Youth Committee

Annual Financial Report of Mashadi Youth Committee for 1995: Expenses & revenues of each Subcommittee are listed separately.

گزارش مالی کمیته جوانان مشهدی برای سال ۱۹۹۵ : درآمدها و مخارج هر کمیته فرعی جداگانه فهرست شده است.

شرح	مخارج Debits	درآمد Credits	Description
موجودی پایان سال ۱۹۹۴		10,916.45	Balance at the end of 1994
مبلغ دریافتی از انجمن مرکزی در سال ۱۹۹۵		60,000.00	Amount received from Central Board
کمیته فرعی کلوب فرهنگی:			Culture Club Subcommittee:
فروش بلیط		800.00	Ticket sales
خرید بلیط برای برنامه های مختلف	800.00		Ticket purchases for various events
کمیته فرعی ورزش و تفریحات سالم:			Health & Fitness Subcommittee:
فروش بلیط		6,327.00	Ticket Sales
سفر اسکی، مسابقات بیلیارد، بسکتبال و مسابقات دیگر	6,652.50		Ski Trip, Billiard Tournament Basketball Team, Wacky Games
کمیته فرعی ایسرائل و صیونیزم:			Israel & Zionism Subcommittee:
سفر ایسرائل		41,576.00	Israel Trip
اهدائی از طرف آقای آقاجان نسیمی و خانواده		26,000.00	Donation from the Nassimi Family
مخارج سفر ایسرائل	66,742.00		Expenses for Israel Trip
فروش بلیط برنامه های مختلف		7,326.00	Ticket sales for events
مخارج یوم هشوآ، رژه ایسرائل، کنسرت پیرکه یروشالیم، جشن استقلال ایسرائل	8,156.00		Expenses for Yom HaShoah, Israel Day Parade, Pircheyi Yerushalayim Concert Yom HaAtzmaut
کمیته فرعی مگیلا:			Megillah Subcommittee:
درآمد چاپ تبلیغات		15,885.00	Advertisement revenue
کمک مالی به مگیلا از خوانندگان		7,229.00	Donations to Megillah from readers
مخارج چاپخانه، پست و غیره (۴ شماره مگیلا)	26,201.95		Printing, postage & services (4 issues)
کمیته فرعی تین کلاب:			Mashadi Teen Club Subcommittee:
فروش بلیط برای سفر گریت ادونچر		3,500.00	Ticket sales for Great Adventure Trip
مخارج سفر گریت ادونچر	3,920.00		Expenses for Great Adventure Trip
کمیته فرعی پارتی ها:			Parties & Recreation Subcommittee:
فروش بلیط		23,380.00	Ticket sales
مخارج پارتی های:	17,479.50		Expenses for End of Year, Purim and Boat Parties
جشن آخر سال، جشن پوریم و جشن روی قایق تفریحی			
کمیته فرعی برنامه ریزی (هخودش):			Planning & Promotion (HaChodesh):
کمک مالی حمایت کنندگان هخودش		500.00	Donations
درآمد چاپ تبلیغات		8,518.00	Advertisement revenue
مخارج چاپ و پست	14,562.00		Postage & printing
کمیته فرعی مذهب و میراث:			Religion & Heritage Subcommittee:
فروش مزوزا و تفیلین		5,045.00	Mezuzah & Tefilin Sales
خرید و بازرسی مزوزا و تفیلین	5,543.00		Purchase & Inspection of Mezuzah & Tefilin
فروش بلیط های شباتون		16,560.00	Ticket sales for Shabbaton
مخارج شباتون	14,906.00		Expenses for Shabbaton
مخارج متفرقه	240.00		Misc. expenses
درآمد و مخارج متفرقه:			Miscellaneous Income & Expenses:
مبالغ اهدائی، درآمدهای متفرقه از استفاده آفیس و آگهی های سال ۹۴		2,519.00	Donations, office usage & ad revenue '94
دریافتی بابت خرید ویدئو		1,000.00	Donation received toward video equipment
مراسم فارغ التحصیلی، کتابخانه، سرویس «اینترنت»، لوله کشی	3,167.50		Graduation ceremony, library, on-line, etc.
مخارج بانک	215.54		Bank charges
اداره برق	3,598.46		Electricity
مخارج سوخت	1,128.48		Meenan Oil (office heat)
اداره پست	642.00		Post Office
اداره تلفن	2,936.65		Telephone
آب	187.10		Water
لوازم اداری	2,097.42		Office Supplies
خرید کامپیوتر و سیستم ویدئو	3,673.00		Purchase of computer & video equipment
تنخواه گردان	1,050.00		Petty Cash
پرداخت کمسیون بابت قسمتی از آگهی ها	946.00		Commissions paid for ads
حقوق و اجاره	42,000.00		Salaries and rent
موجودی پایان سال ۱۹۹۵	10,236.35		Balance at the end of 1995
	237,081.45	237,081.45	

ضعف شنوایی

از: دکتر آیزیک نامدار

ترجمه: ژینا اهران اف

ضعف شنوایی به معنای هر گونه کاهش در قدرت شنوایی در مقایسه با اشخاص سالم می باشد. ضعف شنوایی ممکن است فقط «سنگینی گوش» باشد و یا به کُری کامل منجر گردد. در حال حاضر در آمریکا حدود ۲۴ میلیون نفر به این عارضه دچار میباشند. در مقاله زیر سعی میشود در باره مکانیسم شنوایی، بیماریهایی که اثر منفی روی شنوایی میگذارند و درمان آن توضیحاتی داده شود.

چگونه می شنویم؟

صدا در اثر نوسان ملکولهای هوا بوجود می آید. گوش انسان امواج صدا را توسط سه قسمت مختلف خود گرفته به عصب مخصوص شنوایی میفرستد. گوش خارجی صدا را گرفته به داخل گوش میانی میفرستد. گوش میانی صدا را بر روی پرده گوش دریافت کرده و توسط سه استخوان کوچک به گوش داخلی میفرستد. در گوش داخلی، اعصاب مخصوصی صدا را به مغز میفرسانند. هر گونه اختلالی در هر کدام از این سه قسمت، باعث ضعف شنوایی میشود.

انواع ضعف شنوایی

نوع اول: این نوع ضعف شنوایی در اثر اختلال رساندن صدا به

بهداشت و پزشکی

گوش خارجی و میانی بوجود میآید. دلایل آن ممکن است بسیار ساده باشد مانند چرک در گوش و یا پاره شدن پرده گوش. این عارضه از جمع شدن مایع در گوش میانی بوجود می آید و باعث عفونت گوش میشود و ممکن است که استخوانهای کوچک داخل گوش در اثر رسوب آهکی به بافت های اطراف خود متصل شوند.

نوع دوم: نوع دوم در اثر اختلال در رساندن صدا توسط عصب شنوایی به مغز میباشد. اینگونه عارضه ممکن است به دلیل پیری، تماس دائم با صدای بسیار بلند، تصادفات، عفونت و یا مننژیت (عفونت لایه مغز) باشد. نوعی از این عارضه بیشتر در افراد مسن دیده میشود که از تیزی گوش کاسته میشود.

تشخیص:

تشخیص این عارضه توسط مشاوره کامل در مورد دوران این عارضه و معاینه دقیق گوش می باشد. در بسیاری موارد از دستگاه شنوایی استفاده میشود. در این موارد در گوش بیمار صداهای مختلف نواخته میشود و از او سؤال میشود که آنها را از یکدیگر تشخیص دهد. عکس برداری توسط CtScan و یا MRI نیز برای معاینه کامل از گوش میانی و یا داخلی استفاده میشود.

درمان:

۱- کُری کامل گوش (کُری مادرزادی و یا کُری که بعدها بوجود آمده باشد) در گذشته هیچگونه درمانی نداشته است و به بیماران می آموختند که با علائم دست و خواندن لب گفتگو کنند. امروزه عده بخصوصی از اشخاص کر میتوانند شنوایی خود را باز یابند. دستگاه بسیار حساسی در گوش این عده میگذارند. این دستگاه صدا را از بیرون گرفته و به عصب مخصوص گوش میفرساند.

۲- عفونت گوش میانی: معمولاً به دلیل آن است که لوله ای که ترشحات را به داخل بینی میبرد، دچار اختلال شده است. این گونه بیماران معمولاً فشار در گوش خود احساس کرده، دچار ضعف شنوایی میشوند. درمان ابتدایی با آنتی بیوتیک میباشد. اگر این بیماری مکرراً بوجود آید، گذاشتن لوله مخصوص داخل گوش و یا در آوردن لوزه ها توصیه میشود.

۳- عفونت مزمن گوش میانی: در اثر داشتن عفونت های مکرر و یا پاره شدن پرده گوش بوجود می آید. بدنال آن ممکن است غددی در داخل گوش رشد نماید. درمان این عارضه معمولاً توسط جراحی صورت میگردد و آن تعمیر قسمت داخلی گوش و بیرون آوردن غده می باشد.

۴- رسوب نمک در اطراف استخوان های کوچک گوش: در این عارضه، بیمار معمولاً تیزی گوش خود را از دست داده، معمولاً فکر میکند که همه «زیر لبی» صحبت میکنند. اگر این عارضه درمان نشود شخص بیمار کم کم از اجتماع کناره می گیرد و نمیتواند در تکلم معمولی شرکت نماید. درمان این بیماری توسط

جراحی صورت میگردد و در آن استخوانهای کوچک گوش را بیرون آورده، بجای آن دستگاه مخصوص میگذارند.

۵- Menier's Disease : معمولاً در یک طرف گوش بوجود می آید. در این بیماری سرگیجه و احساس زنگ زدن در گوش بوجود میآید. درمان آن توسط استراحت، قرصهای مخصوص ازدیاد ادرار و یا عمل جراحی انجام میگردد.

۶- Acaustic Neurime: در این بیماری غده ای در عصب مخصوص شنوایی بوجود می آید. ضعف شنوایی در نتیجه فقط در یک طرف حس میشود. یک طرف صورت نیز در اثر این عارضه ضعیف میشود. درمان این بیماری نیز با عمل جراحی انجام میگردد.

سمعک

سمعک صدای اطراف را بلند مینماید. در نتیجه اشخاصی که ضعف شنوایی آنان توسط جراحی درمان نمیشود، میتوانند از آن استفاده کرده تا صدا را بهتر بشنوند. سمک باید توسط متخصص گوش و حلق و بینی تجویز شود. متخصص گوش نیز آنرا جا میدهد.

بطور خلاصه، ضعف شنوایی میلیونها نفر را در آمریکا در بر میگیرد. اگر معالجه نشود، بیمار مجبور خواهد شد که از کارهای روزمره خود دست بکشد. شخصی که مبتلا به ضعف شنوایی شده است باید نزد پزشک مخصوص گوش و حلق و بینی رفته و از او معاینه کامل شود. در بسیاری موارد داروهای ساده میتواند این عارضه را بهبود بخشد و در بعضی موارد جراحی برای درمان این عارضه تجویز خواهد شد.

دکتر بهرام آلیش مرنی

Bahram Alyeshmerni, M.D. - Ophthalmologist

جراح و متخصص بیماریهای چشم - فوق تخصص در امراض و جراحی قرنیه

جراحی لیزر، آب مروارید Cataract آب سیاه Glaucoma

جراحی آب مروارید بدون بخیه، جراحی نزدیک بینی، تجویز کانتکت لنز

استادیار در بخش چشم و گوش «بیمارستان نیویورک»

(New York Eye and Ear Infirmary)

Specializing in Surgery & Diseases of Cornea, Laser Surgery, Cataract and Glaucoma

Cataract Surgery without stitch, Radial Keratotomy, Contact Lens Fitting

گریت نک

26 Pina Dr.

Great Neck, NY 11021

(516) 829-0081

کوئینز

107-40 Queens Blvd. Suite # 202

Forest Hills, NY 11375

(718) 575-9200

منهتن

140 E. 80th Street

New York, NY 10021

(212) 772-0600

تلفن ۲۴ ساعته با تعیین وقت قبلی برای عصرها و روزهای آخر هفته

(212) 772-0600 (516) 829-0081

دکتر ناهید نعمان

دندانپزشکی برای اطفال و بزرگسالان

NAHID NEMAN D.M.D.

General & Pediatric Dentistry

★ چک آپ کامل Check Up

★ کاشتن دندان Implant

★ سفید کردن دندان Bleaching

★ گذاشتن دندانهای مصنوعی فوری در یک روز

★ درمان و جلوگیری از بیماریهای لثه Gum Therapy

★ دندانهای متحرک و ثابت Full or Partial Dentures

★ روکش و بریج چینی Crown & Bridge, Laminate

★ روت کانال (درمان ریشه دندانهای عفونی) Root Canal Therapy

★ ترمیم دندانهای شکسته و تغییر رنگ داده شده با تکنیک باندینگ Cosmetic Bonding

اورژانس ۲۴ ساعته و پذیرائی از بیماران

در شبها و روزهای آخر هفته

64 Bayview Ave.

Great Neck, N.Y. 11021

(516) 773-4554

قبول اکثر بیمه های دندانپزشکی و مدیکید

68-63 108th St., Suite 1J

Forest Hills, N.Y. 11375

(718) 263-1010

بانکداران سویس و عذاب وجدان

ترجمه از هارالد تریبون - هوشنگ نامدار

سایمون کاستیچر تاجر بزرگ پارچه در شهر کوچک (بکوپیترو ولسو) در یوگسلاوی سابق، وقتی خطر حمله و اشغال نازی ها را احساس کرد همه سکه های طلا و جواهرات خود را در زمین نزدیک خانه اش دفن کرد و هر چه ممکن بود ثروتش را از یوگسلاوی خارج نموده و در چند حساب شماره ای در بانک های سویس ذخیره کرد. در مارچ ۱۹۴۴ افسران نازی که به شهرک آنها رسیده بودند سایمون کاستیچر را در مقابل اعضای خانواده اش بسختی کتک زدند که محل دفن طلا و جواهراتش را فاش کند. پسرش (جووان) و همسر دومش برای نجات جان او محل اختفای گنجینه را بروز دادند و نازی ها سایمون کاستیچر را با خود بردند و از آن پس هرگز اثری از او پیدا نشد. ولی با احتمال زیاد آلمان ها به حسابهای بانکی او در سویس دسترسی پیدا ننمودند.

جووان کاستیچر (پسر سایمون) قبل از وفاتش این واقعه را برای همسرش مارتا تعریف کرد و مارتا که اکنون ۶۴ ساله است سعی دارد حسابهای بانکی پدر شوهرش را در بانکهای سویس پیدا کند. او میگوید: برای شخص من پول مهم نیست چون باندازه کافی دارم ولی دو دختر و دو داماد و شش نوه نازنین و عزیز دارم که اگر پولی هست قانوناً و وجداناً متعلق به آنها است و دلیلی وجود ندارد که بانکهای سویس آنرا تصاحب کنند!

اخیراً امیدهای تازه ای پیدا شده که افرادی مانند خانم مارتا کاستیچر بتوانند اندوخته فامیلی شان را از بانکهای سویس پس بگیرند و بانکداران سویس زیر فشار دولت سویس و افکار عمومی، بهرور سیاستشان را در مقابل این قضیه تغییر میدهند و اخیراً اعلام نموده اند که مشغول بررسی طرحی برای باز گرداندن محتویات صندوقهای امانات و وجوه حسابهای بانکی به بازماندگان هولوکاست میباشند. سالها بانکداران سویس اصرار داشتند که کلیه وجوه بازماندگان هولوکاست را به آنها پس داده اند و چون پرونده حسابهای بسته شده فقط برای ده سال قابل دسترسی است لذا دیگر جستجو در مورد این حسابها امکان پذیر نیست. از طرفی چون بانکهای سویس برای تحقیق و بررسی در مورد پرونده هایشان کارمزد های گزاف مطالبه مینمایند، لذا تحقیق و جستجو در ۳۵۰ بانک سویس و شعبات آنها مستلزم ده ها هزار دلار خرج خواهد بود.

و اما تغییر سیاست بانکهای سویس فقط بخاطر خوش حسابی نیست، بلکه بیشتر باین دلیل است که سوییسی ها از اینکه در طی جنگ دوم جهانی به یهودیان فراری از چنگال نازی ها پناه نداده و آنها را بدست درخیمان نازی سپردند، احساس شرم و احساس گناه مینمایند. از طرفی بعد از باز شدن پرده آهین و آزادی هزاران یهودی باقیمانده از هولوکاست که در شرق اروپا میزیستند و اکنون آزادند به هر کجا که مایلند سفر کنند، مدعیان ثروتهای مخفی در بانکهای سویس بسیار زیاد شده است. همچنین بانکداران سویس میخواهند یکبار و برای همیشه خودشان را از زیر این بار سنگین مسئولیت عذاب وجدان آزاد نموده و راهی برای تحویل سرمایه های مخفی در حسابهای بانکی

و در صندوق های امانات به بازماندگان هولوکاست ببایند. در ماه جولای ۱۹۹۵ اتحادیه بانکداران سویس اعلام نمود که تا پایان سال تصمیم دارد مرکزی ایجاد نماید که مردم به آسانی بتوانند به آنجا مراجعه نموده و راجع به حسابهای مخفی اقوامشان و احتمالاً ارائه مدارک اقدام نمایند. مرکز مذکور یا اطلاعات کافی در مورد کلیه حسابهایی که در زمان جنگ دوم جهانی باز شده در اختیار خواهد داشت و یا اینکه هر یک از بانکها لیست کامل حسابهای مخفی مذکور را در اختیار مرکز خواهد گذاشت تا امکان جستجو و تحقیق در مورد همه آنها برای مردم بوجود آید.

خانم «سیلویا ماتایل» سخنگوی بانکداران سویس اعلام کرد که بسیاری از بازماندگان هولوکاست این تصور را دارند که یک عمه یا عمو یا یک عضو فامیل ثروتمندی داشته اند که باید حساب بانکی با رقم بزرگ در سویس باید میداشته است! ولی اکثراً این تصورات واهی و خالی از حقیقت است ولی با آزاد شدن بلوک شرق وقت آن رسیده است که مجدداً به این مسئله رسیدگی شود. هیچکس بدرستی نمیداند واقعا چه مبلغی در این حسابها خوابیده است. بانکداران سویس ادعا میکنند که شاید فقط چند میلیون دلار باشد. در حالیکه دست اندرکاران این مسئله در اسرائیل جمع مبالغ را به بیلیون ها دلار تخمین میزنند.

در سال ۱۹۶۲ دولت سویس به بانکها دستور داد که به حسابهای متعلق به بازماندگان هولوکاست رسیدگی کنند ولی نتیجه بدست آمده بهیچ وجه رضایتبخش و قانع کننده نبود چون بانکها فقط حدود ۹.۵ میلیون فرانک مطابق با ۸.۲ میلیون دلار در چنین حسابهایی یافتند. در مقابل هفت هزار فرم تقاضا از طرف مدعیان به بانکها رسیده بود که

از میان آنها فقط حدود یک هزار نفر جمعا مبلغی حدود ۶ میلیون دلار وصول نمودند و بقیه مبلغ که صاحبانش پیدا نشدند به مؤسسات خیریه یهودی در خاک سویس پرداخت گردید و زمان تحقیق راجع به این حسابها در سال ۱۹۷۳ پایان رسید.

اما بسیاری معتقدند که این تحقیقات کافی و واقعی و صحیح نمیتوانست باشد چون فقط حسابهایی چند با اسامی یهودی در اختیار مردم قرار گرفت و حسابهایی که بنام شرکت ها و صاحبان آنها بود برای اینکه مدعی پیدا نکند دست نخورده باقی ماند. همینطور هیچ حساب بانکی شماره ای مورد بررسی قرار نگرفت و مسئله محتویات صندوق های امانات و صاحبان آنها نیز بکلی مطرح نشد.

در حال حاضر فشار روی بانکهای سویس نه تنها از طرف بازماندگان هولوکاست است بلکه از طرف سیاستمداران طراز اول سویس نیز هست که میخواهند لکه ننگ رفتار دولت سویس با یهودیان در طی جنگ دوم جهانی را از دامن خود پاک کنند. لکه ای که به این سادگی پاک شدنی نیست.

از همه تکان دهنده تر که باعث شرمساری و خجلت هر انسان واقعی است اینکه در تاریخ ۷ ماه می ۱۹۹۵ رئیس جمهور سویس (کاسپر ویلیگر) برای اولین بار در مقابل عموم اقرار کرد که برای جلوگیری از اشغال خاک سویس توسط آلمانها، دولت وقت سویس یک موافقتنامه مخفی با هیتلر امضاء نموده بود که یهودیان فراری پناهنده را به دولت آلمان تسلیم نماید. عملی که نتیجتاً باعث از بین رفتن صاحبان حسابها و صاحبان صندوقهای امانات در بانکهای سویس گردید.

At the end of this year the Mashadi Youth Committee will publish a chronicle of the year's events in pictures.

During this year we will be gathering pictures of our community, for example, pictures taken in Israel, pictures taken at a community event, pictures taken at a family gathering or of any event which helped to shape our lives during the year. There are no rules. The only restriction is that the pictures should be taken in 1996.

Our community's participation is essential. We urge everybody to send in at least one picture. Please mail pictures/negatives to:

MYC

91 Cutter Mill Road
Great Neck, NY 11021
Attn.: Year In Pictures

In the case that a photograph is precious or unique, we can copy the picture and return the original to you. Pictures can also be given directly to Rex Hakimian, Kami Kalaty or Behnaz Dilmanian.

در پایان سال جاری کمیته جوانان کتابچه ای از عکسهای وقایع سال ۱۹۹۶ جامعه را به چاپ خواهد رساند.

برای این منظور از هم اکنون مشغول جمع آوری عکسهایی از جامعه مان هستیم؛ عکسهایی که در اسرائیل گرفته شده و یا عکسهایی که حاکی از نحوه فعالیت های اجتماعی، فرهنگی، مذهبی، سنتی و خانوادگی ما در سال ۱۹۹۶ بوده است.

از کلیه افراد جامعه دعوت میکنیم با ما همکاری نموده و عکسهای خود را به آدرس کمیته جوانان ارسال نمایند و یا مستقیماً به رکس حکیمیان، کامی کلاتی و بهناز دیلمانیان تحویل دهند.

در صورت تمایل از عکسها کپی گرفته و نسخه اصلی آن به شما مسترد خواهد گردید.

دکتر مریم بروخیم

Maryam Broukhim, M.D.

متخصص جراحی عمومی

درمان و جراحی سرطان پستان

فارغ التحصیل دانشگاه تگزاس

University of Texas Medical School

دارای برد تخصصی در جراحی عمومی

وابسته به کادر پزشکی بیمارستان

North Shore University Hospital

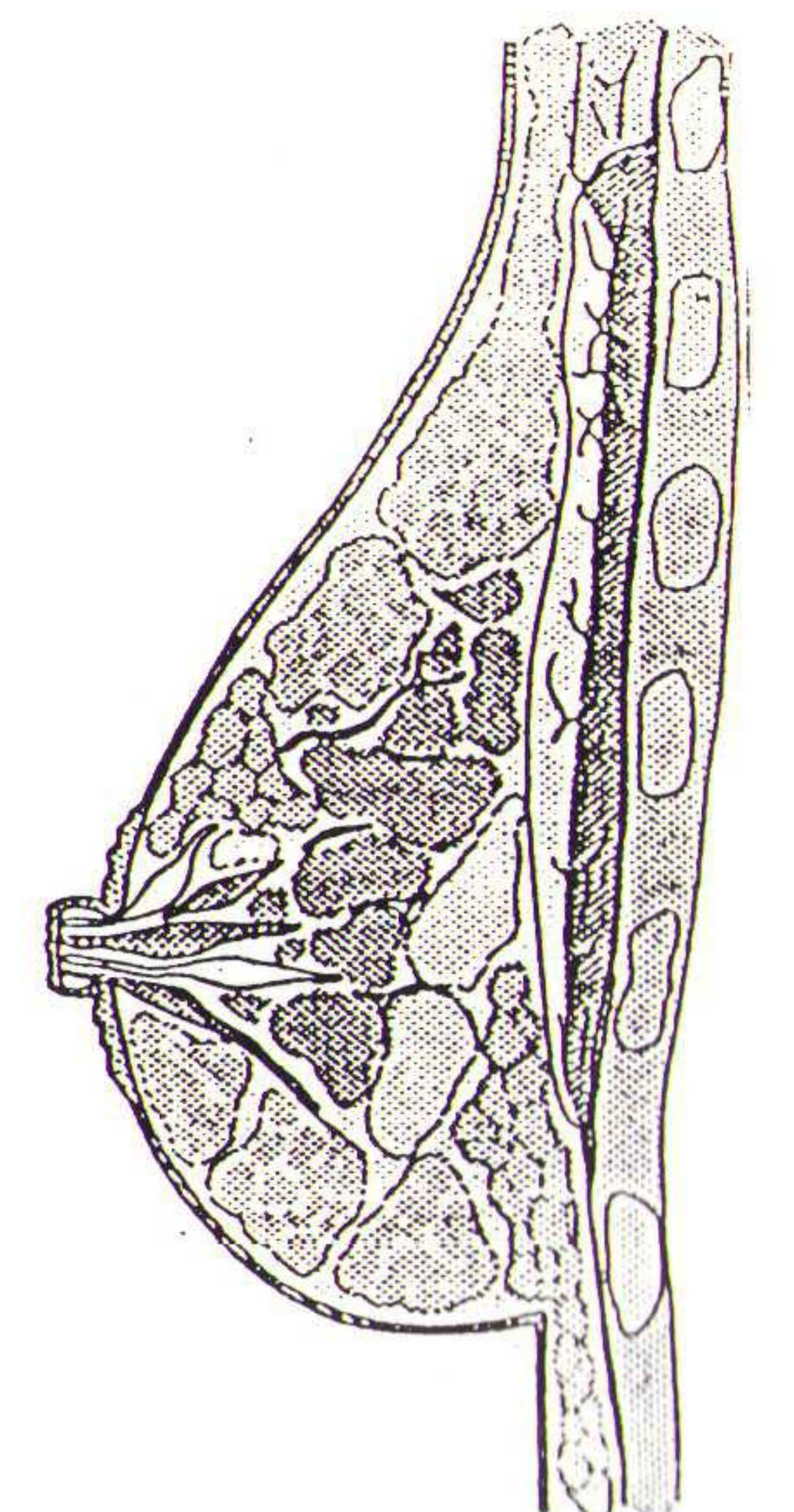
Winthrop University Hospital

قبول اکثر بیمه های پزشکی

ویزیت با تعیین وقت قبلی

(516) 487-3783

560 Northern Blvd., Suite 206, Great Neck, NY 11021

جمعیت یهودیان ایران طی هزار سال گذشته

یهودیان ایران در دوران هخامنشی و ساسانیان از لحاظ تعداد و نفوذ ارزش قابل توجهی داشتند و در بعضی از دوران بزرگترین مشاور امپراطوران، پزشکان، صاحب منصبان و حسابداران دولتی یهودی بودند. از دانیال، حننیا، میثائل، عزریا و مردخای دوران هخامنشی گرفته تا مارزوترا، بوستانائی و شوشان دخت دوران سامانی مقام صدارت عظمی را داشتند. از فتنه مزدکیان و مانی بگذریم که صدمات فراوانی به یهودیان وارد شد، بقیه ایام دوران هخامنشی و ساسانی بهترین دوران زندگی قوم یهود در دنیا و در ایران بوده است.

تعداد یهودیان در ایران قبل از واقعه مانی و مزدکیان ۲/۵ میلیون برآورد شده است.

روانشاد دکتر حبیب لوی، آمار جمعیت یهودیان ایران را بصورت زیر گزارش داده است:

قبل از حمله مغول به ایران بزرگ (ترکستان، قفقاز و بین النهرین جزء آن بوده است).	
بعد از حمله مغول، اواخر سلطنت ارغون خان	۱,۰۰۲,۰۰۰ نفر
بعد از حمله مغول و تلفات پیرو اعدام سعدالدوله	۹۶۰,۰۰۰ نفر
در اواخر سلطنت تیمور لنگ	۸۱۰,۰۰۰ نفر
در اواخر سلطنت صفویه و تفکیک ایران و جدا شدن بین النهرین ترکستان و افغانستان	۴۵۰,۰۰۰ نفر
در آغاز حکومت سلسله قاجاریه	۱۸۰,۰۰۰ نفر
در اواخر سلطنت فتح علی شاه و جدا شدن قفقاز و گرجستان	۱۳۰,۰۰۰ نفر
در اواخر سلطنت ناصرالدین شاه	۲۵,۰۰۰ نفر
در اواخر سلطنت رضاشاه پهلوی	۴۵,۰۰۰ نفر
۱۰ سال قبل از انقراض سلسله پهلوی با احتساب مهاجرین به ایسرائل	۱۳۵,۰۰۰ نفر
در سال چهارم جمهوری اسلامی	۱۰۰,۰۰۰ نفر
اکنون در حدود	۲۷,۰۰۰ نفر
	۲۰,۰۰۰ نفر

Benny's Air Conditioning & Refrigerator Service

متخصص:

ارکاندیشن - کولر - یخچال - سردخانه

بهترین سرویس مطمئن و سریع

(212) 868-3803

(516) 829-1265

اماکن مقدسه یهود در ایران

۱- سارح بت آش: در اصفهان در محلی بنام «پیربکران» واقعست و افسانه هائی در باره آن گفته میشود و روایت بر آن است که محل زندگی سارح دختر آش، نوه حضرت یعقوب بوده است. اهل محل این مکان را «کوکولو» یا سید موشه مینامند و دارای کنیسا و حجره هایی برای زائرین است.

۲- آرامگاه استر و مردخای در همدان: در باره این مکان اظهارات متعددی شده است. بعضی ها این محل را قبر شوشندخت دختر مرزوترا و همسر یزدگرد اول میدانند، بعضی ها هم در حقیقت مقبره استر و مردخای میدانند که پس از جلوس اردشیر اول که مادرش آمس تریس رقیب استر بوده است از شوش به همدان آمده و در آنجا فوت شده و دفن گردیده اند.

۳- آرامگاه حگای نبی: در شهر همدان در مسجدی عتیق آرامگاهی وجود دارد که به حگای نسبت داده شده است.

۴- آرامگاه نجمیا: در همدان در مسجد امام یحیی آرامگاهی وجود دارد که آنرا به نجمیا نسبت میدهند.

۵- آرامگاه حبقوق نبی: در تویسرکان که مورد احترام همه اهالی میباشد ولی اصالت آن ثابت نشده است.

۶- آرامگاه دانیال نبی: آرامگاه دانیال در شوش است. دارای بنائی جالب میباشد و در دست مسلمانان است و افسانه های زیادی در باره آن وجود دارد.

۷- آرامگاه چهار پیغمبر: در مرکز شهر قزوین محلی به این نام وجود دارد که میگویند آرامگاه حنینیا، میثائل، عزریا و شخص صدیق گمنام دیگری است.

۸- علاوه بر اینها آرامگاه یسعیا دوم و آرامگاه ملاماری و ملانیسان در اصفهان.

۹- زیارتگاه ملا موشه هلوی در کاشان و آرامگاه ملا اورشرگا در یزد.

۱۰- زیارتگاه پیرهژار (پیر فقیر) در سمنندج میگویند مقبره یکی از افراد مقبولیم و زاهدان کردستان بوده که هم زمان با شاگردان آری هاقادوش بوده و در سته میزیسته است و دور از غوغای مردمی در تپه ای مشرف به شهر که بعدها قبرستان عمومی یهودیان سمنندج گردیده است در اطافک کوچکی میزیسته و به نوشتن کتابهای کبالا مشغول بوده و روزهای جمعه مردم خوراک و کوزه های آب و یائین برای او میبردند و تمام هفته با آنها ارتزاق میکرد و هیچگاه غیر از یک عباي پشمینه هیچ لباسی بتن نداشته است.

ظروف میناکاری بسیار ارزان

شیرینی خوری - بشقاب - گلدان

کاسه - در اندازه های مختلف

دیانا نامدار

516-466-0947

تعطیلات ملی و سنتی آمریکا

قسمت سوم - از شایان

روز استقلال - Independence Day

روز استقلال یکی از مهمترین تعطیلات رسمی کشور ایالات متحده میباشد. این روز یادآور به رسمیت بخشیدن اعلامیه استقلال آمریکا میباشد که کنگره آمریکا در فیلادلفیا در ۴ جولای ۱۷۷۶ آنرا تصویب نمود. گرچه اعلامیه را در دوم جولای به امضاء اعضای کنگره رساندند و اکثریت اعضا تا روز دوم آگوست امضاء آنرا به تأخیر انداختند معذک روز چهارم جولای که در جلسه نمایندگان مطرح و بتصویب رسید همان روز یادبود استقلال شناخته شد. در چهارم جولای ۱۷۷۶ سند استقلال که بتوسط کمیته وابسته به کنگره دیکته شده بود مورد قبول و تصویب نمایندگان قرار گرفت و ریاست کنگره آقای جان هنکاک با امضاء آن سند به آن رسمیت قانونی بخشید.

در سال های اولیه، مراسم روز استقلال فقط در کلیساها انجام میپذیرفت اما به تدریج توسعه و عظمت بیشتری یافت و نمایشات خیابانی و آتش بازی و غیره به آن افزوده گردید. معذک در قرن بیستم بواسطه خساراتی که مراسم آتش بازی بوجود می آورد و خطراتی که در برداشت، این مراسم موقوف گردید.

میدان استقلال: در فیلادلفیا مرکز پنسیلوانیا میدان بزرگی را بنام میدان استقلال نام نهادند زیرا در یک ضلع این میدان ساختمانی بود که جلسات کنگره آمریکا در آنجا تشکیل میشد و در همان جا بود که اعلامیه استقلال پایه گذاری شد و بتصویب رسید و بر سر درب ساختمان زنگ بزرگ آزادی را نصب نمودند که هنوز هم موجود است و استفاده میشود. از برج ساختمان اعلامیه استقلال را در ۸ جولای ۱۷۷۶ قرائت نمودند. در تابستان سال ۱۷۸۹ هم در همین ساختمان مجلس نمایندگان پرزیدنت جرج واشنگتن اولین رئیس جمهور منتخب آمریکا را ملاقات و تأیید نمودند و صندلی رئیس جمهور در جلسه مزبور تا کنون حفظ شده است.

روز رئیس جمهور - Presidents' Day

از موقعی که پرزیدنت جرج واشنگتن در تاریخ ۳۰ آپریل ۱۷۸۹ بعنوان اولین رئیس جمهور آمریکا انتخاب شد، چون آمریکائیان او را منشاء خدمات مهمی برای کشور ایالات متحده میدانستند روز تولد او را که ۲۲ فوریه ۱۷۳۲ بوده است بنام «روز پرزیدنت» جشن گرفتند و در همان سال ۱۷۸۹ هم کنگره آمریکا این جشن را به رسمیت شناخته، تعطیل عمومی اعلام کرد.

اینک گزارش بسیار مختصری از تاریخچه و خدمات پرزیدنت جرج واشنگتن تقدیم خوانندگان گرامی میگردد:

• جرج واشنگتن که از فرماندهان ارتش بود همیشه نمایندگان کنگره را تشویق میکرد که برای تهیه اعلامیه استقلال و رهائی از رقیت انگلستان کوشش نمایند و کوشش های او بالاخره به نتیجه رسید تا اینکه در جولای ۱۷۷۶ اعلامیه استقلال تصویب شد و رسمیت یافت.

• بعد از اعلام استقلال به اتفاق فرماندهان دیگر چون ایتان آلن و راجرز کلارک بر علیه انگلیس ها می جنگید؛ منجمله در همان سال

۱۷۷۶ با مهارت فوق العاده بوستون را از تصرف قوای انگلیس خارج نمود و بعد از این جنگ به فرماندهی کل ارتش امریکا انتخاب گردید.

• در جنگهای بعدی علیه انگلیس ها تحت فرماندهی جرج واشنگتن اغلب پیروزی از آن آمریکائی ها بود و بزرگترین پیروزی در اکتبر ۱۷۸۱ در ویرجینیا بود که در آنجا جنرال کورن والیس انگلیسی با ۷۰۰۰ نفر قوای تحت فرمان خود مجبور به تسلیم گردید.

• گرچه جنگ عملاً تا دو سال دیگر ادامه یافت ولیکن در سال ۱۷۸۲ ارتش انگلستان عملاً آتش بس را پذیرفته به استقلال آمریکا گردن نهادند و قرارداد صلح بسال ۱۷۸۳ در پاریس به امضاء رسید.

• با همه این خدمات او همیشه به فرماندهان گوشزد میکرد که ارتش از سیاست جداست و حکومت در اختیار نمایندگان کنگره میباشد و یک فرمانده نظامی بایستی دستورات و قوانین کنگره را رعایت نماید.

روز کارگر - Labor Day

یک روز تعطیل است که در ایالات متحده و کانادا در اولین دوشنبه ماه سپتامبر هر سال گرفته و اجرا میشود و در کشورهای دیگر هم روزهای دیگری برای این تعطیل در نظر گرفته اند.

مفهوم و منظور از برقراری این تعطیل یادآوری ارزش کارگر در جهان میباشد و روی این اصل در برخی کشورها که احزاب کارگر پیشرفته و دارای نفوذ و اعتباری میباشد این روز با اهمیت و مراسم بیشتری برگزار میگردد.

در ایالات متحده این روز از دو لحاظ تعطیل عمومی میباشد. اول تعطیل نمودن تمام کارگران ایالات متحده و پورتوریکو با استفاده از حقوق - دوم تعطیل نمودن ادارات و مؤسسات دولتی.

سابقه این مسئله در ایالات متحده به دو نفر نسبت داده میشود:

اول - ماتیو ماگوایر یک کارخانه چی در پاترسون نیوجرسی. دوم - پیترج. مک گوایر از نیویورک مدیر صنایع چوب و درب و پنجره سازی. اولین راه پیمائی روز کارگر که با حضور ده هزار کارگر تشکیل شده بود در منهتن نیویورک در پنجم سپتامبر ۱۸۸۲ برگزار شده و سپس در سال ۱۸۸۷ استان اورگون اولین استانی بود که برای روز کارگر تعطیل عمومی اعلام کرد (که در ابتدا اولین شنبه ماه جون را برای این تعطیل در نظر گرفتند و تا سال ۱۸۹۳ مورد اجرا بود و سپس به اولین دوشنبه ماه سپتامبر موقوف گردید).

در همان سال ۱۸۸۷ استان های دیگر مانند کلرادو - ماساچوست - نیوجرسی و نیویورک از تصمیم استان اورگون پیروی نمودند و بالاخره در سال ۱۸۹۴ کنگره آمریکا تعطیل عمومی روز کارگر را برای کلیه ایالات متحده تصویب نمود و رسمی اعلام شد.

در دوره ۷۰ ساله تسلط کمونیسم در برخی کشورها مانند روسیه شوروی و امار او روز اول ماه می را روز کارگر اعلام نمودند و هم اکنون هم در شوریهایی که رژیم کمونیسم را حفظ نموده اند همان اول ماه می روز کارگر محسوب میگردد.

«مکتب سخنرانی دکتر هرمز منصوری در جشن دانشنامه ایران، دانشگاه کلمبیا - سپتامبر ۱۹۹۵»

هزاران سال بشر در ظلمت جهل و نادانی، در کوره راه تاریک زندگی، افتان و خیزان میرفت، تا اینکه طلوع خورشید درخشان علم و دانش در افق مشرق زمین، آدمی را در پرتو فهم و درایت، ادراک و بینش علمی، بسوی زندگی بهتر و آسوده تر، و به راه اکتشاف و شناخت محیط زیست خود هدایت نمود.

انسانی که کوه و دشت و بیابان را با پای پیاده می پیمود، امروزه با سفینه های فضائی به اکتشاف سیارات و کهکشانها می پردازد.

توسعه روزافزون اندوخته های علمی بشری، و لزوم حفظ و حراست گنجینه های دانش، به پیدایش خط و نگارش کتاب گراشید.

طی متجاوز از دو هزار سال تاریخ علم و ادب بشریت، دانشنامه های بیشماری بصورت کتب و مجموعه های متنوع در باره علم و دانش زمان خود با زبانی که برای مردم عادی و عامی قابل فهم و درک می بوده است، به رشته تحریر درآمده اند.

لغت Encyclopædia از ریشه یونانی Enkyklopadeia است که بمعنای یک مجموعه یا سیستم آموزشی کامل میباشد و برای اولین بار در سال ۱۵۵۹ میلادی توسط نویسنده آلمانی بنام "Paul Scalich" در عنوان دانشنامه ای که نوشته بود بنام:

Encyclopedia or knowledge of the world of disciplines بکار رفت.

نویسنده و فیلسوف نامدار فرانسوی، بنام Denis Diderot در قرن هفدهم، برای اولین بار لغت "Encyclopedie" را به تنهایی برای نام دانشنامه خود انتخاب کرد.

در طی دو هزار سال گذشته، متجاوز از دو هزار دانشنامه در کشورهای مختلف جهان تدوین شده است.

امروزه عنوان دانشنامه یا "Encyclopedia" معرف یک مجموعه چندین جلدی کتاب، معمولاً بین ۲۰ تا ۳۰ جلد، میباشد که حاوی مطالبی در باره تمام علوم امروزی، همراه با تصاویر، نقشه ها، و فهرست های کامل و پاره ای همراه با یک لغت نامه میباشد.

مطالعه دانشنامه های مختلف بهترین راه اطلاع از میزان علم و دانش بشری در دوران مختلف تاریخ میباشد؛ زیرا هر کدام از این دانشنامه ها در دوران خود حاوی مجموعه اندوخته های علمی انسان در آن زمان بوده اند و انگیزه نگارش این دانشنامه ها، اعتقادات و طرز فکر و فلسفه بزرگان هر زمان بوده است. چنانکه در یونان قدیم، فیلسفه افلاطون بر این بوده است که «برای بهتر فکر کردن، لازم است انسان از همه چیز مطلع باشد» و در روم قدیم، بزرگان علم و ادب معتقد بودند که کسب علم و دانش «یکی از ضروریات روزمره زندگی است». نحوه نگارش و نظم و ترتیب مطالب و محتوای دانشنامه ها در طی قرون مختلف و به مقتضیات زمان و مکان تغییرات قابل توجهی نموده است.

تنظیم مطالب به ترتیب حروف الفبا، تنها از هزار سال پیش به اینطرف معمول گردید و قبل از آن چنین ترتیبی وجود نداشت.

نویسنده و سیاستمدار رومی بنام Cassiodoros در قرن ششم میلادی در دانشنامه خود مطالب مربوط به کلیسا و مذهب را بسیار مقدم بر علوم ریاضی و هندسه و غیره قرار داد.

در قدیمی ترین دانشنامه عربی که بوسیله زبان شناس و مورخ مشهور عرب «ابن قطیبه» انتشار یافته، ابتدا مطالب مربوط به جنگ و قدرت طلبی و اصالت نژادی مطرح شده و سرانجام با مطالب مربوط به تغذیه و زنان خاتمه یافته است.

در دانشنامه ای که دانشمند و سیاستمدار ایرانی بنام «الخوارزمی» بین سالهای ۹۷۵ تا ۹۹۷ میلادی منتشر نمود، امور حقوقی و فلسفی مقدم بر مطالب پزشکی، هندسی و مکانیک که مجموعاً «علوم بیگانه» تلقی میگرددند، قرار گرفته است.

Francis Bacon در دانشنامه خود بنام Instauratio Magna که در سال ۱۶۲۰ میلادی منتشر شد، مطالب مندرجه را به سه دسته تقسیم نمود.

اول- مطالب مربوط به طبیعت خارج از انسان:

مانند هیئت، ستاره شناسی، جغرافیا، مواد معدنی، گیاهان و حیوانات

دوم- مطالب مربوط به انسان:

مانند آناتومی، فیزیولوژی، نیروها و اعمال انسانی

سوم- مطالب مربوط به عملکرد و نفوذ انسان در طبیعت:

مانند پزشکی، داروسازی، شیمی، هنرهای بصری، احساسات و عواطف، معماری، چاپ، حمل و نقل، زراعت و غیره

تا قبل از اختراع چاپ، تقریباً کلیه دانشنامه های دنیای غرب به زبان لاتین نوشته شده است و بسیاری از اینها به زبانهای فرانسوی، انگلیسی، ایتالیائی و اسپانیولی ترجمه گردیده اند.

نویسندگان و مؤلفین دانشنامه های بزرگ جهان، اغلب با مصائب و دشواریهای فراوانی مواجه بوده اند که از آنجمله اعمال نفوذ و دخالت و حتی سانسور و ممنوعیت ها و محرومیت های فراوان توسط حکام و عمال سیاسی مملکت آنها را میتوان نام برد.

در دوران قدیم، نویسندگان دانشنامه ها اکثراً این کار خطیر و پر دردسر را به تنهایی انجام میدادند.

John Harris دانشمند و فقیه مشهور انگلیسی، محتملاً اولین کسی بود که در تدوین دانشنامه خود بنام Lexicon Technicum از دانشمندان زمان خود مانند نیوتون و غیره کمک گرفت و این روش بتدریج عمومیت پیدا کرد بطوریکه دانشنامه های نزدیکتر به عصر حاضر و معاصر از دانشمندان و متخصصین فنون مختلف در گردآوری و نگارش مطالب خود استفاده فراوان مینمایند.

از اواخر قرن نوزدهم، بتدریج دانشنامه هائیکه اختصاص به یک کشور و ملت داشتند، به طبع رسیدند و امروز بسیاری از کشورهای جهان دانشنامه های مخصوص خود را دارا میباشند.

قدیمی ترین دانشنامه ای که پاره ای از مندرجات آن کشف شده و محفوظ مانده است متعلق به سال ۳۳۸ قبل از میلاد مسیح میباشد.

افلاطون و ارسطو، دو دانشمند بزرگ یونان قدیم، بعنوان بنیانگذار طرح دانشنامه، بصورت یک منبع بزرگ و جامع علمی و ادبی شناخته شده اند.

پس از این دو، در طی قرون پر نشیب و فراز تاریخ و تمدن انسانی، دانشنامه های بیشماری نوشته شده اند. گروهی از اینها در دوران خود خصوصیات بارزی داشته اند و در آسمان بلند تمدن بشری، چون خورشیدی تابان درخشیده اند و قرنها در مجامع ادبی اعتبار خود را حفظ کرده اند.

اولین دانشنامه ای که توسط یک بانوی دانشمند نوشته شد متعلق به خانم Abbess Herrad میباشد که در اوائل قرن دوازدهم تدوین شد. این مجموعه نفیس همچنین شامل ۶۳۶ گراور مینیاتور بود.

بزرگترین فراورده ادبی قرون وسطی، اثری بسیار ارزشمند از Vincent of Beauvais میباشد. این دانشنامه شامل ۱۰،۰۰۰ بخش مختلف، در ۸۰ جلد کتاب بود و تا اواسط قرن هجدهم هیچ دانشنامه دیگری با آن برابری نمی نمود.

Francis Bacon در قرن هفدهم، قدم بزرگی در تقسیم بندی جدیدی برای علوم بشری برداشت و دانشنامه خود را "Instauratio Magna"، بطور کلی به علم و دانش خالص اختصاص داد.

قرن نوزدهم شاهد پیدایش دانشنامه های بیشماری بود که امروزه همه ما با نام بزرگ نویسندگان آنها مثل Pierre Larousse فرانسوی و Noah Webster آشنا هستیم.

در امریکا فعالیت نگارش دانشنامه از اوائل قرن بیستم شدت یافت و اولین چاپ "New International Encyclopedia" در ۱۹۰۲ انجام شد.

در ۱۹۵۰ Collier's Encyclopedia در ۲۰ جلد مشتمل بر تصاویر و نقشه های متعدد به بازار آمد.

بسیاری از کشورهای جهان حداقل یک دانشنامه با ارزش تدوین نموده اند. در این میان از بلغارستان، چکسلواکی، دانمارک، استونی، فنلاند، مجارستان، لهستان، هلند، نروژ، رومانی، سوئد، ترکیه، یوگسلاوی، لیتوانی و چین میتوان نام برد.

مفصل ترین دانشنامه ای که در جهان تدوین شده است، متعلق به چین میباشد که در قرن یازدهم بنام "Yung-Lo Ta-Tein" یا Great Handbook مشتمل بر ۲۲،۹۳۷ بخش یا Chapter نوشته شد.

اولین دانشنامه ایرانی بنام «مفتاح العلوم» یا کلید دانش ها، توسط دانشمند و سیاستمدار ایرانی بنام الخوارزمی در قرن دهم میلادی تدوین گردید.

قرن بیست و یکم بدون شک شاهد تکمیل یکی از جامع ترین دانشنامه هائی خواهد بود که آثار علم و دانش و تمدن چندین هزار ساله میهن عزیز ما ایران را در دیدگاه جهانیان قرار خواهد داد.

دانشنامه ایران یا Encyclopedia Iranica که با همت و کوشش شبانه روزی استاد دکتر احسان یارشاطر و همکاری متجاوز از پانصد نفر از دانش پژوهان و متخصصین ایرانی و ایران شناسان خارجی در سراسر جهان، در دست تنظیم و تدوین است، نمونه بارزی است از دانشنامه هائی که به تفحص و تجسس در اندوخته های علمی و هنری یک جامعه و یک کشور اختصاص دارد؛ کشور ما ایران، که بدون شک مهد تمدن و زادگاه دانش و بینش بشری بوده است. ■

Dr. Minoo Dilmanian

Family Dentistry
Orthodontics

دکتر مینو دیلمانیان

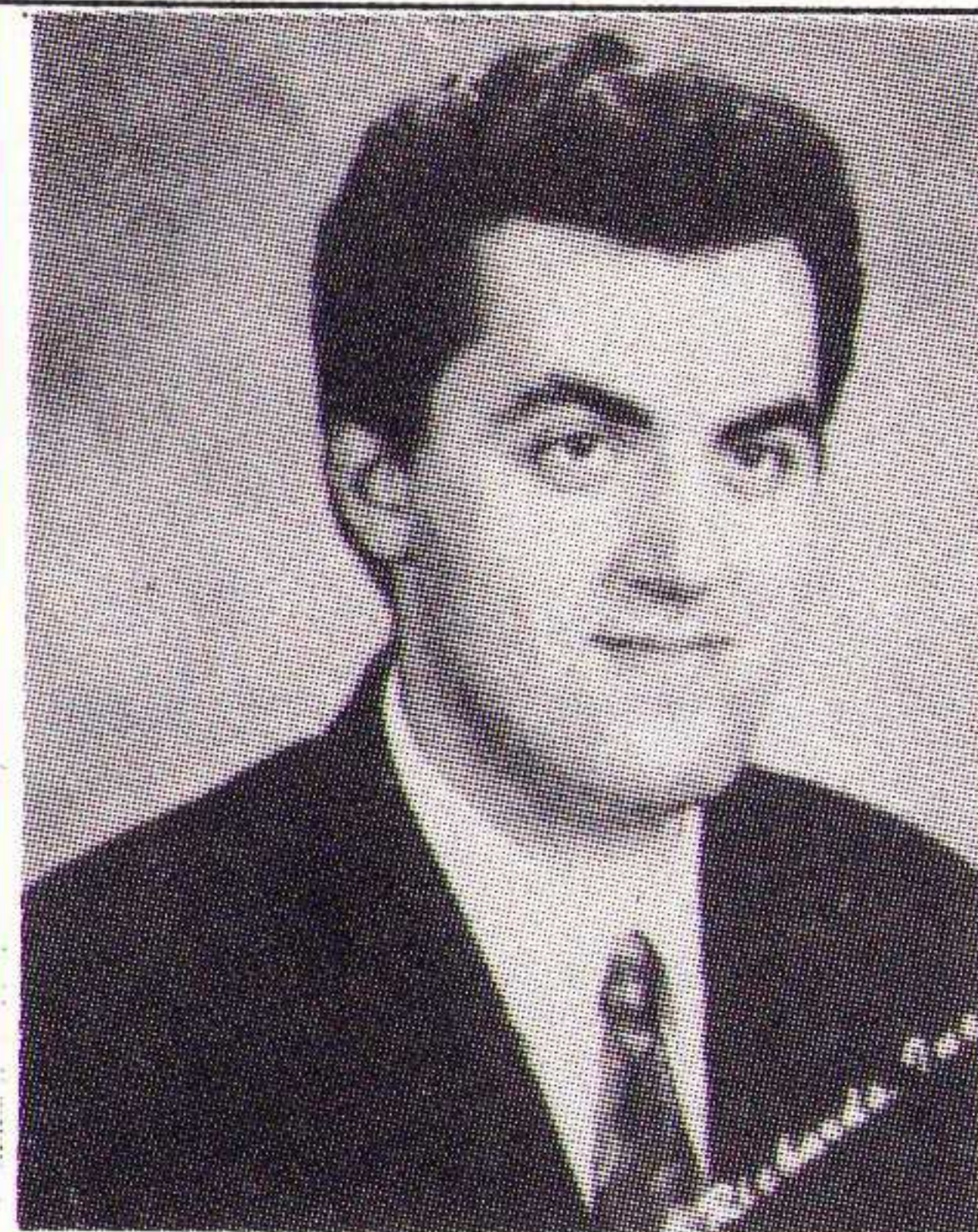
کلیه خدمات دندانپزشکی با مدرنترین تجهیزات

By Appointment only

پذیرائی با تعیین وقت قبلی

(516) 829-4247

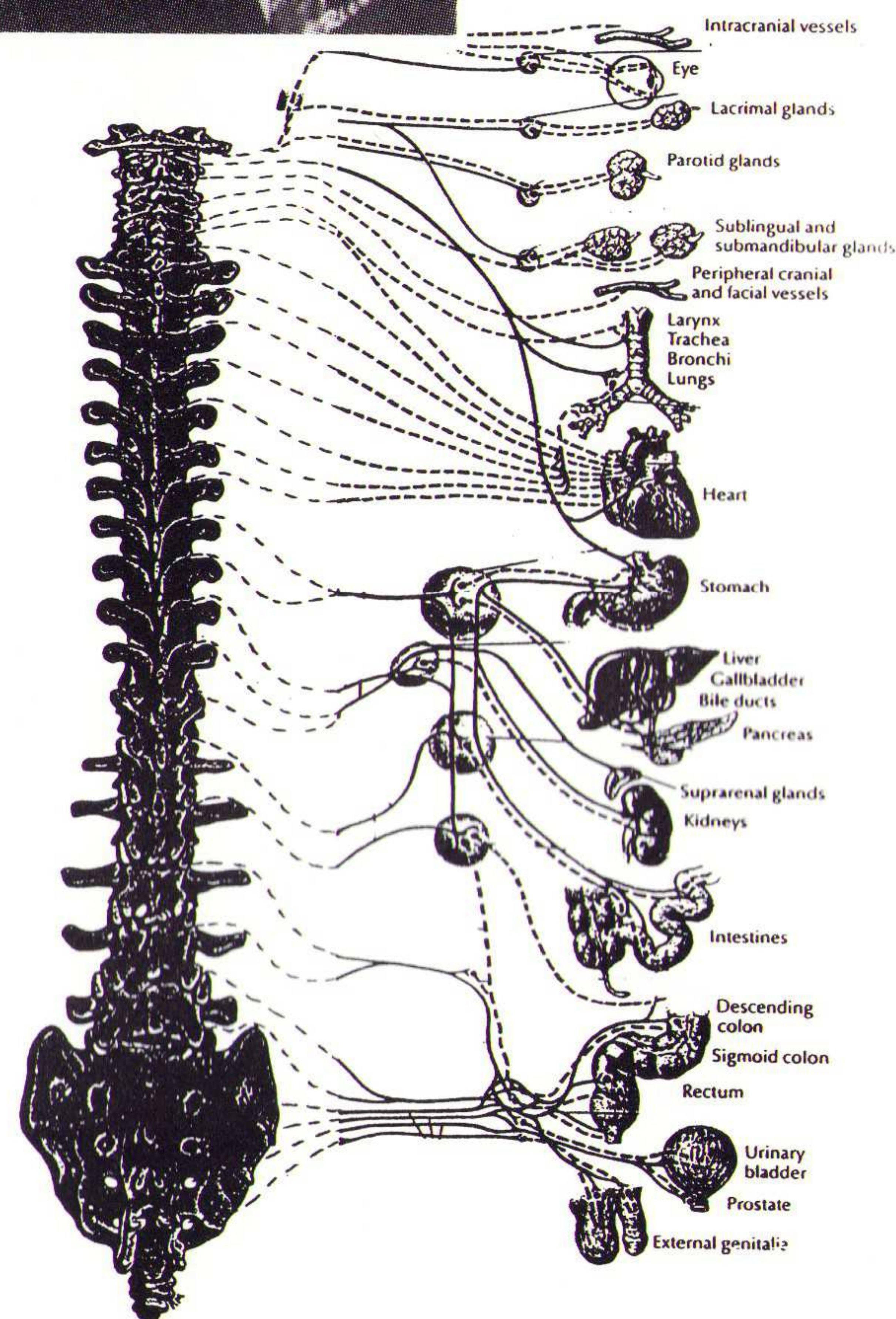
19 Laurel Drive
Great Neck, NY 11021

دکتر آلبرت یوسفی

Dr. Albert Youssefi

Chiropractor

◀ درمان سردردهای مزمن

◀ کمر درد

◀ آرتروز

◀ شانه درد

◀ کوفتگی ماهیچه‌ها

◀ زانو درد

◀ گردن درد

◀ میگرن

◀ بی‌حسی دستها و پاها

◀ کجی ستون فقرات

◀ ناراحتیهای دیسک و سیاتیک

◀ درد مچ دست

بیمه هر نوع تصادفات و جراحات شخصی بوسیله اتومبیل پذیرفته میشود.

استفاده از متد جدید طب سوزنی

برای اشخاص بدون بیمه تسهیلات چشمگیری قائل می‌شویم.

ناراحتیهای جسمی با گذشت زمان درمان نمیشوند بلکه به مراقبت احتیاج دارند.

مجهز به رادیولوژی و فیزیوتراپی

Queens
99-34 67th Rd.
Forest Hills, NY 11375
(718) 459-1818

Great Neck
738 Middle Neck Rd.
Great Neck, NY 11024
(516) 466-2585

مشهد، که بعد از مهاجرت از مشهد و ایران باز هم همبستگی و ویژگی‌های خود را حفظ کرده است. از طرفی ما خانواده کوچکی هستیم در میان جامعه بشریت؛ یعنی ما انسانهایی هستیم که از یک نژاد و مذهب و فرهنگ مشترک برخورداریم، و این وجوه مشترک ما را بهم نزدیک و وابسته ساخته است. پس در نهایت ما عضو جامعه بشریت هستیم و در سرنوشت تمام خصوصیاتمان خواص انسانی و مردمی قرار دارد.

طبیعی است که هر کس به نزدیکان، دوستان و هم‌مسلمان خود نزدیکتر است تا با دیگران، و با اطرافیان خود بیشتر می‌آمیزد و در نتیجه علاقه بیشتری به آنان دارد؛ اما مسلماً ما هیچگاه نمیتوانیم یک مذهبی، یک یهودی، یک ایرانی و یا یک امریکایی خوب باشیم بدون اینکه یک انسان خوب باشیم.

و هر انسانی متأثر میشود اگر بفهمد که کسی صحبتی یا نوشته‌ای به خلاف موازین انسانی و اخلاقی داشته است؛ و بخصوص باعث تأسف بیشتر است اگر چنین عقایدی از طرف یک عضو جامعه ابراز شود.

امیدواریم بتوانیم این انتظار را داشته باشیم که اشخاص در افکارشان، گفته‌ها و نوشته‌هایشان به اصول اخلاقی و انسانی پایبند باشند و هیچ مطلبی که بوی کینه، نفرت و دشمنی نسبت به سایر جوامع انسانی، از هر رنگ و نژاد و مذهب و ملیت، داشته باشد عنوان نکنند؛ چه همین طرز فکرها است که باعث بروز فجایع بزرگی در تاریخ بشریت و تاریخ قوم یهود بوده است.

«هیئت تحریریه مگیلا خوشحال است که مقاله زیر را بعنوان آغاز یک همکاری طولانی بین دکتر بهرام نبویان و مگیلا چاپ کند. خوانندگان مگیلا با دکتر نبویان آشنائی دارند. ایشان بانی نشریه «آشنا» بودند که در سال ۱۹۸۰، یکسال بعد از مهاجرت دسته جمعی جامعه ما به نیویورک، بعنوان اولین نشریه جامعه ما احداث شد. «آشنا» تا سال ۱۹۸۲ به فعالیت خود ادامه داد، و در آن دوره حساس تبادل نظر بین افراد جامعه ما را شروع کرد و همبستگی جامعه را تشویق کرد. در آن مدت دکتر نبویان خود سردبیر، نویسنده اصلی، مسئول تایپ، و متصدی چاپ و پخش این نشریه بودند. شکی نیست که «آشنا» مشوق کمیته جوانان در راه احداث نشریه مگیلا شد. ما امیدواریم بتوانیم از همکاری طولانی با دکتر نبویان بهره‌مند شویم.»

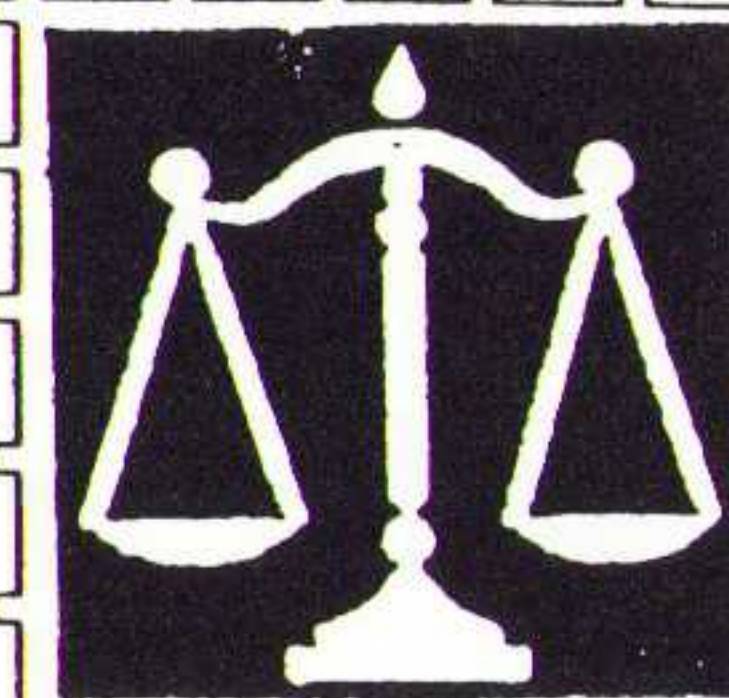
مگیلا

جامعه بشریت

از: دکتر بهرام نبویان

ما همواره از جامعه خودمان، نکات مثبت آن و علاقه خود نسبت به آن و اعضای صحبت میکنیم و همچنین سعی در نگاهداری و حتی بهبود نام و آبروی آن داریم؛ چه خوب است که موقعیت این جامعه طوری باشد که عضویت در آن احساس غرور و افتخار را در ما برانگیزد.

جامعه ما مانند خانواده بزرگی است متشکل از یهودیان ایرانی مقیم

دفتر وکالت روبرت بی‌چوپان

ROBERT BICHOU PAN

ATTORNEY AT LAW

Closings, Collections, Commercial, Corporate, Wills and Trusts,
Bankruptcy, Negligence, Landlord - Tenant, Family

- کلوزینگ مستغلات ● وصول طلب‌ها ● تنظیم وصیت‌نامه ● ورشکستگی
- دعاوی حقوقی تجاری ● دعاوی مستأجر و صاحبخانه ● امور خانوادگی

Great Neck

11 Middle Neck Road, Suite 301
Great Neck, NY 11021

(516) 482-1186

مشاوره اولیه رایگان Free Initial Consultation

بصورت یک جامعه واحد در سایه نعمات الهی زندگی نمایند. جوانانی که شیفته این موج نوین و تحصیلات یشیوائی شده اند، متأسفانه نکته اصلی که اتحاد و عشق و علاقه به یکدیگر میباشد را در درجه دوم اهمیت قرار داده اند.

نگارنده با کمال تأسف در بسیاری از مراسم مذهبی چه در خانه و چه در اجتماع متوجه این جدائی تلخ بوده که حتی پدر را از پسر و مادر را از دختر جدا نموده است. چطور میتوان به جوانی که تحت تعلیم مذهبی بیگانگان بوده فهماند که پایه اولیه مذهب اتحاد و دوستی بین افراد خانواده و سپس افراد جامعه است و مطمئناً پروردگار شخصی را که با افراد خانواده و جامعه خود متحد است بیشتر از اینکه مثلاً "مصای شب سدر باید حتماً چند گرم باشد، دوست دارد!

مذهب رابطه شخصی فرد با پروردگار بوده و میتواند بصورت عاملی خطرناک برای نابودی «دور از اسرائیل» اجتماعات بکار آید.

افراط گرایان مذهبی در هر دوره و تاریخی و در هر مذهبی، عامل فجایع پیشمار بوده اند. بنده به هیچ عنوان خدای نکرده قصد دور کردن مردم از مذهب را نداشته بلکه عقیده دارم بدون آن زندگی شخص پوچ و بی معنی میباشد ولی بقول حافظ، شاعر گرانمایه که میگوید:

فردا که پیشگاه حقیقت شود پیدا

شرمنده رهروئی که عمل بر مجاز کرد
تعصب و افراط گری هیچ دلیلی بر عشق و علاقه برتر به پروردگار نمیباشد. در حال حاضر تأسیس مدرسه و دانشگاه با معلمین مسلط بر رسوم اجتماعی جامعه ما چاره این بحران میباشد. ایجاد مؤسسات آموزشی یک هدف طولانی است و احتیاج به پشتکار فراوان دارد. ولی

Dalia Zar

We carry everything you need for your new baby

- Brand name bumper set at excellent prices
- 100% cotton baby layette, and children clothing up to 4 yrs.
- Gift sets for all occasions (hospital, baby showers, birthdays)

We continue to provide our customers with the best quality at the lowest prices.

Come and see our new line of Moschino Junior (ages 2-10)

Call for appointment

(516) 829-1937

کلیه مایحتاج نوزاد خود را از دالیا زر تهیه کنید.

وسایل تختخواب نوزاد (بامپر ست)

همه گونه البسه و هدیه نوزاد تا ۴ ساله

لباسهای «ماسکینو» برای ۲ تا ۱۰ ساله ها

ما همچنان مرغوبترین جنس ها را با بهترین

قیمتها در اختیار مشتریان محترم قرار میدهیم.

مطمئناً همانطور که بارها افراد جامعه ما ثابت کرده اند، اگر مرجعی در راه احداث چنین هدفی پیدا شود، بایستی بصورت همگانی آنرا پشتیبانی کرده تا شاید به امید خدای نسلهای بعدی ما از آموزش صحیح که مترادف با فرهنگ اجتماعی ما باشد بهره مند گردند. در آن صورت این شهریه های هنگفت نیز تعدیل گردیده و همگی قادر خواهیم بود تا جگرگوشه های خود را برای تحصیل و آموزش رسوم اجتماعی به آن مراکز روانه سازیم.

البته باید متوجه بود که در این بحران مذهبی، جوانان ما بکلی بی تقصیر بوده و آنها که خون پاک نیاکان ما در رگهایشان جریان دارد برای فرار از بی بندوباری و فساد که در تمام اقشار اجتماعی کنونی آمریکا ریشه دوانده مجبورند که با رسوم مذهبی به جنگ افکار و اعمال شیطانی بروند. اما در این میان مانند شخصی که از ترس افتادن از پشت بام آنقدر عقب رفت تا از آن طرف بیائین افتاد، ما هم با تلفیق افکار افراط گران از بلائی رهائی یافته و بدام مشکل دیگری افتاده ایم.

تنها دلیل این مسئله کمبود فرهنگ اجتماعی است. اگر زعمای قوم و افراد متدین با انتشار مرتب رسانه های گروهی به تشریح و تعلیم هلاخاهای مذهبی قوم پرداخته و مراسمی را که در موعیدیم و شبات و دیگر اعیاد مذهبی اجراء میشود را به دقت به نگارش درآورند (بزبان فارسی و انگلیسی) در حقیقت اولین قدم را برای تأسیس مؤسسات آموزشی برداشته اند و انشاءاً لله روزی میشود که ما هم از خودمان صاحب مدرسه و دبیرستان و دانشگاه گردیم، چون این تنها راهی است که بتوانیم میراث فرهنگی و مذهبی خود را حفظ نمائیم.

با تقدیم احترامات - یوسف آقارایان

فریده شهر آشوب نیویورک

F
A
R
I
D
E
H

خواننده جوان و نوستاره موسیقی ایران

کنتیکت 359-4344 (203)

آیا بنیامین نتنیاهاو به قولهای خود عمل میکند؟!

یکی از دلایلی که باعث شکست انتخاباتی بوش شد دروغ او بخاطر بالا نبردن مالیات بود. ولی دروغ چپ گرایان اسرائیلی چه بود که باعث شکست آنان در انتخابات اخیر شد؟

۱- اساسنامه سال ۹۲ حزب کارگر، سازمان آزادیبخش فلسطین (PLO) را یک سازمان تروریستی میدانست و گفتگو با آنان را غیر لازم میدانست حتی قانون رسمی اسرائیل هم گفتگو با سازمانهای تروریستی را جرم میدانست و شخصی بنام «ا.ب. ناتان» مدتی را در زندان سپری کرد و جرم او آن بود که با PLO گفتگو کرده است. ولی شیمعون پرس بر خلاف قانون کشوری و بر خلاف اساسنامه حزب کارگر با سازمان تروریستی PLO گفتگو نمود و با آنان قرارداد امضاء کرد و قسمتهایی از خاک اسرائیل را به کسانی که دست آنان آغشته به خون زنان و فرزندان یهودی بود واگذار کرد.

۲- رابین در گفتگوی تلویزیونی با شمیر قبل از انتخابات ۹۲ اعلام کرد: «کسی که گولان را به سوریه باز پس بدهد امنیت اسرائیل را بخطر می اندازد» ولی دولت او در گفتگو با دولت سوریه قبول به بازپس دادن بیش از ۹۰٪ از گولان کرد. اما خدای را شکر که حافظ اسد قبول نکرد و پولهایی که ایران به او میدهد را از گولان باززشت دانست. حزب کارگر قولهای دروغ به مردم داد ولی باید دانست که فقط یکبار میشود مردم را گول زد.

حال باید دید آیا بنیامین نتنیاهاو به قولهای خود عمل میکند یا نه؟

قولهای او از این قرارند:

۱- بستن «اورینت هاوس» (Orient House) در یروشالیم.

۲- بیرون کردن پلیسهای فلسطینی از یروشالیم.

۳- پس ندادن یروشالیم.

۴- پس ندادن گولان.

۵- ساختمان سازی در مناطق یهودا و شمرون

۶- و علاوه بر همه اینها صلح با اعراب!

به امید آینده خوب برای کشور اسرائیل و قوم یهود.

داور حکیمیان

بارها و بارها

آقای نسیم بصلیان یک سخنور دانشمند و مورد احترام اکثر افراد جامعه هستند و محبوبیت زیاد دارند. ایشان همیشه برای حفظ همبستگی و اتحاد جامعه کوشش فراوان دارند و بیشترین وقت خود را برای خدمت به این جامعه صرف میکنند و بدون اینکه هیچ حقوق مادی برای ایشان وجود داشته باشد از این خدمات خوشحال هستند و لذت معنوی میبرند. ایشان بارها و بارها تذکر داده اند که در موقع قرائت توره هیچگونه حرف و صحبتی نباشد، خواهش میکنیم - تقاضا میکنیم - ولی کو گوش شنوا!!

در بعضی از مواقع در مجالس شادی و جشن های عروسی و غیره میز غذا را برای مهمانان بطور سلف سرویس یعنی بطور آزاد می چینند. بگذریم از اینکه هنوز چیدن میز غذا بطور کامل انجام نشده، عده ای برای صرف غذا هجوم میبرند و صبر و طاقت ندارند در صورتیکه غذاها به حد کافی تهیه شده است و عده ای هم پس از اینکه بشقاب خود را مملو از غذا کرده بطور ایستاده جلوی میز غذا توقف کرده و مشغول خوردن میشوند. البته نوش جانشان ولی هیچ توجه ندارند که پشت سر آنها صف دوم و سوم منتظر هستند که غذا میل کنند. باید آنهائیکه غذا گرفته اند اقالا "موقتاً" کنار بروند تا نوبت سرو غذای دیگران هم برسد چون همیشه غذا به اندازه کافی تهیه شده است. این موضوع بارها و بارها تذکر داده شده ولی کو گوش شنوا!!

بطوری که مرسوم است برای جشنهای عروسی و سایر جشنهای دیگر برای مهمانان کارت دعوت فرستاده میشود تا تکلیف تعداد مهمان ها معلوم شود و برای برآورد مقدار غذا و یا تعداد میز و صندلی و سایر مایحتاج ضروری وضع روشن شود. البته اغلب این کارتهای دعوت از یکماه قبل از موعد فرستاده میشود و تا برگشت جوابهای تمام کارتها، میزبانان و صاحبان جشن بلاتکلیف هستند. تا اینکه در کنیساها اعلام و تقاضا میکنند که آقای فلانی خواهش میکنند هر چه زودتر مهمانان عزیز جواب کارتهای خودشان را بدهند این موضوع بارها و بارها تذکر داده شده ولی کو گوش شنوا!!

انتقادچی

نامه محبت آمیزی از آقای اسمعیل نعمت نژاد از اسرائیل برای ما رسیده همراه با شعری در وصف خدمت به همنوع که در زیر ملاحظه میفرمائید:

با طاعت اگر هزار مسجد آباد کنی زان به نبود که خاطری شاد کنی
گر بنده کنی به لطف آزادی را زان به که هزار بنده آزاد کنی

عیب او جمله بگفتی - هنرش نیز بگو

در رابطه با مقاله «نه آویده - نه رده» که در شماره گذشته مگیلا چاپ شده و در آن نسبت به بعضی جنبه های پروژه خانه سالمندان در اسرائیل انتقاد شده بود، یکی از بزرگان و نیکوکاران بسیار محترم جامعه بحق و بجا از آن مقاله خرده گرفتند و تذکر دادند که حق مطلب در باره نکات مثبت این پروژه ادا نشده است و چنین انتقاداتی باعث میشود که دهها نفر که صادقانه از نیرو و وقت و از سرمایه خود برای پیشرفت این پروژه مایه گذاشته اند دلسرد و آزرده بشوند.

قبل از هر چیز لازم است تذکر بدهم که بنده در مقابل رادمردان جامعه که چنین بی ریا خود را وقف مردم ما کرده اند تعظیم میکنم و قبل از آنکه به ناقح مطلبی بنویسم که باعث رنجش خاطرشان بشود قلمم و انگشتم - هر دو را خواهم شکست. از پروردگار مسئلت میکنم تشخیص درست را بمن عنایت بفرماید.

در مقاله مذکور، در کنار انتقادات البته باید تصریح میشد که بنا کردن یک خانه سالمندان در اسرائیل واقعا" ضرورت داشت. باید تأکید میشد که بسیج همکاری بین المللی برای انجام این پروژه، یکی از افتخارات جامعه ما است. باید گفته میشد که آن تعداد افرادی که در این مجموعه زندگی میکنند از محیط بسیار آبرومند و از سرویس ممتاز برخوردارند. این سالمندان از ساختمان مجهز، محیط اجتماعی مناسب، غذای خوب و از مراقبت های بهداشتی و پرستاری حرفه ای بهره میبرند. باید نقل میکردیم که تعداد زیادی افراد نیکوکار، شناخته یا ناشناخته، مبالغ هنگفت برای پیشبرد این پروژه پرداخته اند و این اشخاص مانند همه افراد جامعه مایلند که این پروژه با کارآئی عالی و مدیریت ممتاز بنفع همه افراد جامعه به کار خود ادامه دهد.

به همه دلایل بالا و بدلیل آنچه در مقاله «نه آویده - نه رده» عنوان شد دوباره از همه کسانی که در امریکا، اروپا و اسرائیل در انجام این پروژه سهمی داشته اند تقاضا میکنیم این پروژه را تمام شده تلقی نکنند. اداره چنین مکانی بیش از ساختن آن مدیریت و زحمت میخواهد. وقت آنست که یک مدیریت سازمان یافته و قوی و مرتب از افراد جامعه برای اداره این مجموعه تعیین شود تا مشکلات موجود را مرتفع کند و راه آینده را مشخص نماید. پروردگار یار همگی باشد.

بهر روز دیلمانیان

درد دل با جامعه

قبل از ایام پسخ در محفلی دوستانه بحث اسرائیل و مسئله صلح با اعراب و نحوه مسترد کردن زمین های متصرفی بمیان کشیده شد، بنده در گوشه ای نشسته و با علاقه خاصی به این بحث گوش میدادم. یکی از آقایان بشدت از سیاست صلح اسرائیل با اعراب انتقاد کرده و برگرداندن سرزمین های متصرفی را خیانت به ملت یهود محسوب کرده و با استناد به کتب مقدسه که این سرزمین ها متعلق به قوم یهود است و کسی حق مسترد کردن آنها ندارد که هیچ بلکه باید برای هر وجب آن مبارزه کرد، داد سخن میداد. نامبرده حتی پیشنهاد میکرد که وظیفه

هر فرد یهودی است که به اسرائیل مهاجرت کرده و در همین سرزمین، سکنی گزیند.

بنده با وجودیکه با بعضی از عقاید این شخص مخالف بودم ولی از طرز بیان و احساسات میهن پرستانه وی خوشم آمد و به دوست بغل دستم که او هم شنونده این بحث سیاسی بود اشاره کرده گفتم: واقعا" جالب است که ما در اجتماع خودمان اشخاص وطن پرستی داریم که حاضرند برای حفظ سرزمین های اجدادی خود مبارزه و جانپازی کنند.

در خاتمه همین بحث آقای مبارز با خوشحالی اعلام کرد که در نظر دارد برای تعطیلات پسخ دو هفته با خانواده به اسرائیل رفته و یک هفته آنها در یروشالیم بسر برد. چون بنده هم بهمین منظور قصد مسافرت به اسرائیل داشتم از موقعیت استفاده کرده و به نامبرده نزدیک شده و خوشحالی خود را از اینکه با وی همسفر هستم بیان داشتم و بعد که معلوم گردید که ایشان در همان هتلی که ما هستیم اقامت خواهد کرد مسرتم ده چندان شد.

در مدت اقامت خود در اسرائیل متأسفانه از دوست مبارزم خبری نشد و بنده هم موضوع را فراموش کردم. بعد از برگشت به امریکا دو سه هفته بعد اتفاقا" طرف مربوطه را در ترن ملاقات کردم؛ بعد از احوالپرسی پرسیدم فلانی شما را در اسرائیل زیارت نکردم؟! نامبرده مثل اینکه شعارهای میهن پرستانه خود را فراموش کرده بود، خیلی راحت گفت: میدانی راستش بخاطر جنگ در شمال اسرائیل و شلیک کاتیوشا از جنوب لبنان نخواستم ریسک کنم؛ مسافرتم را لغو کرده و ترجیح دادم ایام پسخ را در میامی باشم.

باور کنید خیلی سعی کردم خونسردی خود را حفظ کرده و حرف تندى به وی نزنم.

از خود سؤال کردم آیا این همان شخصی است که راجع به سرزمین های مقدس داد سخن میداد و عقیده داشت که همگی میبایست به اسرائیل مهاجرت کرده و با وجود خطرات زیاد در همین سرزمینها سکنی کنیم و حالا حاضر نیست یک در هزار و شاید هم یک در میلیون ریسک کرده و برای دو هفته در تل آویو و یروشالیم که از امنیت صد در صد برخوردار است بسر برد. متأسفانه باید اقرار کرد که از این نوع اشخاص ما در اجتماع داریم که برای شعار دادن آفریده شده اند ولی در موقع عمل فرار را بر قرار ترجیح میدهند. برای این افراد باید بقیه بجنگند، بقیه باید برای آنها زمین ها را حفظ کنند و بقیه باید بچه های دلبندهشان را برای آنها فدا کنند. باز متأسفانه از این قماش انسانها در اسرائیل هم فراوان است. در همین انتخابات اخیر طبق آمار دقیق روزنامه یدیعوت اخرونوت ۳۰٪ از وکلای مجلس نمایندگان اسرائیل «کنست» که از حزب های مذهبی تندرو «شاس» و «اگودت اسرائیل» و غیره انتخاب شدند وظیفه مقدس سربازی را انجام نداده اند و اگر هم احتیاجی به وجود آنها باشد مثل رفیق مبارزمان، فرار را بر قرار ترجیح میدهند. این اشخاص و هم مسلمان آنها هیچ سهمی از فتوحات ارتش اسرائیل و نگهداری سرزمین ها نداشته و هیچ فردی از آنها در راه وطن جان خود را از دست نداده است.

سؤال: آیا به نظر شما این افراد صلاحیت دارند راجع به سیاست داخلی و خارجی و چگونگی صلح با اعراب اظهار نظر کنند؟

جیکوب اسمعیلی

بازگشت مجدد

سردبیران محترم مجله مگیلا:

در شماره گذشته آن جریده آقای یعقوب اسمعیلی اظهار نگرانی کرده بودند از تعصب مذهبی که در میان افراد جامعه ما بخصوص جوانان نژد گرفته و علت و علاج آن افراطگری را جویا شده بودند. موضوع فوق در حال حاضر بقدری مهم است که امیدوارم همانطور که بنده عقاید خود را در این مقاله بیان کرده ام دیگر دوستان هم با ارسال پیشنهادات خود در حل این مشکل سهیم گردند.

قبل از آنکه به علل و ریشه های این موج جدید در میان جوانان جامعه بپردازیم، لازم میدانم تا شعری از مولانا جلال الدین بلخی معروف به مولوی را که در زمان کودکی و در دبستان به ما یاد داده بودند را به اختصار بیان کنم. در این قصیده مولوی به شرح حال چوپانی میپردازد که با خد-اوند مشغول راز و نیاز بوده و حضرت موسی که از آن راه میگذاشته به آن درد دل گوش میدهد:

دید موسی یک شبانی را به راه کو همی گفت ای خد-ا و ای اله تو کجایی تا شوم من چاکرت چارقت دوزم کنم شانه سرت موسی که از این لحن خصوصی چوپان- با پروردگار ناراحت شده بود، جلو رفته و او را مورد عتاب قرار میدهد که این طرز صحبت کردن با خد-اوند خالق جهان نیست. ولی بلافاصله پروردگار به او ندا میدهد که مزاحم چوپان نشده و بگذارد که به نیایش خود ادامه دهد چون آن دعای خالصانه چه بسا بهتر از ادعای افرادی است که صبح و شب به نیایش مشغولند ولی نه از صمیم قلب و نه از خلوص باطن! و

عاقبت قصیده با این بیت اختتام می یابد:

تو برای وصل کردن آمدی نی برای فصل کردن آمدی

حقیقت آن است که در این قصیده مثل دیگر اشعار زبان فارسی معنی بسیاری نهفته و شاید بتوان با آن کتابی نگاشت. مذهب و دین جزء لاینفک قوم یهود بوده و همگی شاهد هستیم که چه در دوران تاریک مشهد و چه در این دوران آزادی، اساس مذهب ما تغییر نکرده و عموما" پایبند به رسومی که از پدران خود به ارث برده ایم میباشیم.

نکته ای که زعمای قوم در بدو ورود به این مملکت به آن توجه نکردند و شاید آنرا جزء مسائل و مشکلات اساسی ندانسته اند ایجاد مؤسسات آموزشی برای نونهالان و جوانان قوم بود. در حدود ۱۸ سالی که از مهاجرت ما به امریکا میگذرد، هیچ قدم اساسی برای احداث دبستان و دبیرستان و یا حتی کودکستان برداشته نشده است. در نهایت وقتی که نونهالان ما از سن پائین شروع به تحصیل در مؤسسات آموزشی مذهبی (که آنهم فقط با مخارج سرسام آور امکان پذیر میباشد) مینمایند، طبیعتا" پس از چندین سال آموزش توسط معلمین و استادانی که عادات مذهبی آنها با ما فرق داشته و ریشه های قومی آنها بر اساس محیط و شرایط کاملا" متغایر با افراد مشهدی میباشد، جوانانی به جامعه تحویل داده میشوند که نه تنها از رسوم تاریخی پدران خود بوئی نبرده اند بلکه بخاطر همین آموزش متفاوت، به رفتار و کردار ما با تعجب و ناباوری نگاه میکنند!

نکته مهم آن که در طی قرون، افراد جامعه ما، محبت به یکدیگر و اتحاد را سرمشق خود قرار دادند که مسلمانا" بعلت همین خصیصه بارز توانسته اند از کولاهای تاریخ سر بیرون آورده و امروزه در کنار هم و

آنت آرایشگر شما در گریٹ نک سالن، ۴۴۱

آنت

آرایش مو و توالٹ صورت

برای خانمها و آقایان

با تجربه ۱۶ ساله

متخصص در آرایش عروس و همراهان

کوپ، رنگ، مش

سرویس عالی و احساس مسئولیت در کار خود

برای رفاه حال مشتریان در منازل و

یا هتل ها آماده سرویس میباشد

سابقه کار در صورت تمایل ارائه میشود

برای لحظه های استثنائی که دنبال کار

خوب میباشید با آنت تماس بگیرید

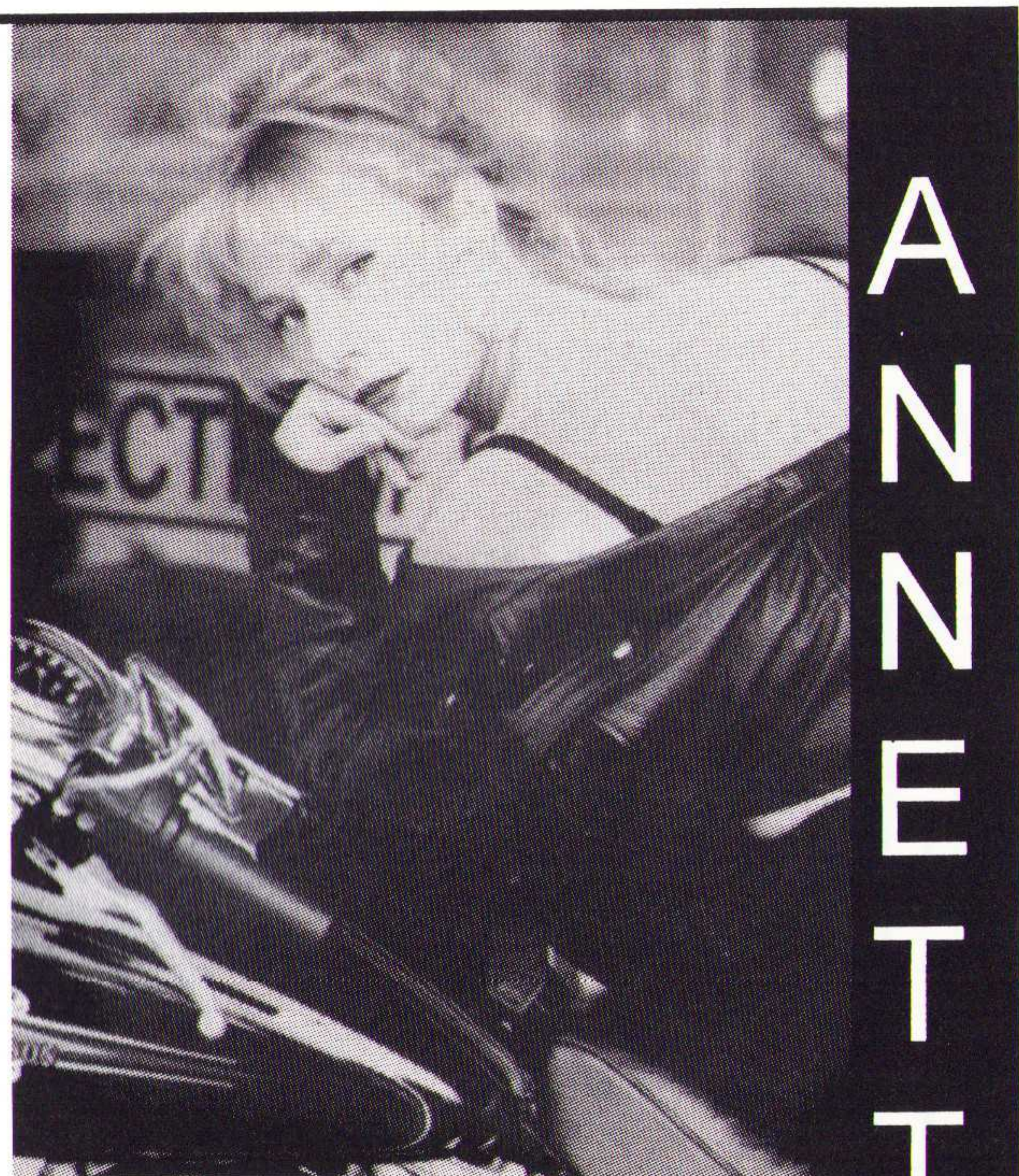
صدها مدل مختلف

با استفاده از کلاه گیس

Home Phone : (718) 997-8813

Business Phone: (516) 487-2723

Address: 441 Middle Neck Rd.

ANNETTE

گل‌های خشک دالیدا تلمدار

DALIDA'S
Dried Flowers

TEL: 516-487-4743

امروز بقایای آن بنام حرم الشریف خوانده میشود. پایه گذاری چند شهر معروف امروزی مانند بیروت، دمشق، آنتیوک و رودس بوسیله هرود کبیر بوده است و بطوریکه قبلاً "اشاره شد دو شهر با شکوه و معروف سزاریا و ساماریا در ساحل مدیترانه را هرود بنام و افتخار امپراطوران روم بنا نهاد.

هرود همواره میگفت که او نه تنها خواستار ترقی و امنیت کشور یهود میباشد بلکه با نفوذ و قدرت خود در ممالک دیگر نیز از یهودیان حمایت مینماید و با تمام قوا با دشمنان آنها مبارزه مینماید.

هرود قبل از رسیدن بمقام سلطنت با زنی بنام دوریس ازدواج نمود که از او یک پسر بنام آنتی پاتر بدنیا آمد و در مقام سلطنت چند ازدواج دیگر نمود که عبارت بودند از ماریان حشموثائی و شش همسر دیگر که جمعاً از آنها ۱۴ اولاد بوجود آمدند.

در سنین آخر عمر هرود به بیماری قلبی مبتلا شد و در این اثنا بود که مملکت به هرج و مرج و شورش هائی از طرف ملل زیر فرمان روبرو گردید و این جریانات باعث شدت بخشیدن به بیماری اش گردید و ضمن یک بحران روانی پسر بزرگ خود آنتی پاتر را بقتل رسانید و سپس در صدد خودکشی برآمد که از آن جلوگیری شد ولیکن طول نکشید که بیماری قلبی او را از پای درآورد و در سال چهارم قبل از میلاد به زندگی اش خاتمه بخشید. وصیت او مبنی بر این بود که کشورهای تحت فرمان او بین پسران او بدین شرح تقسیم شود: آرچلاوس پادشاه یهودیه و ساماریا بشود. فیلیپ و آنتی پاس مشترکاً حکومت بقیه نقاط را در دست بگیرند. و برای این وصیت نامه موافقت آگوستوس را هم بدست آورده بود.

دادگاه و کارکنان آنها بود. قسمتی جداگانه برای اجتماع مردان و زنان اسرائیل بود که برای نظاره بر جریان کار کاهنان یا داوران به آنجا می آمدند. همه جا صحبت از این بود که بناهائی که هرود در یروشالیم ساخته و کانالهای آبی که برای آب رسانی به نقاط مرکزی بوجود آورده شهر یروشالیم و سایر نقاط اطراف را قشنگ ترین نقاط دنیا نموده است، ولیکن بطوریکه گفته شد اعتبار خود را در نزد ملت یهود با گذاردن مجسمه عقاب بر سر درب ساختمان بیت همیقداش از دست داد و ملت یهود او را برای این گناه نابخشودنی مورد تنفر قرار داد.

هرود از نظر سیاست خارجی قهرمانی کبیر بود. او صلح را در منطقه بوجود آورد. بنادر کشور یهود را آباد کرد و بدینوسیله موجب تقویت روابط بازرگانی با کشورهای خارجی گردید. هرود مورد تقدیر و تحسین رومی ها حتی یهودیان خارج کشور بود که بتدریج اصول زندگی خارجی را فرا گرفته بودند. اما یهودیان داخلی او را هرود پست خطاب مینمودند زیرا اصول اخلاقی در داخل کشور یهود برخلاف اصول کشورهای روم و یونان بود. بدین طریق بهنگام فوت هرود بسال ۴ ق م، یهودیان شادی میکردند و خارجی ها تأسف میخوردند.

البته هرود برای ابقای سلطنت در خانواده خود از هیچ اقدامی فروگذار نمیکرد، اعم از شهرسازی و راه سازی و آبادانی و یا تقویت نیروی نظامی، در دروازه اورشلیم دژ مستحکم آنتونیا از ساخته های اوست که ممکن است قسمت هائی از آن هنوز هم موجود باشد و قصر باشکوهی هم برای خانواده سلطنتی ساخت که باز اطراف آن محصور از استحکامات نظامی بود و قسمتی از آنها وجود دارد. دیگر از ساختمان های موجود محوطه دادگاه بوسعت ۳۵ ایکر بوده است که

شهرهای تازه ای هم بنا نهاد ولیکن از نظر مصالح سیاسی آنها را بافتخار امپراطوران روم «سامارا» و «سزاریا» نامگذاری کرد.

هرود سعی داشت شهر یروشالیم را با ایجاد بناهای نوساز در ردیف شهرهای بزرگ جهان متمدن در بیاورد و حتی اقدام به نوسازی بیت همیقداش نمود، با این فکر که در نزد رومن ها اعتبار بیشتری از نظر مدرن کردن کشور یهود بدست بیاورد. او قسمت های باشکوهی به بیت همیقداش دوم اضافه نمود اما اشتباهی بس عظیم مرتکب شد و آن اینکه مجسمه ای بزرگ از عقاب بر درب ورودی بناهای جدید نصب نمود که این خود یک پدیده از تمدن رومن ها بشمار میرفت و عمل او در نزد بزرگان یهود و عامه ملت یهود زشت و ناپسند آمد و در یکی از شب ها عده ای جوان متمصب اجتماع نموده عقاب طلائی را پنهان کشیدند که روز بعد موجب خشم و غضب هرود گردید و فرمان داد مرتکبین را دستگیر و بقتل رسانیدند.

ساختمان بیت همیقداش هرود مدت زیادی بطول انجامید یعنی بسال ۱۹ قبل از میلاد شروع شد و بهنگام فوت هرود (۴ ق م) هنوز ناتمام بود اما قسمت های عظیمی از آن پایان یافته بود. توضیح اینکه هرود پیرامون بیت همیقداش جدید دیوار سنگی بزرگی بنا نمود و دیوار ندبه (کوتل معراوی) که هم اکنون زیارتگاه یهودیان جهان است قسمتی از دیوار مزبور میباشد. هرود برای ساختن خانه مزبور هزاران کارگر را به کار گرفته بود که در بین آنان کاهنان و علماء نظارت مینمودند. البته هرود برای شروع کار قسمتی از بیت همیقداش دوم را تخریب نمود و بجای آن بنائی مرتفع تر و بزرگتر برپا نمود. ساختمان هرود دارای قسمتهائی برای انجام وظائف کاهنان و قسمتی دیگر برای تجمع قضات

KAMBIZ ERFANIAN - TAHERI, DDS

Dental Anesthesiologist

دکتر کامبیز عرفانیان طاهری

دندانپزشک - متخصص بیهوشی

- ◀ جلوگیری از پوسیدگی دندان های اطفال
- ◀ با استفاده از "SEALANTS"
- ◀ دندانهای ثابت و متحرک
- ◀ روکش و بریج چینی (پرسن)
- ◀ معالجه دندانها بدون درد با استفاده از گاز بیحسی و تزریق داخل رگ

- ◀ دندانپزشکی اطفال و بزرگسالان
- ◀ روت کانال (معالجه ریشه دندان)
- ◀ جراحی فک و درمان بیماریهای لثه
- ◀ دندانپزشکی زیبایی و ردیف کردن دندانها
- ◀ بوسیله باندینگ و پرسن لمینیت
- ◀ کلیه خدمات با استریزه بودن کامل

قبول بیمه های دندانپزشکی و مدیکید

ADDRESS:
70-09 AUSTIN STREET
(Opposite Continental Theatre)
SUITE 201
FOREST HILLS, NY 11375

Clinical Assistant of Dental Phobia Clinic,
Mount Sinai Medical Center, New York

Answering Service: (718) 793-5352

OFFICE HOURS:
SUN: 10 am - 5 pm
MON: 9 am - 7 pm
THU: 9 am - 6 pm

TEL: (718) 793-5347

N.Y. Hilton Auto Sales Inc.

اطلاعیه نیویورک هیلتون اتو سلز

باکمال خوشوقتی به استحضار همکیشان عزیز میرساند که

آقای فیروز شاهوردی برای همیشه بسرزمین مقدس مهاجرت کردند

ولی سرویس خرید انواع اتومبیل از اکشن های مختلف در روزهای عادی

همچنان ادامه دارد.

لطفاً برای اطلاعات بیشتر با تلفن های زیر با بیژن گلچه تماس حاصل فرمایید.

Bijan Golcheh
(718) 639-3500 (800) 244-4586

60-20 Northern Blvd., Woodside, NY 11377

سلطنت هرود کبیر

از: یعقوب مردخانی

شاهزاده عرب ازدواج نموده بود و هرود ثمره همین ازدواج بوده است. از سال ۶۳ قبل از میلاد که پومپی سردار رومی به اسرائیل حمله کرد آنتی پاتر از در دوستی با رومی ها درآمد و بعداً توانست کهنات بیت همیقداش را که تقریباً حکومت بر اسرائیل محسوب میشد بدست بیاورد (۴۷ ق م) پسرش هرود هم طبعاً روش پدر را فرا گرفت و از همان اوان کودکی یک رومفیل معروف از کار درآمد. ایام کودکی را گاهی در دربار جد مادری اش که سلطان قسمتی از ماوراء اردن بود بسر میبرد. در سن پانزده سالگی آنتونی شاهزاده رومی را ملاقات کرد و روابط دوستی اش با او تا پایان عمر برقرار بود. بعد از چند سال هرود از طرف دربار روم به فرماندهی گالیل منصوب شد و بالاخره بعد از ترمز متتیا حشمونائی بسال ۳۷ قبل از میلاد هرود که در آن موقع ۳۶ سال داشت پیداشاهی کل کشور یهودیه منصوب گردید و برای مدت ۳۲ سال در این سمت باقی بود.

البته هرود بعد از احراز مقام سلطنت متوجه شد که افکار عمومی موافق او نمیباشند و کماکان دوستدار خانواده حشمونائیم هستند. او برای جلب افکار عمومی ماریان نوه هیرکانوس دوم را بعقد ازدواج خود درآورد ولیکن بعد از استحکام پایه های قدرتش همسرش ماریان را بجرم توطئه برعلیه سلطنت اعدام نمود و حتی بعداً دو پسر خود را هم که از ماریان داشت و مادر و برادر او را هم در امان نگذاشت. در این اثنا کلئوپاترا ملکه مصر که از دوستان ماریان بود تدارک جنگ بر علیه هرود را میدید ولی بعد از مرگ کلئوپاترا بسال ۳۱ ق م خیال هرود از جانب مصر هم راحت شد.

هرود سعی میکرد که حمایت امپراطور روم را از دست ندهد. در عین حال به مذهب یهود هم احترام میگذاشت و هم به آبادانی کشور یهود اهتمام می ورزید. او در کشور یهود شهرهائی به سبک رومی بنام های ساماریا و سزاریا بنا نهاد که بازگوی احساسات دوستانه اش نسبت به امپراطور روم باشد. (شهر سزاریا در نیمه دوم قرن بیستم هم اکنون سر از درون خاک بیرون آورده است که در ساحل مدیترانه واقع شده است). هرود در بیت همیقداش هم اقدامات فوق العاده همراه با نوسازی و آبادانی انجام داد و دیگر از اقدامات عمرانی او ساختن کانال های آبی بود که از نقاط مرتفع آب را به دشت های مرکزی کشور یهود برساند.

با اینهمه افکار عمومی موافق با هرود نبودند و گاهی هم توطئه برای برانداختن او می نمودند و ناراضی ها مبارزه مخفی زیرزمینی برعلیه او شروع نمودند. هرود که از این جریان آگاه گردید اقدامات

راجع به تاریخ یهود باستان بسیاری از هم شهریان و حتی سایر فارسی زبانان تا آنجا که در کتب تنخ مرقوم است خوانده و مطلع هستند. کتب تنخ هم به ماجرای حمله نبوکد نصر به یروشالیم و خرابی معبد اول خاتمه پیدا میکند و سپس در کتب عزرا و نحیمیا اشارات مختصری مبنی بر فرمان کوروش کبیر شاهنشاه پارسی نسبت به آزادی یهودیان و مراجعت به یروشالیم و تجدید بنای خانه دوم وجود دارد.

و اما برای دوره ششصد و شصت ساله بعدی یعنی تا خرابی خانه دوم هیچگونه تاریخی در دسترس فارسی زبانان نبود و اینجانب بمنظور رفع این نقیصه کوشش هائی انجام داده ام و بطور کلی این دوره ۶۶۰ ساله از قسمت های زیر تشکیل میگردد:

- ۱- دوره ۷۰ ساله بین خرابی معبد اول و بنای خانه دوم: ۵۸۶ تا ۵۱۶ ق م
 - ۲- حکومت ۲۰۰ ساله کاهنان تحت نظر دولت ایران: ۵۳۸ تا ۳۳۵
 - ۳- حکومت یونانی ها و جانشینان اسکندر کبیر: ۳۳۵ تا ۱۶۵
 - ۴- حکومت مکابی ها (حشمونائیم) و سلسله پادشاهی آنها: ۱۶۵ تا ۳۷
 - ۵- سلطنت هرود کبیر و اولاد او تا انهدام خانه دوم: ۳۷ ق م تا ۷۴ میلادی
 - ۶- ظهور یحیی تعمید دهنده و عیسی مسیح: ۳۳ تا ۳۶ میلادی
 - ۷- فاجعه مصادا و آخرین مقاومت در مقابل سپاه روم: ۷۴ میلادی
- بنده قبلاً" تاریخچه سلطنت مکابی ها را در مجله شوفار بعرض خوانندگان رسانده ام و اینک تصمیم گرفته شد قسمت دیگری منتشر شود و آن دوران هرود کبیر که یکی از پادشاهان معدودی است که کلمه کبیر را با خود یدک می کشند میباشد و به اعتقاد اینجانب اقتدار و عظمت او از دوره داوید هملخ و شلومو هملخ هم بیشتر بوده است و هر گاه توفیاتی دست بدهد قسمت های دیگری را هم بعداً منتشر خواهیم نمود.

سلسله هرودیسم - ۳۷ ق م / ۷۴ میلادی - تحت نظر دولت روم هرود کبیر: بطوریکه در پایان سلسله حشمونائیم بیان داشتیم بر اثر سرپیچی متتیا آنتیگنوس حشمونائی از دربار روم و ورود قوای رومی به پایتخت، رومی ها متتیا را از حکومت اسرائیل برکنار نموده شخصی را بنام هرود که پسر آنتی پاتر کاهن دست نشانده خودشان در بیت همیقداش بود بجای او گماشتند. آنتی پاتر مرد ثروتمند و بانفوذی در جنوب اسرائیل بود که با یک

فوق العاده ای برای نگهداری قدرت خود مینمود و با گذاردن عوامل خصوصی در بین ناراضی ها از تمام توطئه ها با خبر میشد و مرتکبین را با بیرحمی دستگیر میکرد و بدست جلاد میسپرد و از هر کجا که صدائی برمیخاست دست به کشتار و اعدام او میزد. منجمله قضات و امرائی را هم که شهرت و محبوبیت داشتند از کار برکنار مینمود و آتش نفاق بین صدوقیم و پیروشیم را دامن میزد و در یک مورد چهل نفر از بزرگان صدوقی و سپس اریستو بولوس برادر زن خود را نیز به جوخه اعدام سپرد. بدینطریق کلیه سرزمین اسرائیل را یکپارچه ترس و وحشت فرا گرفت.

و اما در دوران سلطنت هرود، تحولاتی هم در امپراطوری روم بوقوع پیوست. بعد از اینکه ژولیوس سزار امپراطور بسال ۴۴ ق م مورد سوء قصد واقع شده بقتل رسید، در دوران ۱۴ ساله بعدی برای احراز مقام جولیس سزار بین برادر زاده اش اوکتاویوس و جنرال مارک آنتونی فرمانده قوای رومی نزاع درگرفت. مدتی جنرال مارک آنتونی بکمک کلئوپاترا ملکه مصر سلطنت روم را در اختیار گرفت ولی بالاخره اوکتاویوس در جنگ نهائی پیروز شده آنتونی و کلئوپاترا را که فرار اختیار نموده بودند دستگیر و بقتل رسانید و حکومت روم را بدست گرفت. (۳۱ ق م برابر سال سوم سلطنت هرود).

در این موقع هرود خود را به روم رسانید تا مراتب ارادت خود را نسبت به امپراطور جدید تجدید نماید. در آنجا او با امپراطور و وزیر او اگوستوس ملاقات نمود و امپراطور دریافت که هرود تنها مردی است که شایستگی حکومت بر اسرائیل را دارد. هرود در آنجا قراردادهای سیاسی و اقتصادی با اوکتاویوس امپراطور و اگوستوس وزیر او منعقد نمود

و بعلاوه آنها موافقت نمودند که سرزمین های تحت حکومت هرود توسعه پیدا کند. شرق اردن و قسمت هائی از سوریه و لبنان را هم به اسرائیل ملحق نموده تحت حکومت هرود قرار دادند.

دو سال بعد یعنی ۲۹ ق م کودتائی در روم بوقوع پیوست و اوگوستوس توانست اوکتاویوس را از سلطنت خلع نموده، خود جای او را بگیرد که البته باز هم هرود در نزد اوگوستوس به عرض ارادت پرداخت و اگوستوس مطمئن گردید که کسی شایسته تراز هرود برای زمامداری کشور اسرائیل وجود ندارد و این بار قراردادهای مهم تری با هرود منعقد ساخت و حتی بهره برداری از معادن مس قبرس را هم به هرود واگذار نمود. اوگوستوس مدتی طولانی یعنی تا ۱۴ میلادی بر کشور روم سلطنت میکرد و بدین ترتیب بیشترین دوره سلطنت هرود در اسرائیل در عهد اگوستوس بوده است و دوستی و صمیمیت این دو تا پایان عمر هرود برقرار بود.

هرود با آنکه خود را یهودی میدانست و به کشور یهود عشق میورزید، سعی او بر این بود که تمدن رومی و هلنیزم (یونانی) را نیز در کشور یهود معمول سازد و بهمین منظور هرود همیشه سعی میکرد که زیبایی فرهنگ یونانی را به اسرائیل ها بقبولاند و از طرفی روش کشورداری را از رومی ها فرا گرفته و بر آن بود که آن روش ها را در کشور یهود پیاده کند. در عهد هرود حکومت تحت نفوذ ثروتمندان و رومن ها و یونانی ها می چرخید و از حکومت مردم بر مردم خبری نبود. بر اساس همین روش ها هرود آملی تأثیر بنا میکرد، میدان مسابقات میساخت و حتی مبالغ زیادی برای شرکت در بازی های المپیک قدیم خرج میکرد. البته با استعداد و قدرت نوسازی خود

Edmond Hakimian, P.E.

Consulting Engineer

Building Department
Consultation and
Violation Removals
in N.Y.C. & L.I.

✕ Complete Plans and Filings for
New Buildings and Renovations

✕ Design-Build Services Available

(718) 458-5210

63-48 Alderton Street, Rego Park, N.Y. 11374

مهندس ادموند حکیمیان

مشاور در امور شهرداری

کسب هرگونه اجازه ساختمانی
در نیویورک سیتی یا لاتگ آیلند
ورفع تخلفات
در مورد کارهای انجام شده

✕ طرح کامل نقشه برای تغییرات ساختمانی،
خانه های مسکونی و ساختمانهای جدید

✕ کلیه خدمات ساختمانی در صورت تقاضا

میراث یهودیان «موزس ویل»

اقتباس و ترجمه از نیویورک تایمز: بهناز دیلمانیان

در شهرک زراعتی دور افتاده «مُوزس ویل» (Moisés Ville) در آرژانتین با ۲۰۰۰ جمعیت، چهار کنیسا وجود دارد؛ نانوائی شهر شیرینی و نان شباتی (خالا) میفروشد، بیشتر ساختمان‌ها بر سر دره‌هایشان حروف عبری و ستاره داود نقش بسته است و کودکانی که در خیابان بازی میکنند هنگام محاوره از کلمات «ییدیش» استفاده میکنند؛ در حالیکه اکنون در این شهرک کوچک کشاورزی که بوسیله یهودیان متواری از آزارها و قتل عام‌های کشورهای اروپایی بوجود آمده است، تنها ۳۰۰ یهودی زندگی میکنند.

زمانی یهودیان ۹۰ درصد جمعیت شهر «موزس ویل» را تشکیل میدادند ولی اکنون این رقم به ۱۵ درصد تقلیل یافته و سرعت رو به کاهش است. بیشتر این یهودیان سالها قبل، این جلگه سرسبز را رها کرده و بدنبال ثروت و تحصیلات بهتر به شهرهای بزرگ آرژانتین روی آورده اند.

رئیس موزه شهر معتقد است که این شهر یکی از نادرترین نقاط دنیا میباشد که با در نظر گرفتن جمعیت یهودی آن که در اقلیت میباشد، فرهنگ یهودی در آنجا غالب است. او اضافه میکند: «به هر ناحیه موزس ویل که بروید، کاملاً» مشهود است که ساکنین اولیه اینجا چه کسانی بوده اند.»

موزس ویل که در ایالت حاصلخیز «سانتافه» واقع شده است، محل تولد و رشد یک نژاد از «کابوی»‌های آرژانتینی بود: یهودیان برجسته و با استعدادی که با معرفی محصولات جدید برای اولین بار سیستم مزارع اشتراکی را بوجود آوردند.

این کابوی‌های یهودی مهاجر، اسب سواری، گله داری و شکار را فرا گرفتند و خود را در مقابل عناصر محیط محافظت نمودند. آنان همچنین از سنت‌های خود حراست نموده، چندین کنیسا، کتابخانه، خانه‌های فرهنگی شامل تماشاخانه‌هایی به زبان «ییدیش» بنا کردند که در آنجا گروه‌های مختلف از اروپا و آرژانتین برنامه اجرا میکردند.

امروزه تعداد آن کابوی‌های یهودی که در این چراگاه‌ها سواری میکنند بسیار کم میباشد

تصویری از یک کابوی یهودی مهاجر

جدید خود را «شهر موزس» (موسی) نام نهادند.

هنگامیکه کابوی‌ها به این پناهندگان می‌آموختند که چگونه در این جنگل‌ها زندگی و امرار معاش کنند و چطور از زمین محصول بگیرند، این مهاجرین روسی با عقاید پیشرفته سوسیالیستی، به نوبه خود محصولات تازه مانند برنج و گل آفتاب‌گردان و همچنین نظریه مزارع اشتراکی را به آنان معرفی کردند. البته این مزارع اشتراکی با کیبوتص‌های اسرائیل متفاوت است زیرا اینجا مردم درآمد محصولات خود را بصورت سهم‌های متساوی شریک نمیشدند. این یهودیان با منافع خود دانه و وسایل کار می‌خردند و محصولات و گله‌های خود را می‌فروختند و هر شخصی به تناسب محصول خود استفاده میبرد.

مزارع اشتراکی موزس ویل توجه جوامع اطراف را جلب نمود. در موزه این شهر نامه‌های رسیده از شهرهای اطراف که جویای اطلاعات راجع به مزارع اشتراکی بودند به معرض نمایش گذاشته شده است.

امروزه در بوئنوس آیرس مرکز آرژانتین نزدیک به ۳۰۰,۰۰۰ نفر یهودی زندگی میکنند

که در میان کشورهای آمریکای لاتین از نظر جمعیت مقام اول را دارا میباشد. در سالهای اخیر پس از بمب‌گذاری سفارت اسرائیل و مرکز فرهنگی یهودیان در آرژانتین، یهودیان سالانه برای زیارت و زنده نگاهداشتن میراث و ریشه‌های خود به موزس ویل سفر میکنند. آنها اعتقاد دارند که این سفرها مثل زیارت کشور اسرائیل است البته بسیار کم‌خرج‌تر و نزدیک‌تر! آنها معتقدند که در این شهر دوباره «احیاء» میشوند و مطمئناً بار دیگر نیز به آنجا باز خواهند گشت. در مقایسه با شهرهای بزرگ آرژانتین در موزس ویل هیچ اثری از تحریکات آنتی سمیتیزم وجود ندارد بنابراین یهودیان آنجا بیشتر آرامش خاطر دارند. آنها بهبودی خود را در این شهر می‌بینند زیرا معتقدند که مانند گنجینه‌ای که روزی گشوده شود، گوشه‌ای از متعلقات روحی هر شخص در این شهر میباشد و ثروت معنوی آن هیچ انتهایی ندارد.

اما همچنانکه جمعیت یهودی موزس ویل رو به نقصان است نگرانی‌های بسیاری وجود

دارد که نتوان میراث‌ها و سنت‌های یهودیان را حفظ نمود. «دکتر جوان کازناییتس» میگوید: «اغلب یهودیان بالای سن ۵۰ میباشند و فقط در هر سه یا چهار ماه یک فرزند یهودی در این شهر متولد میشود. به اینصورت آمار به نفع ما نیستند.»

در حقیقت فقط در یکی از چهار کنیسای شهر مینیان میشوند که آنهم برای سالیان متداری ربای تمام وقت در استخدام نداشته است. تفیلاهای هفتگی بعلت نبودن تعداد کافی نمازگزاران، اغلب به تعویق می‌افتد. در گورستان شهر که بنا به اعتقادات یهودیان با سر باز و بدون سرپوش نمیتوان وارد آنجا شد، تنها ۵۰۰۰ مقبره وجود دارد.

محصلین آموزشگاه یهودی این شهر میگویند با اینکه بسیار مفتخرند که در اولین مرکز یهودی آرژانتین تحصیل میکنند ولی بی‌صبرانه منتظرند فارغ‌التحصیل شده و برای تحصیلات عالیه به شهرهای بزرگ‌تر بروند. آنها میگویند: «در تمام طول عمرمان به ما گفته اند که تحصیل بسیار مهم است و ما باید

حرفه‌های مختلف را بیاموزیم، حال این شهر کوچک چه امکاناتی را برای ما میتواند فراهم نماید؟!»

خانم «فنی ترومر» یک شهروند ۹۲ ساله شهر موزس ویل بخاطر دارد که زمانی تمام شهرهای آرژانتین «صد در صد عاری از آنتی سمیتیزم» بود؛ اگر چه اکنون در اغلب شهرهای آرژانتین این احساسات مشاهده میشود. او اضافه میکند: «چه احساس و تجربه دلپذیری بود که در جامعه‌ای رشد کردیم که همه کس یهودی بود، دکترها، وکیل‌ها، شهردار، و هیچکس به علت متفاوت بودن، به ما به دیده تحقیر نگاه نمیکرد. موزس ویل یکی از اماکن بسیار مهم برای ما یهودیان آرژانتین میباشد و ما باید در حفظ آن تمام سعی خود را بنمائیم زیرا این تنها شهری است که تماماً» با دستهای یهودیان ساخته شده است.»

Exceptional Home

Wonderful, large Tudor home - on 2+ park acres which include marble coped swimming pool and spa, stocked pond, Har-Tru tennis court and vegetable gardens. Choice area within King's Point. Water views with direct access to water. 5/6 Bedrooms, 7 Bathrooms, maid's room, separate apartment over garage. Perfect for large family and entertaining. Asking \$3.2 million

Call: Dr. Anita Borg

at: (516) 328-1333 day or night

خانه‌ای استثنائی

خانه‌ای بسیار بزرگ، سبک انگلیسی در زمینی بمساحت دو ایکر

شامل استخر، سونا، زمین تنیس و باغچه سبزیجات، برکه (پاند) طبیعی بسیار زیبا مقابل خانه

منظره آب و مشرف به دریا - ۶/۵ اطاق خواب - ۷ حمام و آپارتمان مجزا برای مستخدم بالای گاراژ

ایده آل برای فامیلهای بزرگ و پذیرایی‌های مجلل

به قیمت ۳,۲۰۰,۰۰۰ دلار بدون واسطه بفروش میرسد.

برای اطلاعات بیشتر لطفاً با خانم «دکتر بورگ» تماس حاصل فرمائید.

بنیامین نتنیاهاو

قبل از انتخابات - بعد از انتخابات!!

از: منوچهر امیدوار

از بیسمارک سیاستمدار مشهور آلمانی این سخن نقل است که گفت: در زندگی سه بار بیش از همیشه دروغ گفته میشود: بعد از شکار - در جریان جنگ و قبل از انتخابات!!

یک کاندیدای نخست وزیری پیش از انتخابات سخنان و تئوری های خود را بر شالوده فکری و سلیقه و خواست رأی دهنده بنا میکند یا بعبارت خودمانی تر «باز رأی دهنده میرقصد» ولی وقتی بر صندلی نخست وزیری قرار گرفت و طناب مسئولیت بر گلویش افتاد، موظف است نه براساس خواسته رأی دهنده و سلیقه او بلکه براساس مصالح کشور و حفظ منافع عالیه مردم بیندیشد و گام بردارد.

راز فاش شده ایست اینکه عامه مردم که اکثریت قاطع رأی دهندگانند، حرف های گنده، وعده های بزرگ، و سرسختی و غرور را دوست دارند و بویژه ملت های رنج کشیده و زخم خورده رویاهای سربلندی و اقتدار خود را بتلافی تحقیرها و شکست ها در سیمای شجاعان و غرور آفرینان با کلمات تند و لحن آتش خیز جستجو میکنند. اما همان که مظهر تمایلات و آرزوهای سرکوب شده همین عامه مردم است وقتی بر صندلی فرمانروائی جلوس کرد چاره ای ندارد جز آنکه دست سرد حقایق و واقعیت ها را بفشارد و بخاطر مصالح همان مردم پاپای امکانات موجود و شرایط گوناگون سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، جغرافیائی و غیره و غیره حرکت کند. و آقای بنیامین نتنیاهاو هم جز این نمیتواند باشد.

به رأی العین می بینیم که پیش از انتخابات، آقای نتنیاهاو ناچار بود برای بدست آوردن آراء بیشتر، تندروترین قشرهای سیاسی و مذهبی را در آغوش خویش جا بدهد و برای هر کدام دری از رضایت و امید بگشاید؛ اما امروز برای تعیین برنامه و خط مشی دولت و تقسیم وزارتخانه ها و صندلی های گوناگون حتی روی خود را برمیگرداند، کار به قهر و آشتی و بحث و جدل میکشد چون جز این راه دیگری نیست، نتنیاهاو امروز یک فرد مسئول است. مسئول در برابر امروز و فردای ملتی با قدمت هزاران ساله، مسئول در برابر یهودی و مسلمان و مسیحی و عرب و چرکس و دروزی! مسئول در برابر رهبران روحانی و استادان دانش و فن و همزمان مسئول در برابر زندانیان و بزهکاران. «بی بی» همانگونه که خود گفت: «نخست وزیر همه مردم کشورش است» آنهم یک کشور که شالوده آن بر زیربنای دموکراسی و آزادی گذاشته شده است.

اکنون که من این سطور را مینویسم تاریخ ۱۶ جون ۱۹۹۶ است، نمیدانم کی بنظر خواننده گرامی خواهد رسید، اما همین دو روز پیش بود که مقامات بلندپایه حزب لیکود بر دولت پیشین خرده گرفتند که آنها را در جریان خدمات و کمکهای یاسر عرفات و یارانش برای مبارزه با تروریسم اسلامی قرار نداده است!! و بلافاصله اعلام میکنند

که آقای نتنیاهاو پس از دیدار با ملک حسین و بیل کلینتون با یاسر عرفات ملاقات خواهد کرد!!

از سوی دیگر آقای عمرو موسی وزیر خارجه مصر در یک گفتگوی اختصاصی با خبرنگار اسرائیلی گفت آقای نتنیاهاو از زمان پیروزی در انتخابات سه بار با «محمد بسیونی» سفیر مصر در اسرائیل ملاقات کرده و توسط وی بدولت مصر پیغام داده است که به ادامه روند صلح علاقمند است.

عمرو موسی در اینجا میگوید پس از شنیدن گزارش سفیر خود در اسرائیل به او گفته است که «با صلح افلاطونی میانه ای ندارد» و سپس توضیح میدهد «صلح افلاطونی آنست که دو طرف با یکدیگر صحبت میکنند ولی هیچ کاری انجام نمیدهند ولی من میخواهم اقدامات اساسی صورت گیرد که ما را بمرکز صحنه یعنی به صلح واقعی برساند.» اما جالب ترین نکته ای که از وزیر خارجه مصر شنیده شد آنست که میگوید: «من هیچ امکانی برای جنگی تازه در منطقه نمی بینم. جنگ، چیزی متعلق به دیروز است، نه برای امروز یا فردا!!» و بالاخره نکته بسیار مهم دیگری وجود دارد که مطلقاً از آن نمیتوان گذشت و بویژه بنیامین نتنیاهاو با دید وسیع و چشم انداز جهانی نمیتواند آنرا نادیده بگیرد و آن این واقعیت است که دیروز هر چه بوده در لایه های زمان دفن گردیده، امروز کشور اسرائیل بصورت نقطه پرگار منطقه ای گسترده، پرجمعیت و پرتلاش درآمده است.

اسرائیل امروز در قلب خاور میانه، از یکسو هم مرز آسیای میانه و آذربایجان و ارمنستان است و از سوی دیگر همسایه شمال آفریقا؛ یک پایش در باب المندب است و پای دیگرش در بحر عمان و تنگه هرمز! در جشن های ملی کنسول ها و کاردارها و رؤسای دفاتر سیاسی و بازگانی عرب و مسلمان از ترکیه و اردن و مصر و مراکش و تونس گرفته تا نمایندگان یاسر عرفات و عمان و امیرنشین های خلیج فارس تا جمهوری های شوروی سابق و کشورهای مثل تاجیکستان و قرقیزستان و قزاقستان یکی پس از دیگری دست رئیس جمهور را میفشارند و با

نخست وزیر خلوت میکنند.

تردید نیست که در نیمه سال ۱۹۹۶ و آستانه قرن بیست و یکم نمیتوان اسرائیل را بسالهای ۱۹۵۰ باز گرداند و راههای پیموده را عقب گرد کرد. و اگر بیاد آوریم که نخستین صلح اسرائیل و اعراب یعنی صلح دشوار با مصر در دولت لیکود برهبری زنده نام منحم بگین و با همراهی بزرگانی چون شادروان موشه دیان و پرنسنت عزرا وایزمن رئیس جمهور فعلی اسرائیل صورت گرفت و نیز کنفرانس بارسلون که در آن نخستین سنگ بنای صلح با فلسطینی ها کار گذاشته شد با حضور نخست وزیر وقت اسحق شمیر و با شرکت آقای بنیامین نتنیاهاو نخست وزیر منتخب امروز آغاز بکار کرد، میتوان نتیجه گرفت که حزب لیکود در کار صلح بی تجربه و خام و بی گذشت نیست.

آقای بنیامین نتنیاهاو خوب میداند که اگر خون برادرش «یونی» ریشه تروریسم هوائی را سوزاند و انتبه را به قربانگاه دزدان هوائی و آدم ربایان مبدل کرد، خون دو قهرمان شهید، دو سردار بزرگ و دو فدائی نام آور عشق و همزیستی محمد انور سادات و اسحق رابین، نهال نورسته صلح را آبیاری کرده و کاخ دشمنان صلح واقعی و عادلانه را به کوخ بزدلان و خشک اندیشان که یاران و مشوقان تروریست ها و ترورهای گونه گونند مبدل ساخته است.

آقای نتنیاهاو چه قبل از انتخابات و چه پس از انتخابات، همه تارهای سیاسی خود را بر گرد صلح تنیده است؛ ولی او هم مثل عمرو موسی صلح افلاطونی نمیخواهد، در پی صلحی زنده و گرم و پویا است که همه برای موفقیت او در اینراه خطیر و دشوار دعا میکنند.

دفتر وکالت
میچر و ساورین

وکلاي امور مهاجرت، معاملات ملکی
امور تجاری و شرکت ها، وصیتنامه و ارث

ژانت ساورین و سیمور میچر

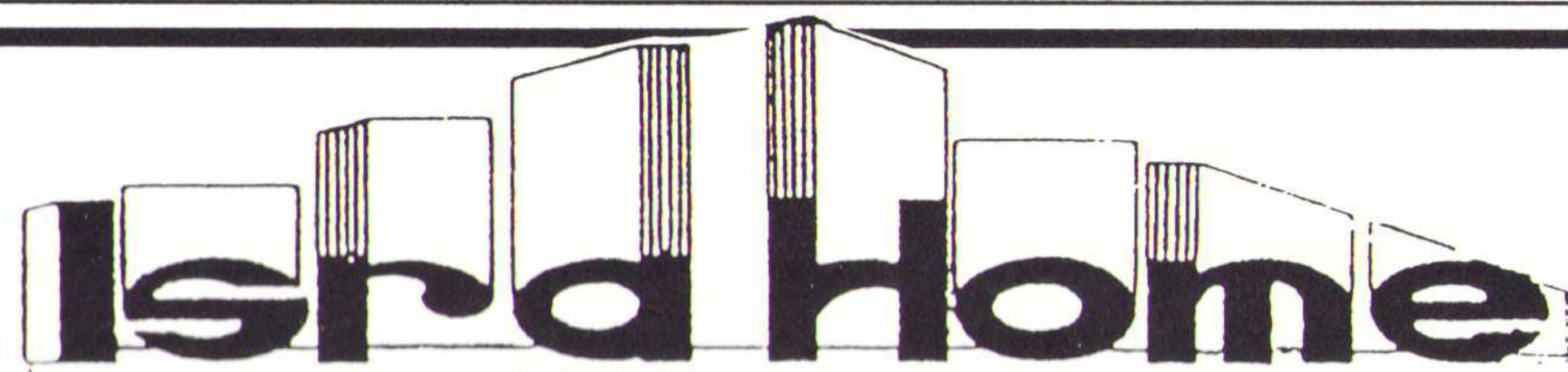
MAGIER & SAVRIN

ATTORNEYS AT LAW
JANET A. SAVRIN & SEYMOUR MAGIER
IMMIGRATION, REAL ESTATE
CORPORATIONS, WILLS

MAGIER & SAVRIN, SUITE 2407
450 SEVENTH AVENUE
NEW YORK, NY 10123

Tel: (212) 564-8525

FAX: (212) 967-0867

ישראל סוכנות לתווך נדלנים
REAL ESTATE AGENCY
80, Dizengoff Street, Tel-Aviv, Israel
Tel: 03-6295303 ,Fax: 03-5287440 ,Res: 03-6428608

THE EXPERTS IN ISRAEL

for sales, rentals and property management

APARTMENTS - LANDS - SHOPS

For more information please call us or send us a Fax.

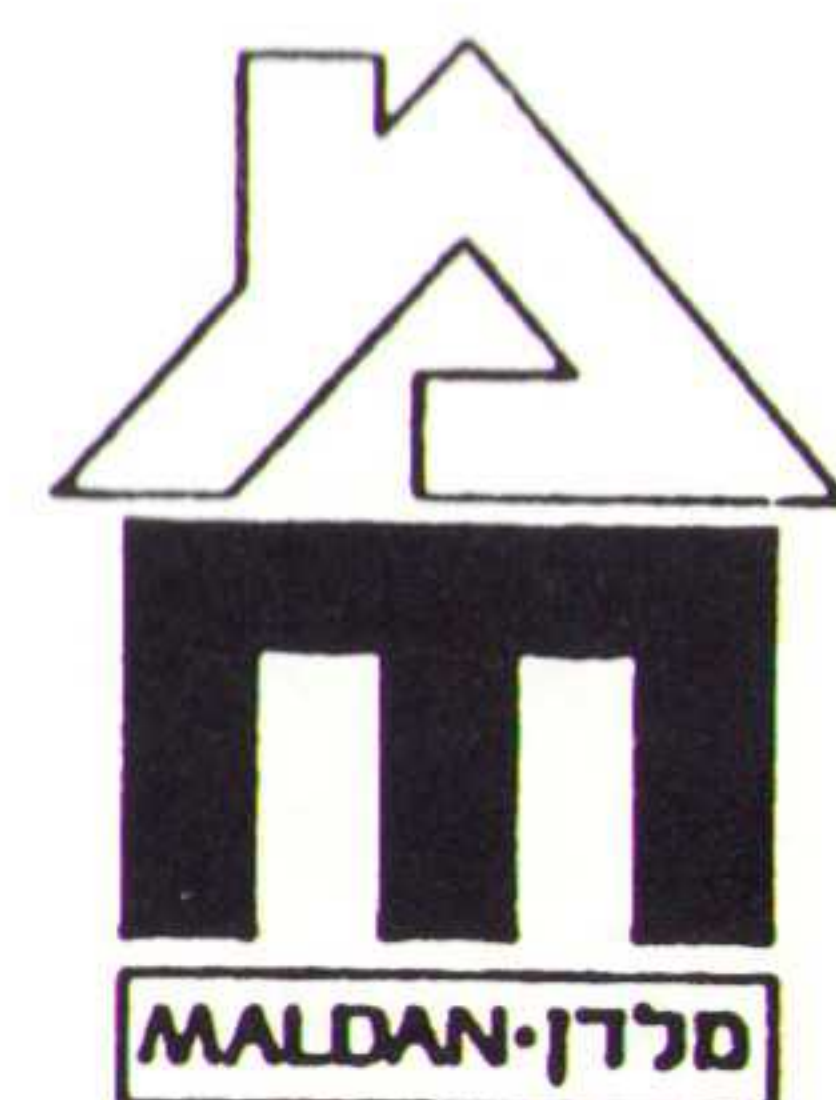
متخصصین معاملات املاک در اسرائیل

شرکت معاملات املاک ایسراهوم "ISRAHOME" با تجربه بیشتر از ۲۰ سال در اسرائیل

متخصص خرید و فروش و یا اجاره آپارتمان، ویلا، مغازه و زمین میباشد.

ما خوشحال میشویم که بتوانیم با تجربه خود که بمدت زمان بدست آورده ایم

به شما سرویس خصوصی و مطمئن بدهیم.

جک یعکوبی

Jack Yakoby
General Manager

נדלנים בישראל
PROPERTIES IN ISRAEL

چه خوشایند و چه دلپذیر است که میان دلها رابطه برقرار باشد و مردم با هم همزبان باشند و درد دل هم را بفهمند. چه توفیق بزرگی است که وقتی یک نفر زبان به صحبت می‌گشاید دیگری مطلب را تا انتها بخواند و تا آخر درک کند. اما گهگاه، وقتی خطوط ارتباطی میان دلها قدری مغشوش باشد وضعیت های ناچور پیش می آید که آخر و عاقبتش معلوم نیست.

هارون الرشید خلیفه مشهور عرب همزمان با امام جعفر صادق می زیسته است. در آن زمان امام جعفر صادق به تدریس فقه اسلامی مشغول بوده و در مکتب او شیوخ و حکمائی از قبیل شیخ بهلول درس میخوانده اند. رابطه میان هارون الرشید و امام جعفر صادق بسیار تیره بود چون امام جعفر صادق خلافت هارون الرشید را قانونی و برحق نمیدانست و بر علیه او و خلافتش تبلیغات و مبارزه میکرد. کار این تبلیغات کم کم بالا گرفت تا اینکه هارون الرشید بالاخره به ستوه آمد و تصمیم گرفت علاجی بکند؛ اما چون بعنوان خلیفه عادل و مسلمان معروف بود میبایستی از نظر حفظ ظاهر کار را بصورت قانونی و شرعی انجام میداد. از اینجهت تصمیم گرفت امام جعفر صادق را به جرم تبلیغات سوء، علیه

خلیفه اسلام محاکمه کند و شاگردان ایشان را هم بعنوان شهود این اقدامات و تبلیغات به دادگاه بکشاند.

امام و شاگردانش بزودی از این برنامه آگاه و هر یک در گوشه ای پنهان شدند تا تکلیفشان معلوم شود. شاگردان شبانه یک نفر را مأمور کردند که نزد امام برود و «استراتژی» کار را در باره محاکمه از ایشان بپرسد و سؤال کند که چکار کنند تا مجبور نشوند علیه استاد شهادت بدهند.

امام هم چون میدانست تحت نظر است و خطر دارد پیغام آور با پیغام دستگیر بشود، روی یک تکه کاغذ پیام رمز کوتاهی - بسیار مختصر و سربسته برای شاگردانش نوشت.

محتوای این پیام از اول تا آخرش این بود: «ج».

یعنی ای شاگردان من، «ج» بشوید. البته این پیغام چیزی نبود که همه کس درست بفهمد. منظورش چیست و هر یک از شاگردان باید حدس می زد که به چه ترتیب باید با «ج» شدن از حضور در دادگاه معاف شود.

اولی فکر کرد حتماً «ج» یعنی «جلای وطن» و اگر به شهر دوردستی برود شرعاً مجبور نیست در محاکمه حاضر شود و در نتیجه بار و بندیش را بست و مسافرت رفت.

دومی فکر کرد منظور از «ج»، «جیل» است یعنی باید سر به کوهستان بگذارد و از نظرها مخفی شود و همان کار را هم کرد.

شیخ بهلول معروف فکر کرد منظور از «ج» همان «جنون» است یعنی

باید خودش را به دیوانگی بزند و چون شخص دیوانه از شهادت در دادگاه معاف است، کسی نمیتواند او را به شهادت بطلبد. از اینجهت از فردای همان روز خودش را به دیوانگی زد و سوار بر چوبدستی خود در کوچه ها می تاخت و در مقابل سئوالات مردم جوابهائی میداد که معلوم نبود از عقل زیاد است یا از دیوانگی.

شاگرد دیگر فکر کرد منظور «جرح» است و خودش را مجروح کرد و الی آخر. از همین جا عبارت «جیم شدن» در زبان فارسی معمول شد یعنی بنحوی خود را گم و گور کنند و از دایره خارج شوند که کسی

سراغشان را نگیرد.

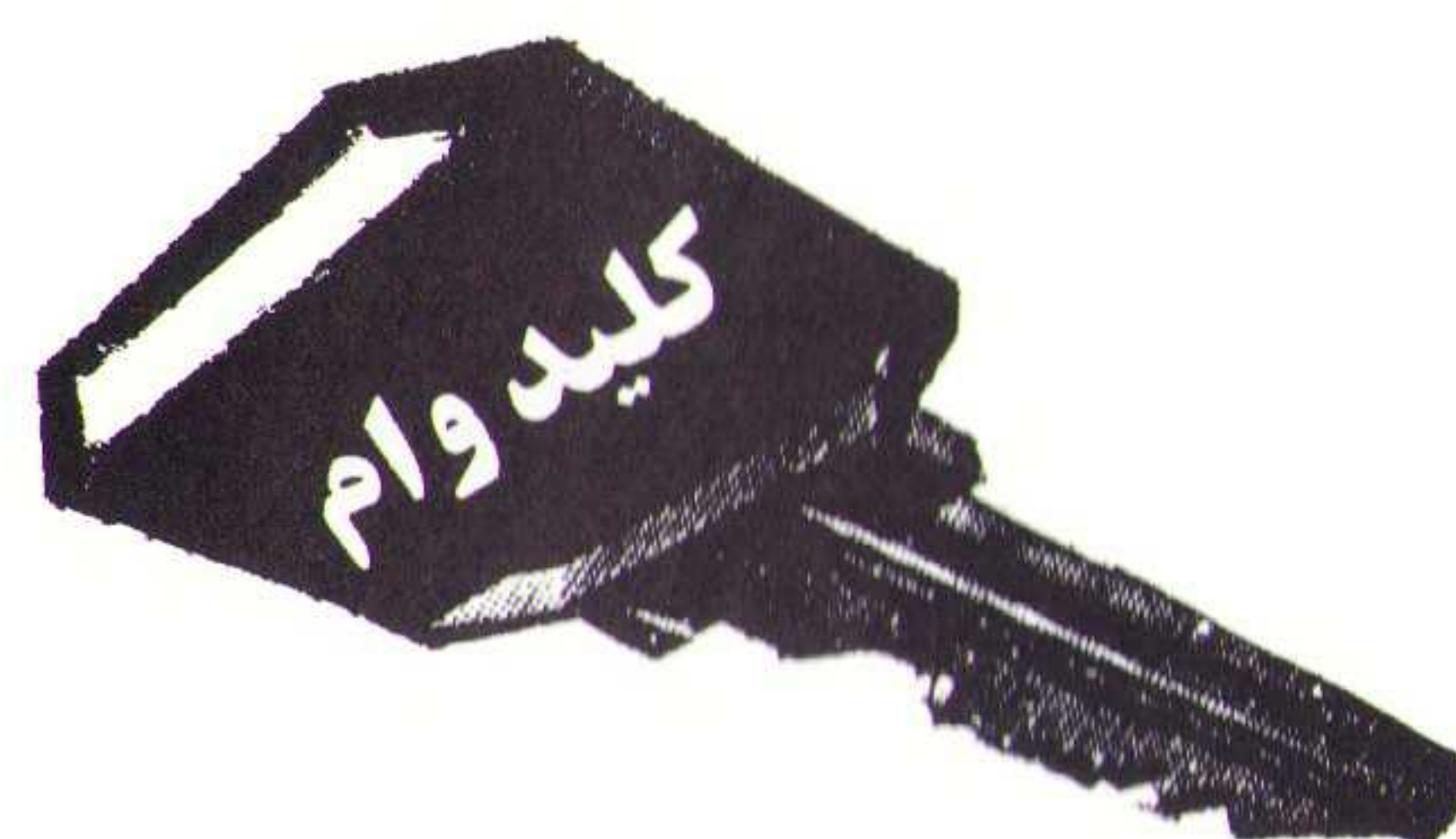
در انتخابات اخیر، انگار مردم با رأی خود حرف «ک» را برای انتخاب شدگان تجویز کردند اما مانند داستان بالا هر کس به سلیقه خودش از آن تعبیر و تفسیری کرد.

گروهی اینطور فهمیدند که جامعه «کنیسا» میخواهد و همه وقت خود را صرف همان هدف میکنند. چند نفری خودشان را «کنار» کشیدند و با وجود لیاقت و کفایت، در هیچ کاری درگیر نمیشوند. چند نفری «کمربندها را محکم کردند» و «کار» را در دست گرفتند. گروهی «کمپته» و «کنفرانس» راه انداختند. بعضی ها خودشان را گرو می‌کشند و «کما فی السابق» جواب سربالا تحویل میدهند. عده ای کار می کنند و دنبال «کردیت» آن هم هستند، چند نفری هم فقط دنبال همان «کردیت» هستند.

در امور اجتماعی ما و هر جامعه دیگر مانند داستان شاگردان امام جعفر صادق، مهم نیست کدام شخص از مطالب چه تفسیری بکند. مهم آنست که هر قدمی که برمی‌داریم صدقانه هدف نهائی را در نظر داشته باشیم. تفسیرها متفاوت است، تعبیرهای ما از امور با هم فرق میکند. هر کدام کاری دیگر از دستان بر می آید و طور دیگر از مطالب برداشت میکنیم اما مهم آنست که هر کس هر کار میکند و هر سازی می زند جزئی از این ارکستر بزرگ باشد و همان نسخه را بنوازد. وگرنه اگر مخالف بنوازد و خارج بزند کار همه را خراب کرده است و بخصوص، خودش انگشت نما خواهد بود.

ناصر شاعر

متخصص در امور وام

وام مسکن
وام شاپینگ سنتر
وام آفیس بیلدینگ
وام آپارتمان بیلدینگ
وام پروژه های ساختمانی
پول فوری (Hard Money)

از شما درخواست از ما پرداخت

ضمانت ما به شما دریافت سریع وام شماست

به اعتبار بانکی خود فکر نکنید
اعتبار شما پیش ماست.

ساعات کار: دوشنبه تا جمعه ۹ صبح تا ۶ بعد از ظهر - سه شنبه و پنجشنبه ۹ صبح تا ۹:۳۰ شب - یکشنبه ۱۱ صبح تا ۲ بعد از ظهر

(516) 829-5110

(718) 631-3700

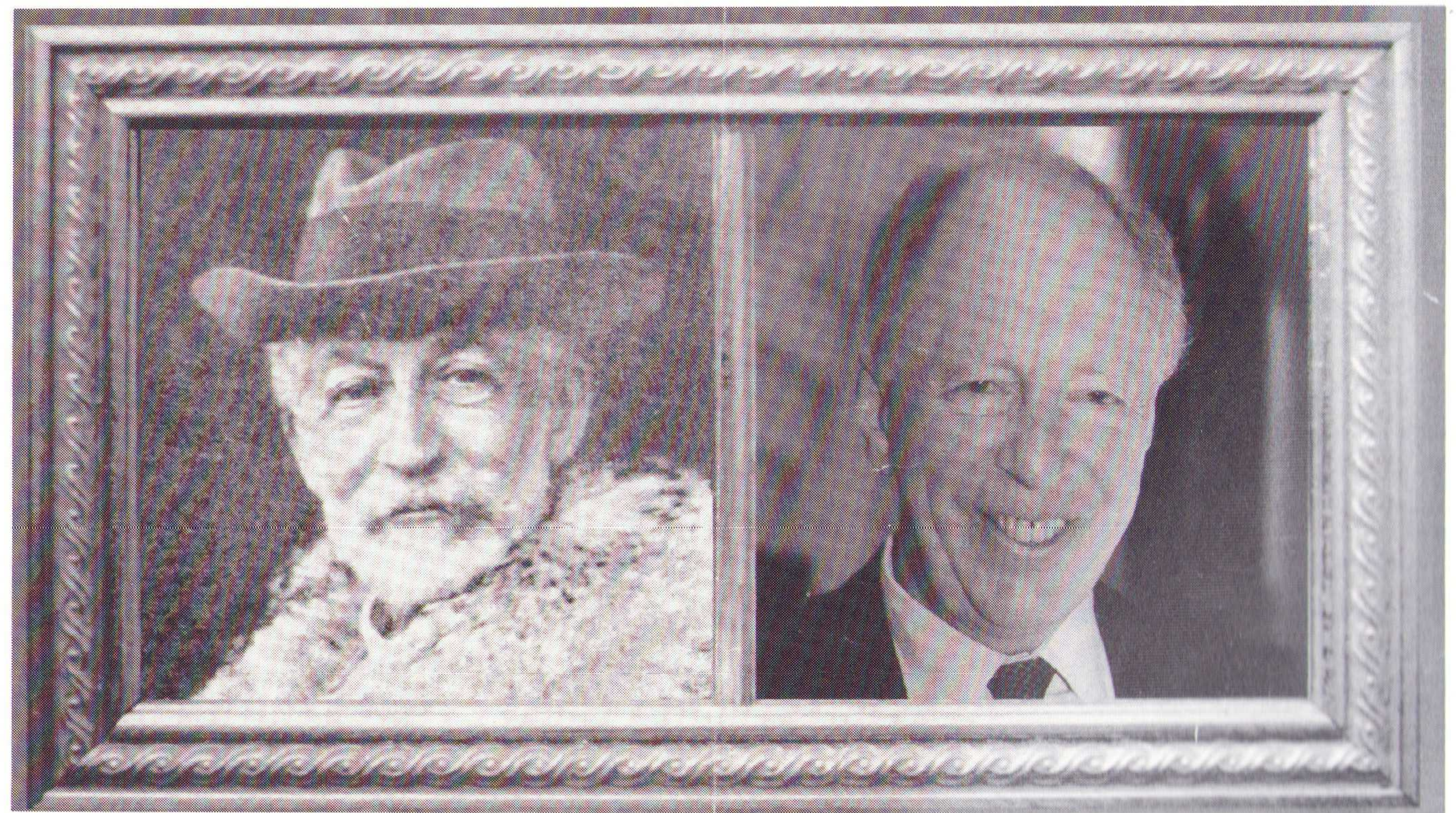

Network Lenders of America, Inc.

LIC. Mortgage Banker, NY State Banking Department
255-01 Northern Blvd., Little Neck, NY 11363

یکی از فعال ترین مهره های اقتصادی این خانواده در فرانسه اریک روچیلد در کشور فرانسه میزیسته است. معروفیت این شخص بخاطر کمک های ذییمتی است که به تأسیس آبدیهای کشاورزی برای اسکان مهاجرین یهودی در سرزمین فلسطین نموده است. تا جائیکه در تاریخ کشور اسرائیل از او بعنوان «پدر آبدیها» نام برده شده است. روچیلدها علاوه بر بانکداری در رشته های شغلی دیگر هم بسیار فعال بوده اند. در سال ۱۹۳۰ از انگور تاکستانهایی که در ناحیه «بردو» داشتند اقدام به تهیه شراب مرغوبی نمودند که تا به امروز از معروف ترین و پرفروش ترین شرابهایی دنیاست. آنها همچنین در معاملات آثار هنری و اشیاء عتیقه دست داشته اند و کلکسیون های این خانواده در دنیا کم نظیر است. در سال ۱۹۴۰ که نازیها بفرانسه راه یافتند همه جا در تعقیب روچیلدها بودند ولی آنها قبالاً بموقع خاک فرانسه را ترک کرده بودند. در زمان حکومت ویشی هم روچیلدها در خارج از فرانسه بسر میبردند ولی دوردور مراقب ثروت و مجموعه های هنری خود بودند تا اینکه بعد از جنگ آنها بفرانسه باز گشتند و دارائی خود را تصاحب کردند. بار دیگر وقتی فرانسوا میتران از حزب سوسیالیست بقدرت رسید و بانکهای خصوصی را ملی اعلام کرد، روچیلدهای بانکدار از فرانسه خارج شدند تا وقتیکه بعد از چند سال قانون عوض شد و دوباره بانکها خصوصی شد و آنها به کشور خود باز گشتند. اکنون در حکومت ژاک شیراک که همه صنایع بصورت آزاد و خصوصی اداره میشود روچیلدها بیش از پیش در کار خود موفق هستند.

روچیلدهای فرانسه در کارهای خیریه زیاد فعالیت دارند. سازمان کمک به یهودیان کم درآمد، احداث مقبره سرباز گمنام یهودی بیادبود کشته شدگان جنگ و تأسیس سازمانی مشابه U.I.A. برای کمک های بین المللی و بخصوص به کشور اسرائیل از اقدامات آنها میباشد.

لرد جیکوب روچیلد

بارون ادموند دو روچیلد ۱۸۴۵-۱۹۳۴

استفاده کنند.

* * *

در اسرائیل: در اواخر قرن نوزدهم، همزمان با پیدایش نهضت صیونیزم در اروپا و موج مهاجرت یهودیان به فلسطین آن موقع، نام روچیلد بعنوان بزرگترین پشتیبان این مهاجرین بر سر زبانها افتاد. در این زمان بوده که «بارون ادموند دو روچیلد» از فرانسه به فلسطین سفر کرد و اوضاع نابسامان آنجا را بچشم خود مشاهده کرد و بفکر افتاد که با خریدن زمین و وسائل کشاورزی، امکان ساختن آبدیهایی را برای سکونت یهودیان فراهم بیاورد. ادموند روچیلد قسمت مهمی از سهم دارائی خود را وقف این کار کرد. او بنیانگذار بیش از ۵۰ آبادی کشاورزی و صنعتی بوده است که بسیاری از آنها اکنون تبدیل به شهرهایی چون رشون لویون، پتخ تیکوا، رخووت، روش پنیا و غیره شده اند. در آن زمان بارون ادموند دو روچیلد در بین اهالی، با نام مستعار «نادیو» נאדיו یعنی نیکوکار آشنا معروف شده بود. بعدها سازمان خیریه ای بهمین نام «بنیاد نادیو» בןיית נאדיו در یروشالیم تأسیس شد که تا به امروز مشغول فعالیت است. همچنین پارک بزرگی در «زیکرون یعکو» بنام «رمت هنادیو» רמת הנדיב توسط این خانواده احداث شده است. آرامگاه بارون ادموند و چند نفر دیگر از روچیلدها در این پارک قرار دارد.

در تاریخ کشور اسرائیل نام روچیلدها در صدر داوطلبان سازندگی این کشور قرار دارد که قسمتی از خدمات آنها از این قرار است: در ۱۹۱۸ بیمارستان مجهز روچیلد در یروشالیم تأسیس شد. در ۱۹۵۶ جیمز روچیلد فرزند بارون ادموند، مبلغ ۱۶ میلیون پوند از دارائی خود را برای ساختن «کنست» کنست پارلمان اسرائیل اختصاص داد. احداث تلویزیون آموزشی اسرائیل، ایجاد دانشگاه آزاد، سیستم کتابخانه های محلی، تأسیس جنرال بانک، طرح توسعه شهر قیصریه، پشتیبانی مالی از دانشگاه عبری یروشالیم و موزه اسرائیل و همچنین ساختمان تازه دادگاه عالی اسرائیل و بسیاری اقدامات دیگر توسط این خانواده صورت گرفته است. در حال حاضر فعالیت های خیریه روچیلدها در بنیاد «نادیو» در یروشالیم متمرکز شده است. ریاست این بنیاد با خانم «بت شوع روچیلد روزبرگ» میباشد. این بانوی ۸۳ ساله تنها فرد خانواده روچیلد است که در اسرائیل اقامت گزیده است. او مؤسس دو گروه باله و رقص اسرائیلی بنام های «بت شوع» و «بت دور» میباشد. بیشتر اعضاء هیئت اجرایی «ید نادیو» از روچیلدها هستند که برجسته ترین آنها لرد جیکوب روچیلد از انگلستان میباشد. او که اکنون ۶۰ سال دارد در امور اجتماعی بسیار صاحب نظر است. وقتی از او خواسته شد عقیده اش را در باره ازدواجهای مخلوط بگوید اظهار داشت: در دنیای آزاد امروز برای فرزندان خانواده هائیکه پایه مذهبی محکمی نداشته باشند خطر ازدواج با غیر یهودی خیلی زیاد است. بنظر من اگر این خانواده ها در اسرائیل اقامت داشته باشند این خطر کمتر خواهد بود.

« ساختمان دادگاه عالی در یروشالیم که معماری بسیار جالبی دارد یکی از جاهای دیدنی اسرائیل است. همه روزه در ساعت ۱۲ ظهر توریست ها میتوانند با کمک راهنمایان انگلیسی زبان از این محل بازدید نمایند.

پایان

BEHYAR D.J. & ENTERTAINMENT

بهیار دی جی

بهترین دی جی نیویورک

با ارائه آهنگ های ایرانی، خارجی و لاتین

برای تمام مهمانی های شما

SPECIAL PACKAGES FOR:

BAR-BAT MITZVAH

D.J., M.C.,

LIGHT SHOW,

TWO DANCERS

AND

200 PARTY FAVORS

\$1,600

1800-79-DANCE

1800-793-2623

از گوشه و کنار

روچیلدهای دیروز و امروز

تهیه و تنظیم از: حشمت بصلی

مطالب این مقاله از دائرة المعارف یهود (Encyclopedia Judaica) و همچنین از نشریه اسرائیلی جرورالیم رپورت (Jerusalem Report) اقتباس شده است.

در طول دو قرن اخیر خانواده روچیلد، بانکداران ثروتمند یهودی در سراسر جهان مشهور بوده اند. از نظر ما یهودیان، این خانواده مظهر خیرخواهی و سخاوت و حامی ملت یهود و کشور اسرائیل بشمار می آیند. در حالیکه در بعضی اجتماعات، عوامل ضد یهودی با تبلیغات منفی سعی میکنند روچیلدها را سمبول توطئه بین المللی سرمایه داری یهودی قلمداد کنند.

در اواخر قرن شانزدهم یک نفر یهودی بنام «اسحق الخنان» در شهر فرانکفورت آلمان زندگی میکرد. این شخص بر سر در خانه خود یک سپر قرمز رنگ نصب کرده بود. بهمین جهت کلمه «روچیلد» (Rothschild) که بزبان آلمانی یعنی سپر قرمز، نشانی این خانه شده بود. در سال ۱۷۴۴ پسری در خانواده الخنان بدنیا آمد که نام او را «مایر امشل» (Mayer Amschel) گذاشتند. این پسر در سنین جوانی به شغل صراف و خرید و فروش سکه پرداخت و با استعداد ذاتی خود کم کم در این کار خبره شد و ثروتی بدست آورد. بعدها او با یک پرنس آلمانی بنام «ویلیام نهم» آشنائی و دوستی پیدا کرد و با همکاری او یک کاتالوگ سکه های قدیمی منتشر نمود. مایر امشل تدریجاً سرمایه اش زیاد شد. تا جائیکه به کسانیکه احتیاج به پول داشتند قرضه میداد و بهره میگرفت. این، شروع کار بانکداری این خانواده بود که حالا دیگر روچیلد نام رسمی آنها شده بود.

کسب و کار مایر امشل سرعت ترقی کرد. او پنج پسر داشت که همه با پدرشان کار میکردند. در سال ۱۷۹۶ او یکی از پسرانش را به لندن، دیگری را به پاریس، سومی را به ناپل، چهارمی را به وین فرستاد و پنجمی را نزد خود نگاه داشت. آنها پس از چندی با همکاری یکدیگر کار بانکداری اروپا را تقریباً قبضه کردند و ثروتمندترین خانواده یهودی شناخته شدند. مایر امشل که در گتوی فقیرانه فرانکفورت بزرگ شده بود با مسائل یهودیان بخوبی آشنا بود. در آن هنگام که در فرانکفورت بیش از هر نقطه دیگر اروپا ضد یهودی وجود داشت او از نفوذ خود استفاده کرده توانست برای یهودیان حقوق مساوی با دیگران را کسب کند. مایر امشل در سال ۱۸۱۲ درگذشت. آخرین وصیت او بفرزندانش این بود که همیشه با هم متحد باشند و در هر موقعیتی به ملت یهود وفادار بمانند.

فرزندان روچیلد با اینکه از نظر جغرافیائی از یکدیگر دور افتاده بودند ولی پیوسته با هم تماس خانوادگی و شغلی داشتند. آنها یهودیان ارتودوکس و سنت گرا بودند و ازدواج هاشان معمولاً در بین فامیل بود. حتی بعضی از پسران آنها با خواهرزاده و برادرزاده خود ازدواج میکردند ولی با گذشت زمان این سنت گرائی کم کم تخفیف پیدا کرد تا بجائیکه در حال حاضر چند نفر از این خانواده متأسفانه با غیر یهودی

ازدواج کرده اند. ولی خانواده روچیلد تا بحال این روش را مراعات کرده اند که همسران آنها قبل از ازدواج باید حتماً یهودی شده باشند. در اواخر قرن نوزدهم شعبه فرانکفورت بانک روچیلد برچیده شد زیرا امشل روچیلد، نوه روچیلد بزرگ از خود فرزندی نداشت که جای پدر را بگیرد. بعدها شعبه ناپل نیز بعلت ناآرامی هائی که در ایتالیا پیدا شده بود تعطیل گشت. در وین روچیلدها بسیار ترقی کرده و قدرت اقتصادی بزرگی شده بودند ولی در سال ۱۹۳۸ که نازیها بقدت رسیدند وضع یهودیان بمخاطره افتاد. روی این اصل روچیلدها دست و پای خود را جمع کرده از اتریش خارج شدند. شاخه انگلیسی و فرانسوی این خانواده تا به امروز پابرجا مانده است. آنها هنوز هم معروف ترین خانواده یهودی در دنیا هستند ولی دیگر ثروتمندترین نیستند. مجله اقتصادی «فوربز» (Forbes) مینویسد: ثروت روچیلدها اینک بعد از ثروت یهودیان دیگری از قبیل ادیسون امریکائی اسرائیلی، برانفن کاندائی امریکائی، سافرا برزیلی سوییسی و کمپانی کدوری در هنگ کنگ قرار دارد.

در انگلستان: خانواده روچیلد همواره از لحاظ اقتصادی و سیاسی نقش مهمی داشته و با مقامات بالای ملکیتی در تماس بوده اند. معروف است که ملکه ویکتوریا با این خانواده رفت و آمد میکرده است. در سال ۱۸۴۷ نتنل روچیلد بعنوان اولین فرد یهودی بنماینده پارلمان انگلیس انتخاب شد ولی چون حاضر نشد دست روی انجیل بگذارد و سوگند بخورد ورود او به پارلمان ده سال بتعویق افتاد. در سال ۱۸۷۵ بنیامین دیزرائلی، نخست وزیر وقت انگلستان برای اینکه بتواند سهام بیشتری از کانال سوئز را خریداری کند مبلغ ۴ میلیون پوند از روچیلدها قرضه اضطراری گرفت. در سال ۱۹۱۷ لرد لیونل والتر روچیلد، که یک طبیعی دان برجسته و صاحب باغ وحش خصوصی بود و در ضمن از شخصیت های مهم نهضت صیونیزم به حساب میآمد اعلامیه بالفور را که مبنی بر موافقت دولت انگلیس برای احداث خانه ملی یهود در سرزمین فلسطین بود از وزارت خارجه انگلستان دریافت کرد و به فدراسیون صیونیزم سپرد که در واقع این اولین اقدام سیاسی در راه وجود آمدن کشور اسرائیل بوده است. روچیلدهای انگلستان در امور خیریه نیز همواره پیشقدم بوده اند. آنها بنیانگذار «کنیساهای متحد» (United Synagogues) بوده اند و تا به امروز پرزیدنت این تشکیلات همیشه از خانواده روچیلد بوده است. در حال حاضر برجسته ترین عضو این خانواده در انگلستان، لرد جیکوب روچیلد، ناظر بر امور خانوادگی، اقتصادی، سیاسی و کارهای خیریه روچیلدها میباشد. لرد روچیلد با خانواده سلطنتی انگلیس رفت و آمد دارد؛ او مشاور مورد اعتماد پرنس دایانا بوده است.

خانه لرد جیکوب روچیلد در حومه لندن از زیباترین خانه های قدیمی در انگلستان میباشد. اخیراً یک روزنامه نگار از لرد جیکوب پرسید که آیا او فکر نمیکند خانواده روچیلد هم مانند بسیاری از خانواده های معروف یهودی که امروزه دیگر اثری از آنها بر جا نمانده برمرور ایام از هم پاشیده بشود؟ او در جواب گفت: نبوغ ذاتی خانواده ما در مسائل اقتصادی و عشق و علاقه مان به ملت یهود و کشور اسرائیل باعث میشود که خاندان روچیلد همیشه پابرجا بماند.

SASSAN RASTEGAR D.D.S.
Cosmetic & General Dentistry

دکتر ساسان رستگار دندانپزشک

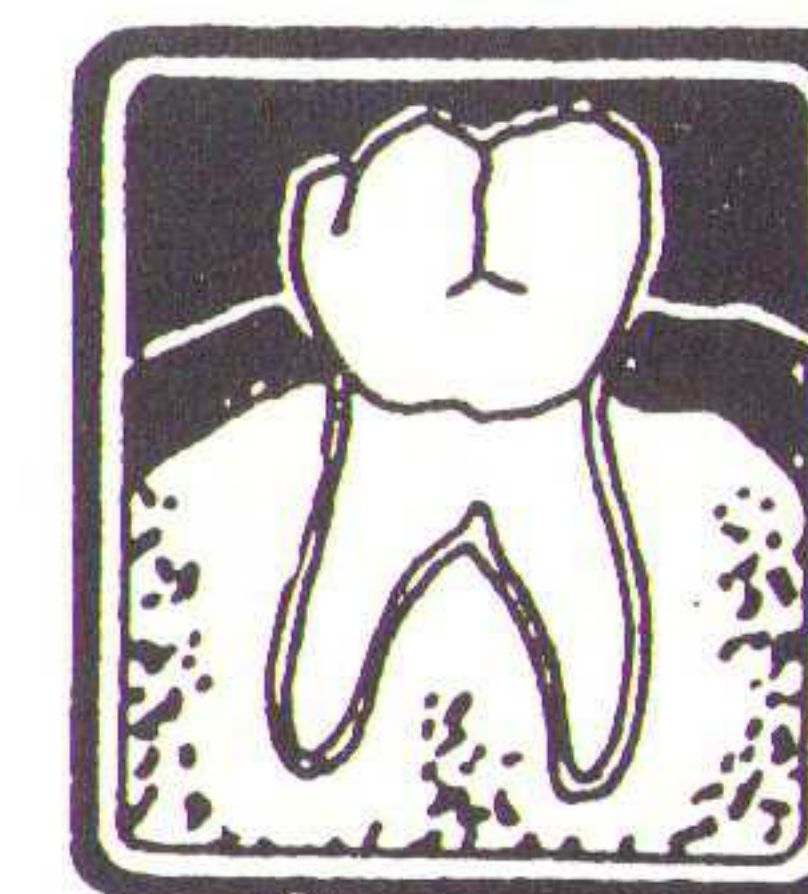
- دندانپزشکی اطفال و بزرگسالان
- جلوگیری از پوسیدگی دندانها
- پر کردن - روت کانال - باندینگ
- روکش و بریج چینی (پرسن)
- دندانهای ثابت و متحرک
- دندانهای مصنوعی کامل و پارشال
- زیبایی و ردیف کردن دندان
- با تکنیک باندینگ و پرسن لمینیت
- درمان و جلوگیری از بیماریهای لثه
- ترمیم دندانهای شکسته و تغییر رنگ داده شده
- استفاده از گاز بیحسی
- سفید کردن دندانها
- قبول اورژانس های دندانپزشکی
- گذاشتن دندان مصنوعی فوری در يك جلسه
- کلیه خدمات با استریزه بودن کامل

کاشتن دندان در فك IMPLANTS

قبول بیمه های دندانپزشکی

پذیرائی با تعیین وقت قبلی

۱-۸۰۰-۴۳۹-۴۹۴۸

منهتن

551 Fifth Ave., Suite 625
(Corner of 45th St.)
New York, NY 10176

(212) 692-9090

لانگ آیلند

11 Wooleys Lane
Suit B
Great Neck, NY 11023
(516) 829-4948

از: جیکوب اسمعیلی

با بنیامین نتنیاهاو نخست وزیر منتخب اسرائیل آشنا شویم

بنیامین نتنیاهاو اولین نخست وزیر متولد اسرائیل بعد از استقلال در بیست و یکم اکتبر ۱۹۴۹ در یروشالیم از یک خانواده آکادمیک پا بهررصه وجود گذاشت. پدرش یک مورخ در رشته یهودیت و همچنین منشی مخصوص «ژنو ژابوتینسکی» یکی از رهبران یهود و بنیانگذاران اسرائیل بود. در سن چهارده سالگی باتفاق والدین و دو برادرش یونا و ایدو در فیلادلفیا اقامت گزیدند.

در ادامه تحصیلات آکادمیک پدرش، نتنیاهاو در دبیرستان چارلتون هود در فیلادلفیا مشغول تحصیل شد و بزودی در جرگه ممتازترین شاگردان قرار گرفت.

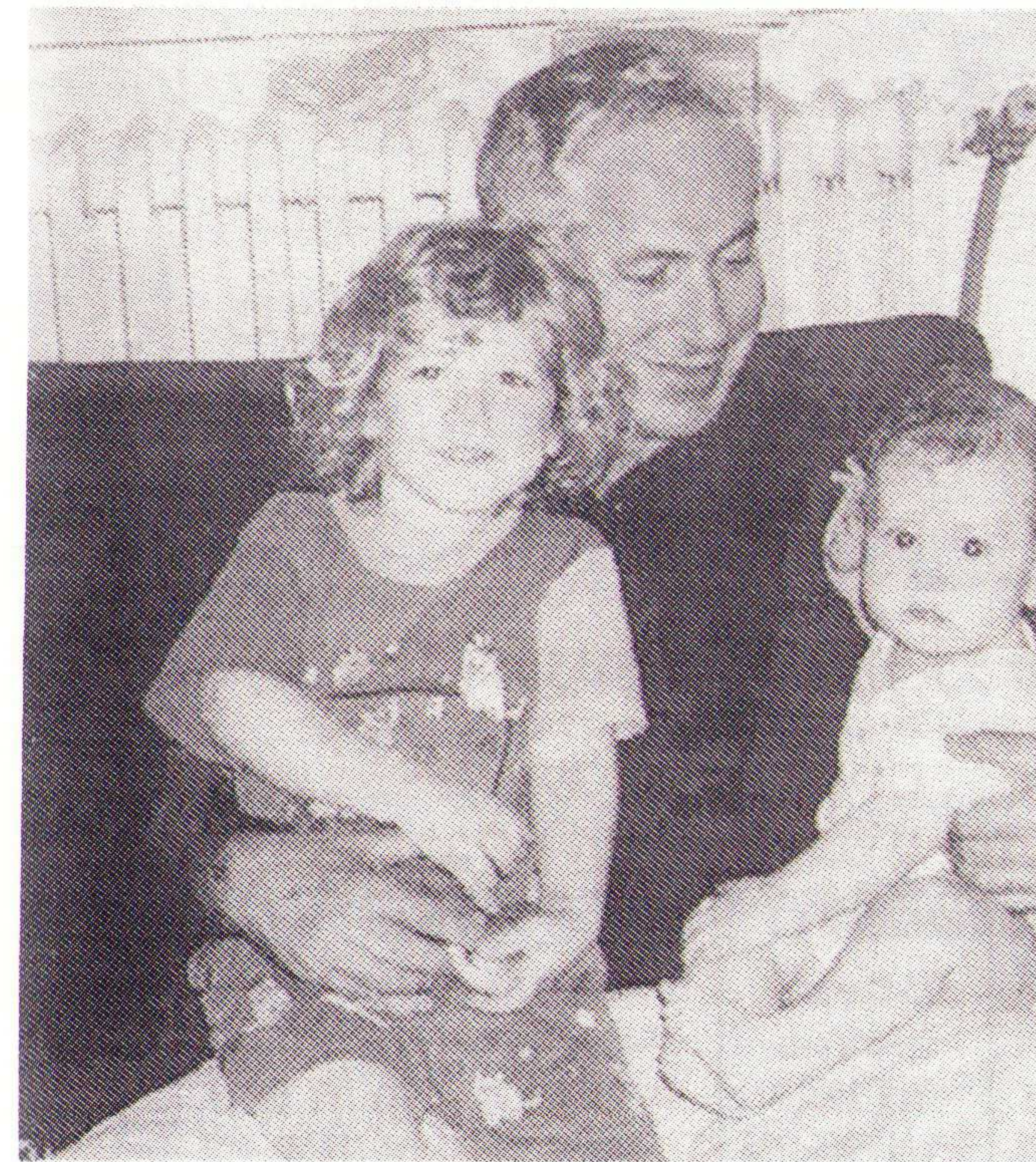
در آگوست ۱۹۶۸ بعد از اقامت چهار ساله و گذراندن تحصیلات متوسطه برای خدمت زیر پرچم وارد اسرائیل شد. در ارتش دوره افسری را با موفقیت گذراند.

در همین دوره فرماندهی چند مأموریت جنگی را بهعهده گرفت و همچنین تحت رهبری «ایهود برک» (رئیس ستاد و بعد وزیر خارجه زمان شیمعون پرس) حمله به فرودگاه بیروت و آزاد کردن هواپیمای سابقا از خود شهادت زیاد نشان داد. بعد از پنج سال خدمت ارتش در سال ۱۹۷۳ با درجه سرگردی خدمت نظام را خاتمه داد و بلافاصله به آمریکا برگشته و در کالج M.I.T. در رشته مدیریت اقتصادی و آرشیکتک ثبت نام کرد. مدت کمی بعد از شروع تحصیلات با درگیری جنگ یوم کیپور به اسرائیل برگشته و در جبهه جنوب با مصر و بعد در جبهه سوریه با رشادت و کاردانی جنگید.

بعد از جنگ یوم کیپور مجدداً به آمریکا برگشته و از دانشگاه M.I.T. فارغ التحصیل شد و در ادامه تحصیلات در دانشگاه هاروارد موفق به اخذ فوق لیسانس در رشته علوم سیاسی و اقتصاد شد. با زن اولش میریام ازدواج کرده و صاحب دختری بنام «نوعا» شدند که امروز ۱۸ ساله است. در خاتمه تحصیلات در یک شرکت تجارتي در سمت مشاور اقتصادی مشغول کار شد. با کشته شدن برادر بزرگش یونا در ماجرای ربوده شدن هواپیمای ارفرانس به فرودگاه انتبه، تحول بزرگی در زندگی وی بوقوع پیوست که در خاتمه منجر به انتخاب وی به سمت نخست وزیر اسرائیل شد.

ابتدا نتنیاهاو علاقه ای به امور سیاسی نداشت و بیشتر وقت او صرف مسائل اقتصادی بود ولی با کشته شدن برادرش یونا به اسرائیل برگشته و بنیادی بنام (یونا، مبارزه با ترور) را تأسیس کرد و در یروشالیم بزرگترین کنفرانس مبارزه با ترور را تشکیل داده که جزو شرکت کنندگان آن نام جرج بوش که بعداً رئیس جمهور آمریکا شد بچشم میخورد.

در سال ۱۹۸۱ بعد از جدا شدن از همسر اولش با خانم فلایر که از پدر یهودی و از مادر مسیحی بود ازدواج کرد (خانم فلایر به دین یهود گروید). در سال ۸۲ موشه آرنس، وزیر کابینه لیکود که از فعالیت

بنیامین نتنیاهاو باتفاق دو فرزندش یاعیر و آوئر

نامبرده در زمینه مبارزه با ترور آگاه بود به وی پستی در سفارت اسرائیل در واشنگتن واگذار نمود. وی با نشان دادن لیاقت و کاردانی بلافاصله به سمت نماینده اسرائیل در سازمان ملل ارتقاء یافت و طبق گزارش صاحب نظران سیاسی نتنیاهاو یکی از موفق ترین و مبرزترین نمایندگان اسرائیل در سازمان ملل بود.

در سال ۸۷ بعد از خاتمه مأموریتش در سازمان ملل بطور جدی فعالیت حزبی خود را در لیکود آغاز کرده و در سن سی و نه سالگی به سمت معاونت وزارت خارجه انتخاب گردید و همزمان با این تحولات از زن دومش جدا شد.

از جمله مأموریت های مهم وی قرار گرفتن در رأس هیئت نمایندگی صلح در کنفرانس مادرید بود و در همین سمت تا انتخاب شدن حزب مخالف معراخ (کارگر) انجام وظیفه کرد.

بعد از برکنار شدن حزب لیکود در انتخابات داخلی حزب شرکت کرده و جزو ده نفر اول قرار گرفت. در همان موقع صاحب نظران سیاسی برای وی آتیه درخشانی پیش بینی کردند. در سال ۹۲ خود را برای رهبری حزب لیکود کاندید کرده و با پشتکار و لیاقت موفق شد رهبری حزب لیکود را بدست گیرد.

در چهار سال گذشته نتنیاهاو موفق گردید تمام احزاب دست راستی را با هم متحد کرده و جناح های مختلف حزب لیکود را متشکل و هم آهنگ کند و در خاتمه در سن چهل و هفت سالگی به سمت نخست وزیری اسرائیل انتخاب گردید.

بنیامین نتنیاهاو پنج سال قبل در زمانیکه معاون وزارت خارجه بود در یکی از پروازهای که بطرف اسرائیل داشت با دوشیزه سارا بن ارضی دانشجوی رشته روانشناسی که بطور موقت مهماندار هواپیما بود آشنا گردیده و این آشنائی منجر به ازدواج شد و ثمره این ازدواج دو پسر بنام یاعیر چهار ساله و آوئر یک ساله و نیم میباشد.

یروشالیم در مقام پنجم

اسرائیل از نظر برگزار نمودن کنفرانس های بین المللی مابین هشتاد و پنج کشور مرقی دنیا مقام چهاردهم را دارا میباشد و یروشالیم در همین زمینه در رده پنجم قرار دارد. این موفقیت بی نظیری است و نشان دهنده آن است که اسرائیل بخصوص یروشالیم از یک پرستیژ خاصی در دنیا برخوردار است.

بررسی هائی که بعمل آمده مبنی بر آن است که لیاقت و کاردانی و تکنیک پیشرفته برگزارکنندگان کنفرانس عامل اصلی این موفقیت میباشد.

طبق همین بررسی در سال ۱۹۹۵ در یروشالیم یکصد و بیست و هشت کنفرانس مختلف با شرکت بیش از پنجاه هزار نفر از شخصیت های مهم اقتصادی علمی و سیاسی و فرهنگی دنیا برگزار شده که یک موقعیت بسیار با ارزش برای اسرائیل است.

رکورد صادرات گل در عرض ده روز

بمناسبت روز مادر اسرائیل موفق شد ظرف ده روز پنجاه میلیون شاخه گل به امریکای شمالی و اروپا صادر کرده و رکورد تازه ای بجا بگذارد.

برای تحویل دادن گلها در موعد مقرر اسرائیل ناگزیر گردید سی و پنج هواپیمای باری از شرکت های مختلف اجاره نماید. مدیر عامل سندیکای صادر کنندگان گل آقای سیتون اعلام نمود طبق سفارشات که رسیده امیدوار است ظرف سال جاری ۱/۴ بیلیون گل به ارزش پانصد و چهل میلیون دلار صادر شود.

כס"ד

ELITE REAL ESTATE

AND TRUST COMPANY

5 Biltmore Street (near Kikar HaMedina), Tel-Aviv, Israel

Tel: 03-5440204 Fax: 03-5445853 Res: 09-587343

FOR SUPERIOR SERVICE IN ISRAEL

For Sales, Rentals and Property Management

Apartment - Villas - Land - Shops

For personalized and discreet service please contact us by phone or fax.

بنگاه معاملات ملکی الیت

متخصص در خرید و فروش و اجاره آپارتمان، ویلا، مغازه و زمین

We are also experienced builders.

We Specialize in Buildings:

✓ Exclusive Villas

✓ Luxury Apartment Buildings By Contract

ما در ساختمان، ویلا و آپارتمان سازی

و معماری تجربه فراوان داریم.

Directors: Amiram Yacoby & Marie Yacoby

بنگاه معاملات ملکی "الیت" با تجربه چندین ساله، یکی از پر فروش ترین، بهترین و قویترین دفاتر معاملات املاک در اسرائیل میباشد و سریعترین و مطمئن ترین سرویس را در سراسر اسرائیل مخصوصاً در تل آویو و هرتصلیا پتواخ در اختیار شما قرار میدهد.

امیرام و ماری یاکوبی

گریت نک رویا کاشر پیتزا

Great Neck Kosher Pizza

Under the Supervision of Kof-K

Free Delivery To:

Great Neck, Roslyn

Manhasset, Port Washington

تحويل مجاني به:

گریت نک، رازلین،

منهست و پورت واشگتن

Parks and Swimming Pools

پارکها و استخرها

516-829-2660

1-800-301-4821

770 Middle Neck Rd., (The Courtyard), Great Neck, NY

poggen
pohl

When nothing else will do... Poggenpohl.

DASA, INC.

Dariush Saidi

○ European Kitchen Cabinets

○ Design and Installation

○ Authorized Corian Fabricator

آخرین مدل آشپزخانه و حمام «پاگن پال» ساخت آلمان
زیر نظر بهترین طراحان با رویه کورین (Corian) و سنگ خارا (Granite)
لطفاً با آقای داریوش سعیدی و تلفن های زیر تماس حاصل فرمائید:

● (201) 812-8900 ● (201) 573-8388

● 3 Gary Court ● Park Ridge, New Jersey 07656

● 145 Route 46 West ● Suite 200 Wayne, New Jersey 07470

انتخابات وید مرکزی میلان (نوعم)
انتخابات وید مرکزی میلان (نوعم) اخیراً
انجام شد و اعضای انجمن نوعم به قرار زیر
انتخاب شدند:

آقای منوچهر کاشانیان، پرزیدنت

آقای رحیم زبولانی، معاون پرزیدنت

آقای روبرت گرجیان، حسابدار

آقای ایزاک صیونی، خزانه دار

آقای نوریئل بصلی

آقای شموئل سیانس

آقای یهودا نوریتلی

آقای دانی لولونی

آقای بهزاد دیلمانی

انتخاب این افراد را به انجمن نوعم تبریک
گفته و برای ایشان آرزوی سلامتی و موفقیت
مینمائیم.

مجلس شام افتخاری در میلان برای
خانه سالمندان

نامه ای از وید نوعم میلان به مجله مگیلا
رسیده که در زیر عیناً چاپ مینمائیم:

بانوان میلان که همیشه در انجام کارهای مفید

اجتماعی پیشقدم میباشند مجلس شام افتخاری
مفصلی در محل کلوب نوعم به افتخار خانه
سالمندان هرترتلیا ترتیب داده و از کلیه
جماعت دعوت نمودند که در این مجلس و
همنشینی شرکت نمایند.

در آن شب کمیسیون خانه سالمندان
توضیحات کاملی از وضعیت و جریانات
جاری پیرخانه را باطلاع حاضرین رسانیدند و
اطلاع دادند که بحمدالله کلیه قروض پیرخانه
بجز حدود پنج درصد آن که از بانک قرضه
گرفته شده پرداخت شده است و از جماعت
محترم تقاضا نمودند که آخرین کمک خود را
بنمایند که ما هم بنوبه خود آخرین سهم خود
را بپردازیم تا بخواست پروردگار بدینوسیله
آخرین قرض خانه سالمندان هم پرداخت شود
تا پیرخانه مجبور نباشد که بابت آن قرض به
بانک نزول بپردازد.

ضمناً توضیح دادند که تا کنون ۱۰۸ تخت از
۱۴۰ تخت پر شده است و پیرخانه کاملاً
دخل و خرجش برابری مینماید و منبع
هیچگونه کسری در بودجه بوجود نخواهد آمد
و کوشش میشود که کلیه ۱۴۰ تخت آن پر
شود و در آن صورت پیرخانه درآمد قابلی هم

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت بر میتصوای:

ایتان، پسر میترا و خسرو حکیمی

جیسون، پسر مالیندا و هرمز حکیمی

روبن، پسر اوپوا و رافائل بن یهودا (میلان)

ناتانل، پسر ریمونا و افرائیم یعقوبی

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت نامزدی:

سندی قصابیان و ریموند مردخانی

لیلی آقاچان اف و ایوان کاشانیان

مونیکا لیویان و آندره حکیمیان

ربکا دیلمانیان و رامبد حکیمیان

آرزو حریری و مهران حکیمیان

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت ازدواج:

النا و دانی لایان

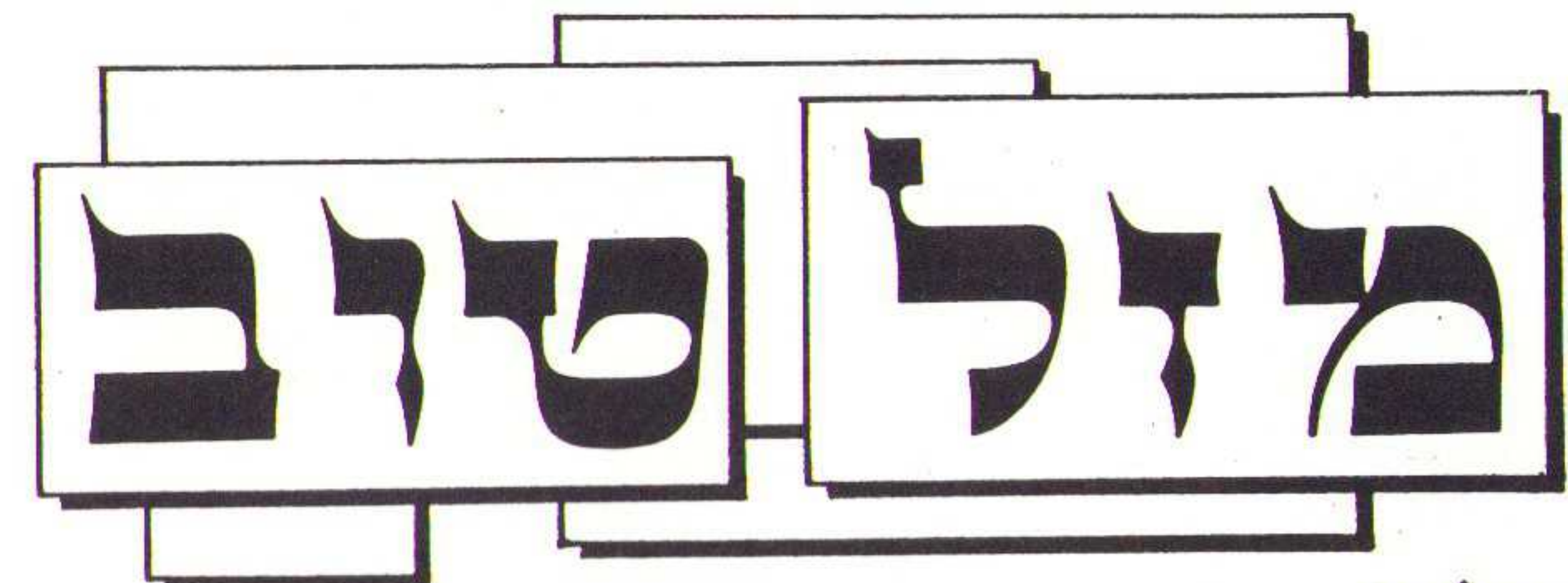
آنیتا و موشه عزیز

دالیا (مردخانی) و دکتر ژنو براندل

کارولین و ایگال نامدار

کارولین و دیوید نسیمی ها (میلان)

بیتا (حکیمی) و فرزنان فولادی

تبریکات

گردآوری و تنظیم از: ژاسمن لیوی

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت تولد:

شارون، دختر نورسیده ایلانیت و بهمن عزیز

جولیا، دختر نورسیده سیمون و تورج حکیمیان

شوشنا، دختر نورسیده لیندا و لاری بلات

امیلی، دختر نورسیده نانسی و رانی حکیمیان

ریچل، دختر نورسیده استر و داریوش زر

جیمی، دختر نورسیده روشنگ و آلفرد کاشی نژاد

رایان، پسر نورسیده لیندا (منوچهری) و فرزنان ادیمی

گابریل، پسر نورسیده مونیکا و مجید زرووبلی

ایتای، پسر نورسیده مژده و آلن حکیمیان

یوئل داوید، پسر نورسیده کارولین و رونیل لیوی

بنیامین، پسر نورسیده زیوا (قدسی) و الی بصلئل

اریل، پسر نورسیده استر (دیل) و ایزاک موشه نایو

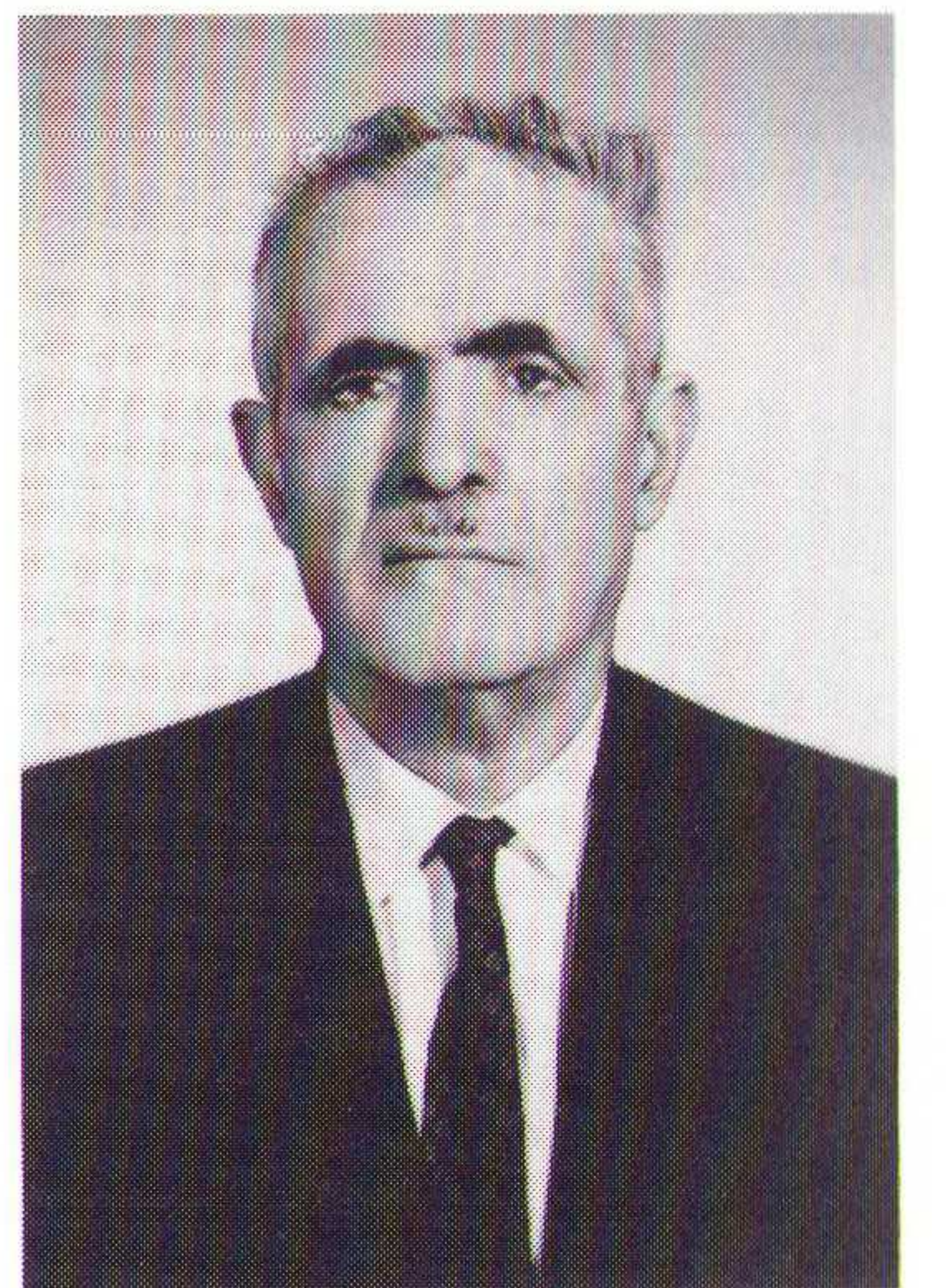
ایتامار، پسر نورسیده کاتی و ایزاک کاشی زاده

دیوید شلومو، پسر نورسیده دالیا و ویلیام دیلمانی

قدردانی از یک مرد خیرخواه فعال
مشهدی در اسرائیل

در روز یکشنبه ۲۶ ماه می سازمان بین المللی یهودیان ایرانی در اسرائیل طی مراسمی از فعالیت ها و زحمات آقای نوراله زیولانی قدردانی کرد. آقای زیولانی که امسال ۱۰۴ ساله میشوند یکی از بزرگترین و فعال ترین صیونیست های ایرانی به شمار می آیند و زحمات زیادی برای تشویق مهاجرین به اسرائیل کشیده اند. بخصوص برای مهاجرت یهودیان ایرانی به اسرائیل، زحمات آقای زیولانی و کمک های ایشان به این برنامه قابل تقدیر است.

قبل از مهاجرت به اسرائیل، آقای زیولانی عضو اولین انجمن مشهدی ها در ایران بودند که در ۱۷ نوامبر سال ۱۹۶۵ شروع به فعالیت نمود. این انجمن (مشابه انجمن مرکزی امروز) علاوه بر آقای زیولانی متشکل از اشخاص زیر بود (به ترتیب الفبای انگلیسی): آقایان: آقاخان عبدالله زاده مقدم - لطف الله بنی لیبوی - حبیب الله دیلمانیان - عبدالرحیم اعتصامی - جمشید قصابیان - ابراهیم حکیمیان حقیقت - عبدالرحیم حکیمیان ایرانیان - موسی کمالی - عزیزاله کردوانی - فرج الله لیبوی - حاجی مهدی لیبویان - عبدالرحیم زر و نوراله (نوریئل) زیولانی.

مگیلا بدین وسیله این افتخار بزرگ را به آقای زیولانی تبریک گفته و برای ایشان آرزوی سلامتی مینماید.

تحلیل گر موفق اقتصادی

کاترین یعقوبی، دختر ریتا و عبدی یعقوبی (هامبورگ) پس از کسب درجه فوق لیسانس خود در رشته (MBA) از دانشگاه کلمبیا در سال ۱۹۹۴ به سمت مشاور عالی در یک شرکت سرمایه گذاری در وال استریت استخدام شد. اولین کار او درست بعد از اتمام دانشگاه در یک شرکت بسیار بزرگ معاملات سهام بود که فقط سرمایه گذاری بالاتر از ۵ میلیون دلار را قبول میکرد.

با وجودیکه کاترین در این شرکت بیگانه به نظر میرسید (یک زن یهودی ایرانی و بزرگ شده هامبورگ در میان تیمی متشکل از مردان حرفه ای) ولی زحمات و پشت کار او و روش تحقیقاتی و ابتکاری اش شغل او را در این شرکت مستحکم کرد.

اخیرا مقاله ای در مجله «بیزینس ویک» (Business Week) به چاپ رسیده است که از روش تحقیقاتی کاترین بدین ترتیب تعریف میکند: «ایده های کاترین و روش های تازه او نمونه ای از فعالیت های پردرآمد و موفق شرکت سرمایه گذاری «Tiger» میباشد و ایده هائی تازه و ابتکاری همراه با تحقیقات فشرده و اساسی و بدنبال آن یک تصمیم سنجیده و بزرگ». اولین ایده کاترین از روی تحقیقات دست اول به فکرش رسید؛ اطلاعاتی که سایر مشاورین با دریافت گزارشات محرمانه از داخل شرکت ها کسب میکنند. او تحقیقات خود را با جمع آوری

اسامی تمام شرکت های لوازم ورزشی شروع کرد. در ضمن این تحقیقات با سردبیران مجله های مربوط به این صنعت، با مغازه دارها و با هر کسی که در لوازم ورزشی سرشته داشت صحبت و مصاحبه کرد. کاترین میگوید: «از همه می پرسیدم که بزرگترین ایده تازه دنیای ورزش را چه میدانید؟ و همه میگفتند که بازی «roller hockey» از همه چیز داغ تر و پرفروش تر خواهد بود.»

بعد از آن کاترین خودش را در دنیای «roller hockey» فرو برد و تحقیقات خود را در این زمینه فشرده کرد. حتی با علاقمندان این ورزش در سنترال پارک مصاحبه میکرد. بلافاصله بعد از این مطالعات شرکتی را پیدا کرد که این وسیله ورزشی را تولید میکرد و برای کمپانی که در آن کار میکرد شروع به سرمایه گذاری در این شرکت کرد. سهام این شرکت بزودی بسیار ترقی کرد و سود بسیار خوبی عاید شرکت سرمایه گذاری کاترین شد. بعد از آن کاترین به تحقیق در باره ایده دیگری پرداخت و برای مطالعه راجع به شرکت لوازم آرایش «Avon» برای مدتی به فروش محصولات Avon از خانه به خانه مشغول شد. کاترین میگوید: «فقط با داشتن ایده های تازه و به کار بردن آنها میتوان در این شرکت پیشرفت کرد.»

بالاخره کاترین متوجه شد که ایده های باارزش او در شرکت های کوچک تر و در

مگیلا بدین

سرمایه گذاری های کوچکتر موفق تر خواهد بود. از این رو به شرکت «Dawson» ملحق شد و در این جا میتوانست مبالغ ۵۰۰,۰۰۰ دلاری را نیز برای سرمایه گذاری به کار ببرد. در این شرکت کاترین احساس بهتری داشت و بهتر میتوانست ایده های خود را استفاده کند. به عقیده او بهترین نفع در خرید و فروش سهام شرکت هائی است که کمتر راجع به آن تحقیق شده باشد و تحقیق در روش شرکت های کوچک تر مطمئنا محدودتر بوده است.

امروزه در شرکت Dawson کاترین مشاور متخصص سرمایه گذاری در شرکت های تولید و فروش لوازم مختلف منزل میباشد و میتواند تصمیمات مهم و بزرگی را برای سرمایه گذاری در این شرکت ها اتخاذ نماید. موفق ترین سرمایه گذاری در پرونده امروز کاترین در شرکت «Gucci» است که سهام آن از ۴۸ دلار به ۷۰ دلار ترقی کرده است.

مقاله مجله «بیزینس ویک» برای پیشرفت کار کاترین بسیار مؤثر بود. با وجودیکه در ابتدا از سر و صدای زیاد نگران بود ولی این باعث شده است که مقام او در رشته کاری اش تقویت شود. متقاضیان از تمام نقاط آمریکا با کاترین تماس می گیرند تا بتوانند در شرکت های پیشنهادی او سرمایه گذاری کنند. گفته میشود که در یکی از کلاسهای بازرگانی (Business) دانشگاه نیویورک (N.Y.U.) «متد کاترین یعقوبی» تدریس میشود.

موفقیت دانشجوی مشهدی در دانشگاه نیویورک (N.Y.U.)

در مراسم فارغ التحصیلی دانشگاه نیویورک (N.Y.U.) دوشیزه سونیا روینی بعنوان دانشجوی ممتاز سخنرانی این شب را ایراد کرد. در این سخنرانی سونیا گفت: «در باره فیلسوفی خوانده ام که به مردم توصیه میکرد که زندگی خود را همانند کار یک هنرمند بدانند؛ که از هر تجربه ای در زندگی چیزی با ارزش و تازه فرا میگیرد.»

مدیران دانشگاه، سونیا را از میان شاگردان ممتاز سال ۱۹۹۶ انتخاب کردند که به نمایندگی از طرف دانشجویان مدرسه این وظیفه را به عهده بگیرد. سونیا در طی نطق خود این موضوع را خاطرنشان کرد که بهترین درسی که در طی مدت تحصیلاتش آموخته

است این است که هیچوقت به مرز خود قانع نبوده و همیشه سعی کند که عقاید استاندارد را مورد سؤال قرار داده و مرز دانش خود را توسعه دهد. «تنها راه پیشرفت در دنیای امروز این است که ایده های تازه را دائما» مورد پژوهش قرار دهیم.»

سونیا از مدرسه گالاتین وابسته به دانشگاه N.Y.U. با درجه لیسانس در رشته موسیقی و ادبیات با تخصص در قسمت هنرهای بیانی و ادبیات تطبیقی انگلیسی و آلمانی میباشد. در طی تحصیلاتش در این دانشگاه در بسیاری از برنامه های مدرسه هنرنمایی کرده و آوازهای جالبی در سبک سفارادی اجرا کرده است. همچنین در اپرای کودکان به نام Chip & His Dog اثر جان کارلو منوتی هنرنمایی کرده که تجربه ای بسیار خوب برای باز کردن راه او برای حرفه ای که انتخاب کرده است بحساب می آید.

امسال از طرف مدرسه موسیقی East Side سونیا پیشنهاد کار شده است. این مدرسه به کودکان سنین مختلف تعلیم موسیقی میدهد و سونیا از اواسط تابستان، بعد از اتمام دوره آمادگی در این محل، کلاس تدریس خود را هدایت خواهد کرد. سونیا میگوید که هیچوقت فکر نمیکرده که کار کردن با بچه ها آنقدر جالب و آموزنده و در عین حال مشکل باشد. «کودکان باعث میشوند که انسان همه چیز را در نور تازه ای مشاهده کند.»

مگیلا موفقیت سونیا را در این رشته تبریک گفته و برای او آرزوی موفقیت روزافزون در برنامه های آینده اش میکند.

بازدید از موزه هولوکاست

در ماه می گذشته تعدادی از اولیای جامعه همراه فرزندانشان از موزه هولوکاست در واشنگتن بازدید کردند. در این برنامه که از طرف یشیوای اور حییم اداره میشد، شرکت کنندگان از قسمت های مختلف موزه دیدن کرده و با دیدن عکس های تکان دهنده و فیلم های مستند از نزدیک با فجایع آلمانی های نازی آشنا شدند.

بازدید از این موزه در گذشته از طرف کمیته جوانان و گروه والدین جوان نیز ترتیب داده شده است. کلیه کسانی که از این محل بازدید کرده اند به اعضاء محترم جامعه توصیه میکنند که از این موزه مهم دیدن کرده و از این تجربه فراموش نشدنی بهره مند شوند.

جشن بنیاد تحقیقات سرطان اسرائیل

در روز سه شنبه ۲۷ آگوست جشن بزرگی از طرف بنیاد تحقیقات سرطان اسرائیل در گریت نک برگزار خواهد شد. میهمانان افتخاری این شب آقای دکتر و خانم یاشار هرشات، آقا و خانم هارون کهنیم و خانم ویکی دمنی میباشند. میزبانان افتخاری این شب آقا و خانم داوید هزقیلا و سرپرست افتخاری این برنامه خانم ملکه نسیمی میباشند. سخنرانی این شب توسط آقای «توماس گولوتا» از Nassaw County ایراد خواهد شد.

بلیط های این شب تا ۱۵ آگوست به فروش میرسند. برنامه این شب رأس ساعت ۷:۳۰ شروع شده و شام در ساعت ۹ بعد از ظهر سرو خواهد شد.

تلمود توره شعره طوا

از: سارا کریمی

و والدین آنان برگزار شد. برنامه شامل پذیرایی و پوشیدن لباس بالماسه بود و مورد استقبال شدید همگان قرار گرفت.

سفره مخصوص پسخ

مراسم بسیار زیبای پسخ برای دانش آموزان برگزار شد. در این مراسم از دانش آموزان با آب انگور، مصا، سبزیجات تلخ و حلیق پذیرایی شد.

سفر به کارخانه مصاپزی

دانش آموزان کلاسهای چهارم تا ششم از کارخانه مصاپزی بازدید نمودند. در این بازدید، همه مشاهده نمودند که چگونه مصا شمورا با دست با استفاده از کوره آجری تهیه میشود. در حقیقت، مادران و مادرزنگهای ما نیز در مشهد به همین طریق مصا برای پسخ تهیه مینمودند.

سفر ایلانوت

به مناسبت ایلانوت از طرف کمیته بانوان بسته های کوچک میوه خشک به دانش آموزان داده شد.

بازدیدهای کوتاهی نیز برای دانش آموزان بزرگتر تلمود توره برگزار شد. این بازدیدها علاوه بر جنبه تفریح، بسیار آموزنده نیز بودند.

به لطف خداوند، کلاسهای ما اکنون مدت ۱۰ سال است که با موفقیت دایر میباشند. عده دانش آموزان و تعداد کلاسها نیز مرتباً در حال افزایش است. ما در برنامه آموزشی خود از جدیدترین تکنولوژی استفاده میکنیم. برنامه ما شامل تدریس تاریخ یهود، خواندن تفیلا با آموختن معنای آن، پاراشای هفته و هفتارا، برگزاری موعدها با رسوم دیرینه خودمان، آموختن احترام به پدر و مادر و اخلاق و رفتار مناسب میباشد. بیشتر دانش آموزان ما که در ابتدا حتی الفبای عبری را نیز نمیدانستند، در حال حاضر به سهولت سیدور خوانده و معنای تفیلاها را درک مینمایند.

برنامه های اخیر ما چنین بودند:

قرائت مگیلا در روز پوریم

در روز پوریم، برنامه مخصوص قرائت مگیلا به همراهی دانش آموزان و بسیاری از والدین ایشان برگزار شد. پدنیال مگیلا خوانی، جشن زیبایی با شرکت دانش آموزان

گزارش کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی

کنسرت خردسالان مشهدی

از: دکتر فرخ دیلمانیان

کنسرت خردسالان مشهدی سال ۱۹۹۶ روز یکشنبه بعد از ظهر، ۲۱ ژانویه در سالن جشن های مجموعه شعره طوا برگزار شد. این برنامه محدود به هنرمندان جوان تا سن ۱۴ سال بود. مدیر و مجری برنامه خانم روت کمال بودند که توسط خانمها وردا بنی لیوی و آلیس کهنیم همیاری شدند. برنامه امسال برای اولین بار شامل هنرنمایی گروه کُر تلمود توره لانگ آیلند بود. همه آهنگهای اجرا شده توسط این گروه در باره یروشالیم و به افتخار سه هزار سال تاریخ این شهر بود. برنامه و لیست اسامی شرکت کنندگان در این برنامه هنری در قسمت انگلیسی چاپ شده است.

کلاسهای تلمود توره عبارتند از:

کودکستان: ۳ تا ۴ سال

قبل از کلاس اول: ۴ تا ۵ سال

اول تا سوم: ۶ تا ۸ سال

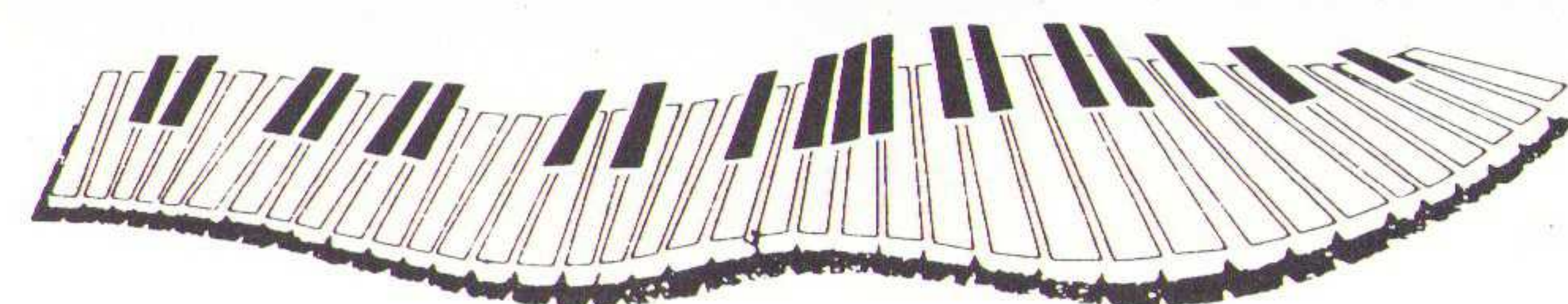
چهارم تا ششم: ۸ تا ۱۰ سال

و کلاسهای برمیثوا و بت میثوا

کلاسهایی نیز برای نوجوانان و بزرگترها که تمایل به ادامه تحصیلات مذهبی خود دارند، دایر میباشد. در ضمن کلاسهای «مخینا» نیز برای دانش آموزانی که احتیاج به کمک برای رسیدن به سطح کلاس خود دارند، دایر میباشد. (با شهریه جداگانه).

ما محیطی بسیار شاد و آرام برای دانش آموزان تهیه کرده ایم که در ضمن به همت آموزگاران و کمک معلمان عزیزمان دارای سطح دیسپلین بسیار بالا میباشد. هدف ما این است که مرتباً سطح تحصیلات و آموزش خود را بالاتر برده، بهتر بتوانیم جوابگوی احتیاجات و محیط جامعه عزیز خود باشیم.

آموزگاران ما و دستیاران آنان از بهترین آموزگاران مدارس میباشند و ما بسیار مفتخریم که از وجود آنان در کادر درسی خود استفاده میکنیم.

در ضمن این برنامه آقای هارون کهنیم، رئیس تلمود توره لانگ آیلند، یک پلاک افتخار به خانم ریمونا یعقوبی، مدیر تلمود توره لانگ آیلند، از طرف کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی اهداء کردند. این برنامه با اهداء دسته های گلی به خانم یعقوبی، معلمین، و خانمها کمالی، بنی لیوی و کهنیم، و اهداء گواهی نامه های موفقیت به هنرمندان این برنامه پایان یافت.

کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی از همکاران عزیزی که لیست شان در قسمت انگلیسی درج شده است برای کمک در تهیه این برنامه صمیمانه تشکر میکند.

تلمود توراه لانگ آیلند

از: ریمونا یعقوبی، مدیر

خوشوقتم که برنامه های بسیار جالب و آموزنده ترم دوم تلمود توراه لانگ آیلند را به اطلاع شما برسانم.

سفر به موزه یهودی (Jewish Museum)

سفر به این موزه برای دانش آموزان برمیآید و بت میتصوا در نظر گرفته شده بود و در خاتمه تعلیمات ما در باره مروزا و تفیلین و تلپت انجام شد. در راه، در اتوبوس بحث بسیار جالبی در باره زندگی ما یهودیان با دانش آموزان داشتیم. سئوالاتی از آنها کردم از قبیل: یهودیان چه قومی هستند؟ اعتقادات ما چیست؟ چگونه ۲۰۰۰ سال بدون داشتن یک مملکت بقا داشته ایم؟ دانش آموزان در این بحث شرکت کرده، پاسخهای خوبی به این سئوالات دادند. در موزه، در آغاز کار توراهاى مختلف را مشاهده کردیم. توراهاى کهنه و نو و اشکنزی و سفارادی. و آموختیم که شخصی که تورا را مینویسد «سوفر ستام» خوانده میشود که تورا را کلمه به کلمه با دست و قلم و جوهر مخصوصی مینویسد.

همچنین معنای «هیدور میتصوا» را آموختیم و اشیاء مذهبی را با یکدیگر مقایسه کردیم (مانند تاج تورا، تفیلین، شمعدان، جام یابین و غیره) و آموختیم که با وجودی که ما یهودیان از کشورهای مختلف آمده ایم، همه با یکدیگر توسط ایدئولوژی و قوانین تورا وابسته هستیم.

جشن پسخ

پسخ جشن آزادی است. پس از سالها که یهودیان در مصر برده بوده اند، توسط خد-اوند آزاد شدند. در نتیجه پسخ موعدی است که در آن خانواده ها دور هم جمع شده و داستان خروج از مصر را مرور میکنند. در کلاسهای تلمود توراه، هر کلاس این موعد را با سدر مخصوص کلاس خود و همچنین براخا و آواز خواندن و غذای مخصوص جشن گرفتند. بدین وسیله از کلیه آموزگاران محترم برای تدریس شعرهای مختلف، براخاها و

یادبود قربانیان نازی (یوم هشوا)

در روز یکشنبه ۱۴ آوریل، یادبود یوم هشوا با برنامه جالبی توسط دختران کلاس ششم اجرا شد. مراسم با روشن کردن ۶ شمع به یادبود ۶ میلیون کشته شدگان هولوکاست آغاز شد. همچنین همه پارچه های زرد با نقش ماگن داوید به بازوی خود گذاشته آنرا با افتخار پوشیدیم. شعرهای مختلف خوانده شد و نمایشی در باره زندگی یک دختر ۱۳ ساله امروز در مقایسه با یک دختر ۱۳ ساله دوران هولوکاست اجرا شد. با تشکر فراوان از مورا تامار و مورا آنا برای تهیه این نمایش بسیار جالب. در ضمن از آقایان جانانتان هرزقیا، اندی لیویان و تونی نامدار برای روشن کردن شمعها و دوشیزه کارن دیلمانیان برای اجرای بسیار جالب آهنگ «الی» از «حنا سینش» تشکر فراوان می نمایم.

اهداء سیدور به دانش آموزان کلاس اول

روز یروشالیم

«ای اورشلیم اگر ترا فراموش کنم، دست راستم فراموشم باد...»
در روز یکشنبه ۱۹ ماه می، جشن ۳۰۰۰ سالگی یروشالیم را توسط کلیه دانش آموزان تلمود توراه برگزار نمودیم. دانش آموزان از کودکستان تا کلاس هفتم همگی شعرهای مختلف به افتخار پایتخت تفکیک ناپذیر، یروشالیم خواندند. شعرهایی از قبیل «یروشالیم شهر طلایی» و «سال دیگر در یروشالیم» و غیره. این برنامه بسیار جالب و فراموش نشدنی بود.

جشن سیدور کلاس اول

آخرین برنامه امسال ما جشن سالانه سیدور بود. مورا کوخاویت و مورا واردا با سعی خستگی ناپذیر به دانش آموزان کلاس اول خواندن عبری و عبادتهای اولیه مانند «موده انی» و «شمع ایسرائل» را آموختند. دانش آموزان کلاس اول در برنامه بسیار جالبی آنچه را که آموخته بودند به حضار نشان

جشن استقلال ایسرائل

دانش آموزان کلاس چهارم، سیونیسیم و وقایع تاریخی که منجر به استقلال کشور ایسرائل گردید را آموختند و در روز یکشنبه ۲۹ آوریل نیز روز استقلال ایسرائل را جشن گرفتیم. مورا ادنا نمایش بسیار جالبی ترتیب دادند که در آن دانش آموزان مباحثه و رأی سازمان ملل را در باره ایجاد کشور ایسرائل اجرا نمودند. برنامه با شعرهای جدید و قدیم عبری و دعای «آزادی در کشور خود، کشور صیون و یروشالیم» (از سرود استقلال) خاتمه یافت.

رژه مخصوص روز استقلال

در روز یکشنبه ۱۲ می، دانش آموزان کلاسهای بالاتر به همراهی کمیته جوانان در رژه سالانه ایسرائل در خیابان پنجم منهتن شرکت نمودند. شرکت کنندگان در این رژه امسال تولد ۴۸ سالگی ایسرائل و ۳۰۰۰ سالگی شهر یروشالیم را جشن گرفتند.

گزارش کمیته جوانان

از: دانیل بنی لیوی
(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

یوم هشوا

برنامه یادبود از دست رفتگان هولوکاست (یوم هشوا) در روز ۱۶ آوریل در مجموعه شهره طوا برگزار شد. به منظور بزرگداشت خاطره شش میلیون یهودیان اروپا که در زمان آلمان نازی از بین رفتند فیلم شیندلرز لیست به نمایش گذاشته شد. نزدیک به ۱۵۰ نفر از اعضاء جامعه در این برنامه شرکت کردند.

جشن کمیته جوانان بمناسبت استقلال اسرائیل

بمناسبت چهل و هشتمین سال استقلال کشور اسرائیل، کمیته جوانان در روز ۲۳ آوریل جشنی بصورت «گانگ شو» در شهره طوا ترتیب داد که مورد استقبال ۲۵۰ نفر از جوانان جامعه واقع شد. برنامه این شب شامل شام، نمایشنامه های کوتاه کمدی و برنامه های تفریحی دیگر بود. برنده اول این برنامه آقایان فرید عزیز، روبرتو خورديان و شهروز رحمانان بودند.

مسابقات پینگ پنگ

کمیته جوانان با همکاری گروه والدین جوان مرکز ورزشی "East Coast Athletic" را برای مدت پنج یکشنبه متوالی برای استفاده مخصوص جوانان مشهودی رزرو کردند. این برنامه در ماههای آوریل و می ۱۹۹۶ برگزار شد. در این مرکز جوانان از سالن های مختلف ورزشی این محل مثل والیبال، بسکتبال، راکت بال و کلاسهای مختلف نرمش استفاده کردند.

در این محل دو سری مسابقات در بازیهای پینگ پنگ و راکت بال برگزار شد. در بازیهای پینگ پنگ هرتمسل حکیمی مقام اول را بدست آورد و در بازیهای راکت بال مهران اعتصامی به مقام اول رسید.

انتخابات کمیته جوانان

در روز یکشنبه ۵ ماه می، کمیته جوانان انتخابات دوره جدید خود را که از ماه جون امسال شروع شده است برگزار کرد این انتخابات در دو محل، کنیسیای شهره طوا در

صبح و در کنیسیای اهوت شالوم در لانگ آیلند برگزار گردید. مدت این دوره کمیته جوانان ۱۸ ماه خواهد بود تا انتخابات آن در نوامبر ۱۹۹۷ بر طبق قانون اساسنامه جامعه برگزار گردند.

در این انتخابات ۱۵ عضو اصلی و ۸ عضو ذخیره انتخاب شدند که با کمک یکدیگر برنامه های کمیته جوانان را در عرض یکسال و نیم آینده اداره خواهند کرد. ۱۵ عضو اصلی به ترتیب حروف الفبای انگلیسی به قرار زیر میباشند:

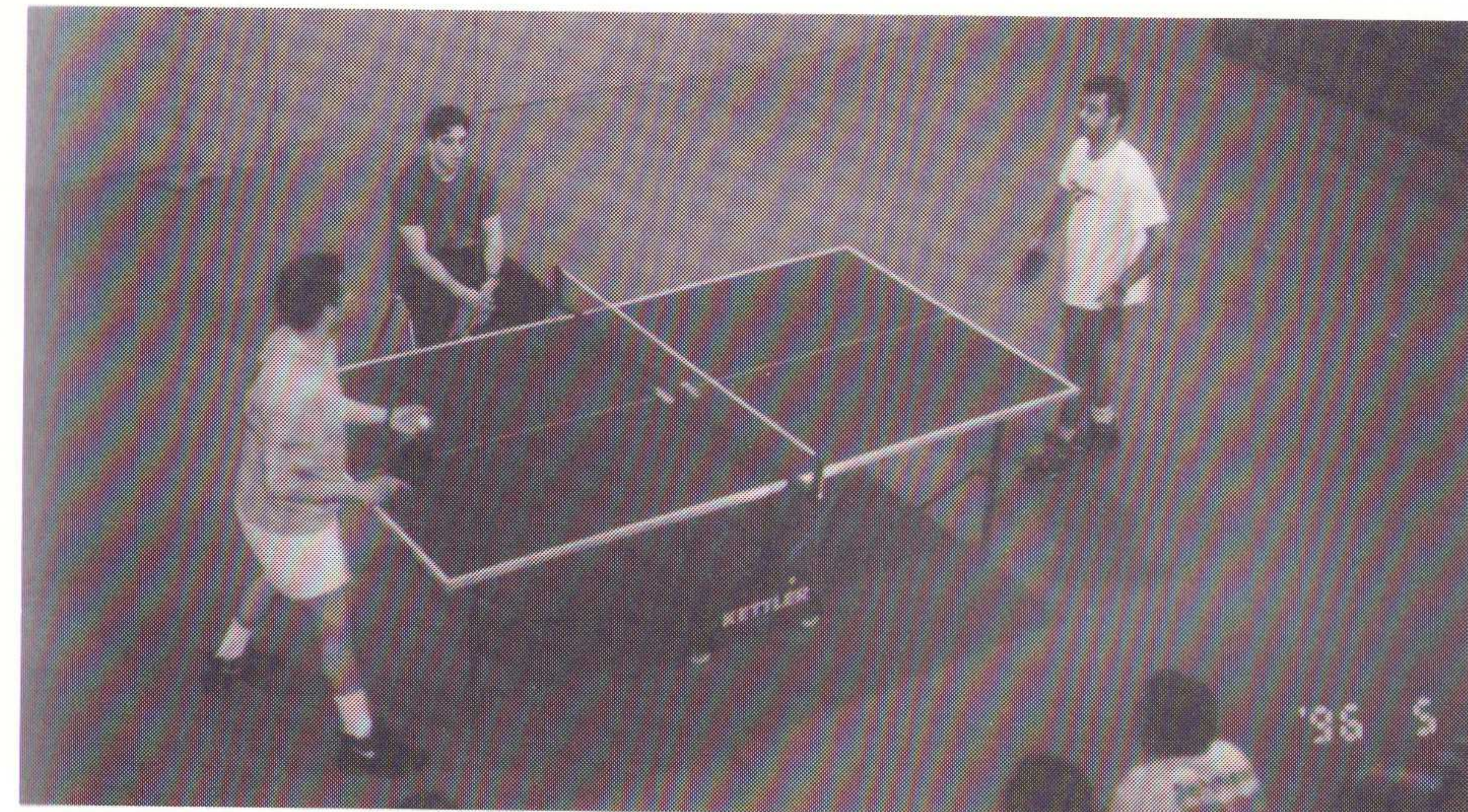
جاناناتان امین اف	باربی کاشی
آوا بصلنلی	انت کورن
افشین بصلی	گی لیویان
دانیل بنی لیوی	تارا نامدار
دبی حکیمیان	سایمون نسیمی
درون حکیمیان	پدرام شاعر
شیرین هزقیا	هومن یقوتیل
کامی کلاتی	

و هشت عضو ذخیره بترتیب الفبا به قرار زیر انتخاب شدند:

بهروز عزیز
ایوا عزیز
مهرداد عبرانی
پیمان حکیمی
لوید حکیمیان
بنی همیتان
افی نسیمیها
دینا رفیع نیا

کمیته جوانان بدین وسیله از کمک آقایان میشل دیلمانی، روبرت لیوی و اویسار لیوی برای نظارت در انتخابات تشکر میکند. همچنین بدون کمک خانم آنا امین اف، خانم دینا صیونی و خانم ندا بهنام برگزاری این انتخابات امکان پذیر نبود. از زحمات این عده قدردانی میشود.

مسابقات پینگ پنگ

سفر شباتون کمیته جوانان به Homowack

رژه روز اسرائیل

رژه روز اسرائیل در روز یکشنبه ۱۲ می در خیابان پنجم منهتن برگزار گردید. امسال تعداد شرکت کنندگان در این رژه از جامعه ما رکورد را شکستند و تعداد بیشتری از جوانان جامعه در این رژه شرکت کردند. جوانان با دو اتوبوس از گریٹ نک و شهره طوا به محل رژه برده شدند و با هیجان زیاد در رژه امسال که برای بزرگداشت سه هزارمین سال یروشالیم نامگذاری شده بود شرکت کردند.

کمیته جوانان بدین وسیله از کلیه شرکت کنندگان در رژه و بخصوص از دوشیزه شارونا عزیز برای کمک ایشان در طراحی پرچم مخصوص جامعه تشکر میکند.

سمینار اش هتورا

کمیته مذهب و میراث با همکاری سازمان اش هتورا در روز یکشنبه ۹ جون یک سمینار یک روزه در کنیسیای اهوت شالوم برگزار کرد. در این برنامه که از ساعت ۱۱ صبح تا ۶ بعد از ظهر انجام شد، دو سخنگو از طرف سازمان اش هتورا راجع به اکتشافات اخیر در رموز نهفته توره سخنرانی کردند. این رموز توسط دانشمندان با استفاده از کامپیوترهای بسیار پر قدرت از لابلای نوشته های کتابهای مقدس کشف میشوند و در دسترس علاقمندان گذاشته میشوند.

برنامه بعدی این سازمان سخنرانی و بحث و گفتگو در باره روابط دخترها و پسرها میباشد که وقت آن بزودی به اطلاع جوانان عزیز خواهد رسید.

مکتب

מגיללה Megillah

آو ۵۷۵۶، جولای ۱۹۹۶

نشریه کمیته جوانان مشهدی

سال دوازدهم، شماره ۵۳

